

3288 Stensvattsberget

Kommun	Bjurholm	Totalareal	62 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	62 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	58 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	58 ha
Areal värdekärna	24 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	33 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Stensvattsberget ligger öster om sjön Stensvattnet, ca en mil sydväst om Bjurholm på 260 – 350 m.ö.h. Området utgörs av ett bergsmassiv med två stycken nord-syd-gående åsryggar och ett antal mindre mellanliggande myrar. Den västra delen av området gränisar mot Stensvattnet och i norr ansluter privat mark med höga naturvärden. Området domineras av gammal talldominerad skog med spår av äldre huggningar. Det finns värdekärnor, varav de bättre delarna dock ligger på den privatägda sidan. Värdekärnorna på den statliga marken består av ett par branta sluttningar, en mot väster och en mot öster, med lodytor och berg i dagen. Skogen där är talldominerad och har allmänt med gamla och grova tallar som i flera fall har brandljud, gamla grova aspar och sälgar, liksom glasbjörk som förekommer spritt i större delen av området. Graninslaget är betydande i framför allt den östliga sluttningen. Större delen av skogen är av frisk blåbärsristyp, men fuktiga mindre områden med örtvegetation förekommer i de brantare sluttningarna, liksom områden med sumpskogskaraktär i myr- och bäckkanter. Vid inventeringen noterades följande arter: violettgrå tagellav, dvärgbägarlav, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav,

skinnlav, ullticka, nattviol, spindelblomster, klibbal, torta, järpe, lavskrika och videsparv.

Området domineras av gammal talldominerad skog med spår av äldre huggningar.

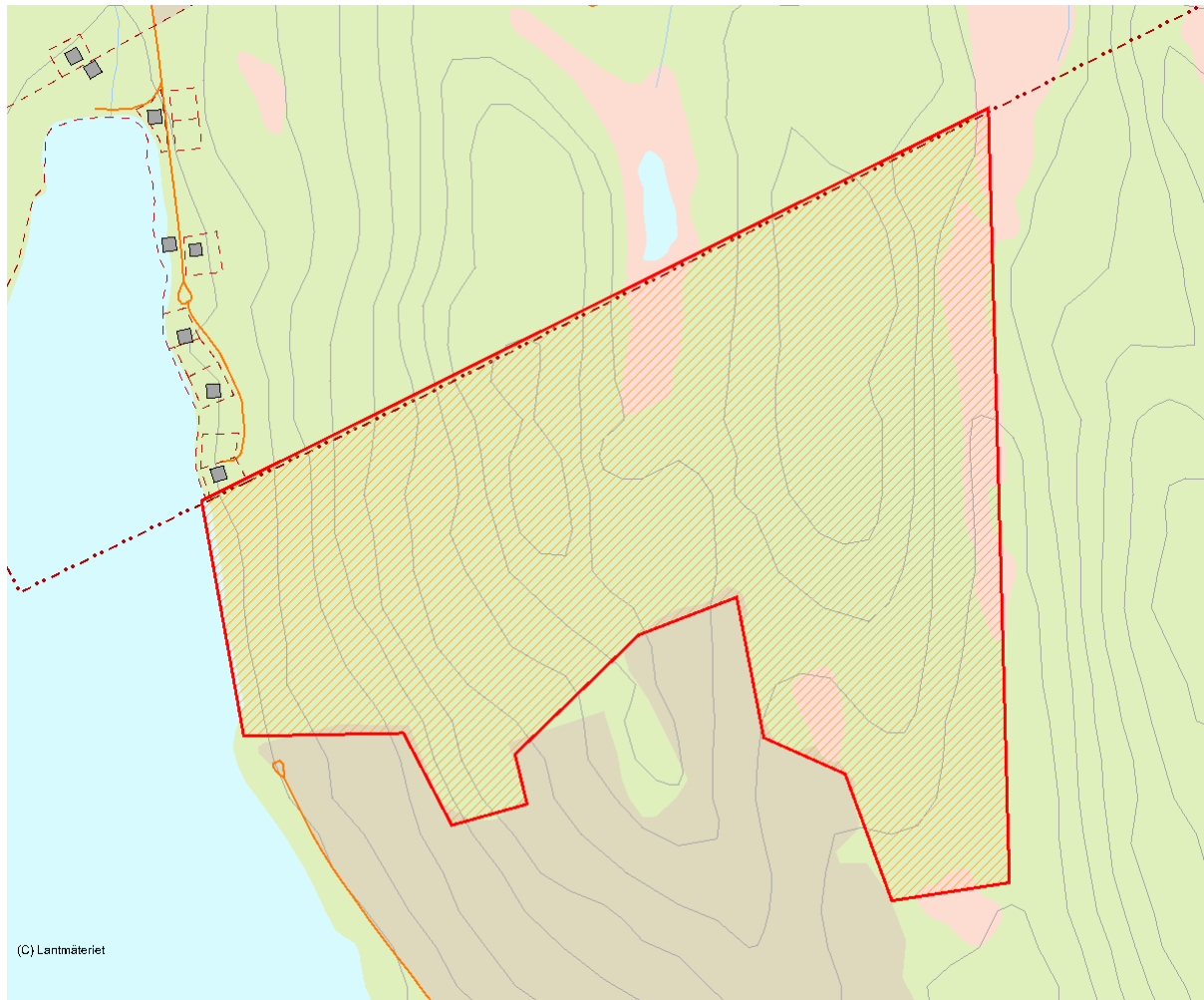
Länsstyrelsens bedömning

Området ligger direkt i anslutning till ett värdefullt område på privatägd mark där också de högsta naturvärdena finns. Höga naturvärden finns även inom detta område även om dessa som regel är av något lägre kvalitet. Området bör på sikt ses som en enhet där naturvärden och utvecklingsmarker kompletterar varandra. Området

bildar ett landskapsavsnitt med större delen av berget samt hela höjdgradienten ner till vattnet i väster. Stensvattsberget ligger vidare i en region med mycket stora brister när det gäller bevarade naturskogar. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Sporrang, H. 1997: Bjurholms kommun. Naturinventering. Objekt 59

Skala 1:10 000

4050 Stockholmsgata

Kommun	Åsele	Totalareal	34 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	34 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	32 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	32 ha
Areal värdekärna	34 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

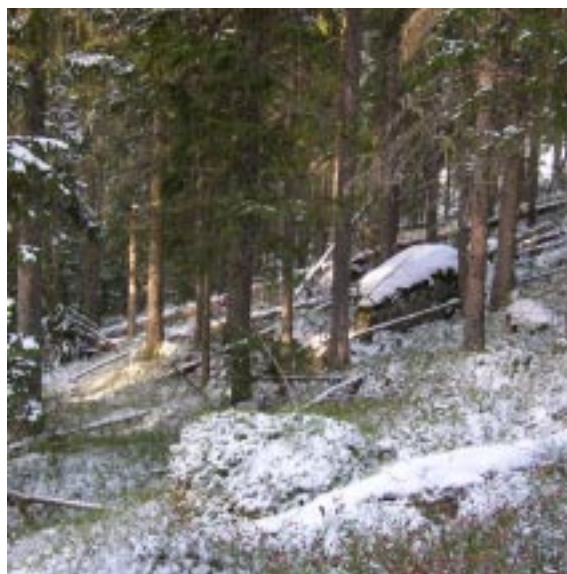
Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Objektet ligger drygt 3,5 mil sydost om Åsele och i direkt anslutning både till naturreservatet Stockholmsgata och till länsgränsen mot Västernorrland. Det lilla området ligger i en brant väst- till sydvästslutning, med inslag av små lodytor, ned mot en trädbevuxen myr och ett hygge. Höjden över havet inom området är 420 – 530 meter. Skogen är en tät, i princip fullskiktad, gammal granskog med ett mestadels allmänt inslag av 200-250-åriga granar samt allmänt-rikligt med grova, brandljudsförsedda tallöverståndare på 200-400 år. Det finns på vissa ställen ett allmänt inslag av klen björk samt enstaka grova sälgar och aspar. Klana lågor av gran och björk förekommer rikligt, medan grövre lågor, högstubbar samt torrträd av gran och tall förekommer allmänt-sparsamt. Det finns genomgående gott om hänglavar. Spridda stubbar efter dimensionsavverkningar finns i större delen av området. Vid inventeringen noterades följande arter: rosenticka, rynkskinn, doftskinn, gammelgransskål, violettgrå tagellav, ullticka, timmerticka, lunglav, stuplav, bärdlav, korallblylav, liten spiklav, kortskaftad ärgspik och

järpe.

Området sluttar brant ner mot det intilliggande reservatet.

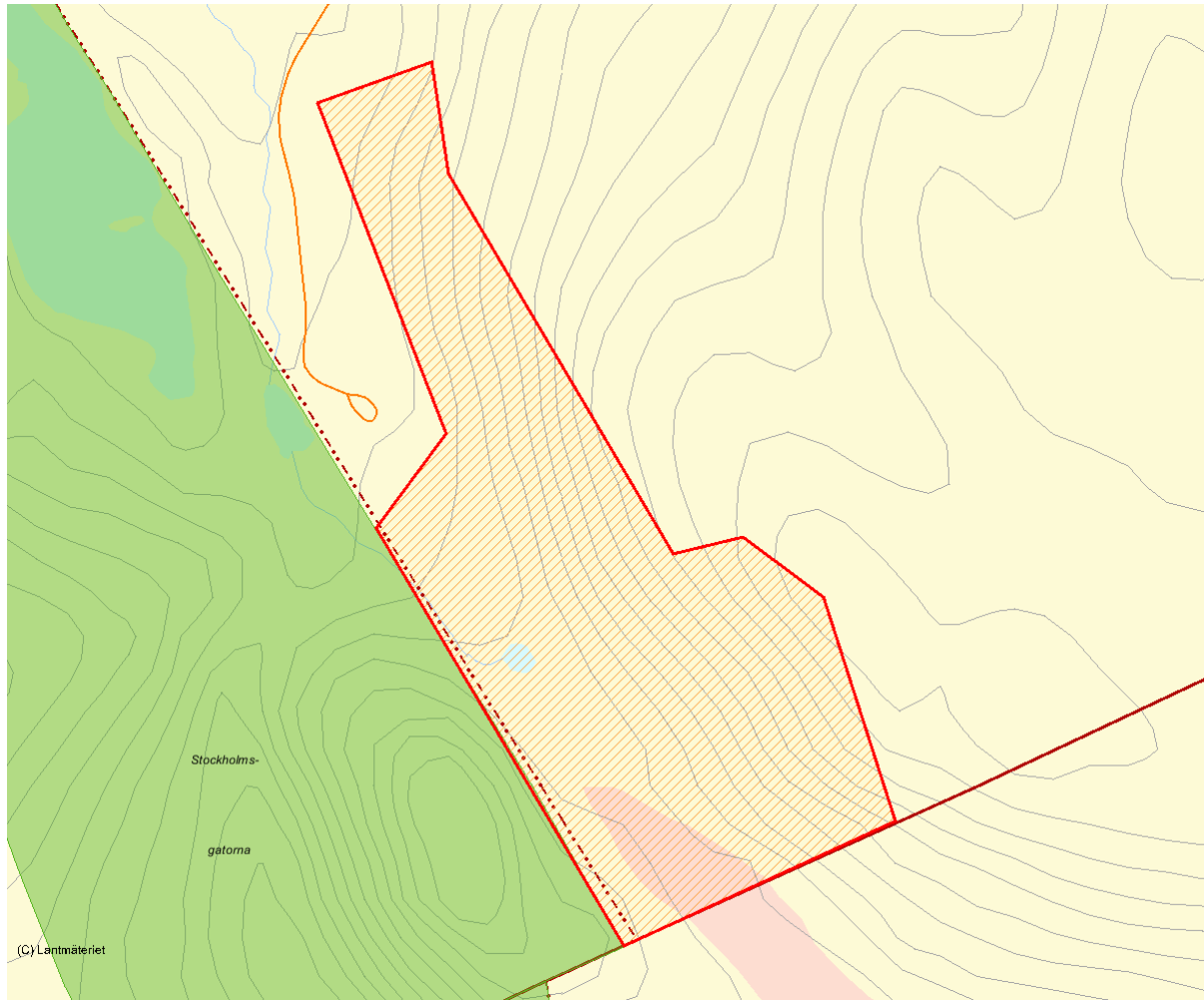
Länsstyrelsens bedömning

Området innehåller urskogsliknande barrblandskog med mycket höga naturvärden i form av gamla granar och flerhundraåriga tallar, allmänt med död ved och visst inslag av asp och sälg. Närheten

till naturreservatet Stockholmsgata stärker områdets bevarandevärde. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för naturvård NRO24068

Skala 1:10 000

3326 Svedjeberget

Kommun	Åsele	Totalareal	245 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	245 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	237 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	237 ha
Areal värdekärna	169 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	61 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

På Svedjebergets nord- och östsluttningar finns större sammanhängande områden med svagt skiktad 150 årig tallskog på delvis blockrik mark och med inslag av gran, björk, sälg och äldre 200 – 300 åriga tallar. Död ved förekommer mest som gamla grova lågor, varav flera utgörs av gammalt lumpat timmer. Det finns även ett mindre område med urskogsartad, fullskiktad tallskog med gott om död ved och flera 250 – 400 åriga tallar med två brandljud och reliktböcksspår. Utmed de två skogsbäckarna som rinner samman i områdets södra del växer gammal grandominerad skog av sumpskogs- och högörtstyp. Vissa partier utmed huvudbäcken är dock extremt blockrika och mer talldominerade. Den västvända sluttningen är bevuxen med, ca 130-årig tall- samt grandominerad skog. Här finns spår äldre avverkningar men skogen hyser en del lövträd och god utvecklingspotential i självgallring och ålderstillväxt. Vid foten av sluttningen finns odikade tallkärr och en bäck kantad av gammal granskog. Förutom den lilla tallurskogen på Svedjebergets östsluttning har hela området dimensionsavverkats. Vid inventeringen hittades följande arter: dvärgbägarlav, lunglav, skrovellav, liten sotlav, skinnlav, stuplav, bårdlav, rosenticka, lappticka, gammelgranskål, talticka, citronticka,

stor aspticka, ostticka, ullticka, fläckporing, spår av reliktböck, strutbräken, spindelblomster, tjäder, orre, lavskrika, och tornfalk.

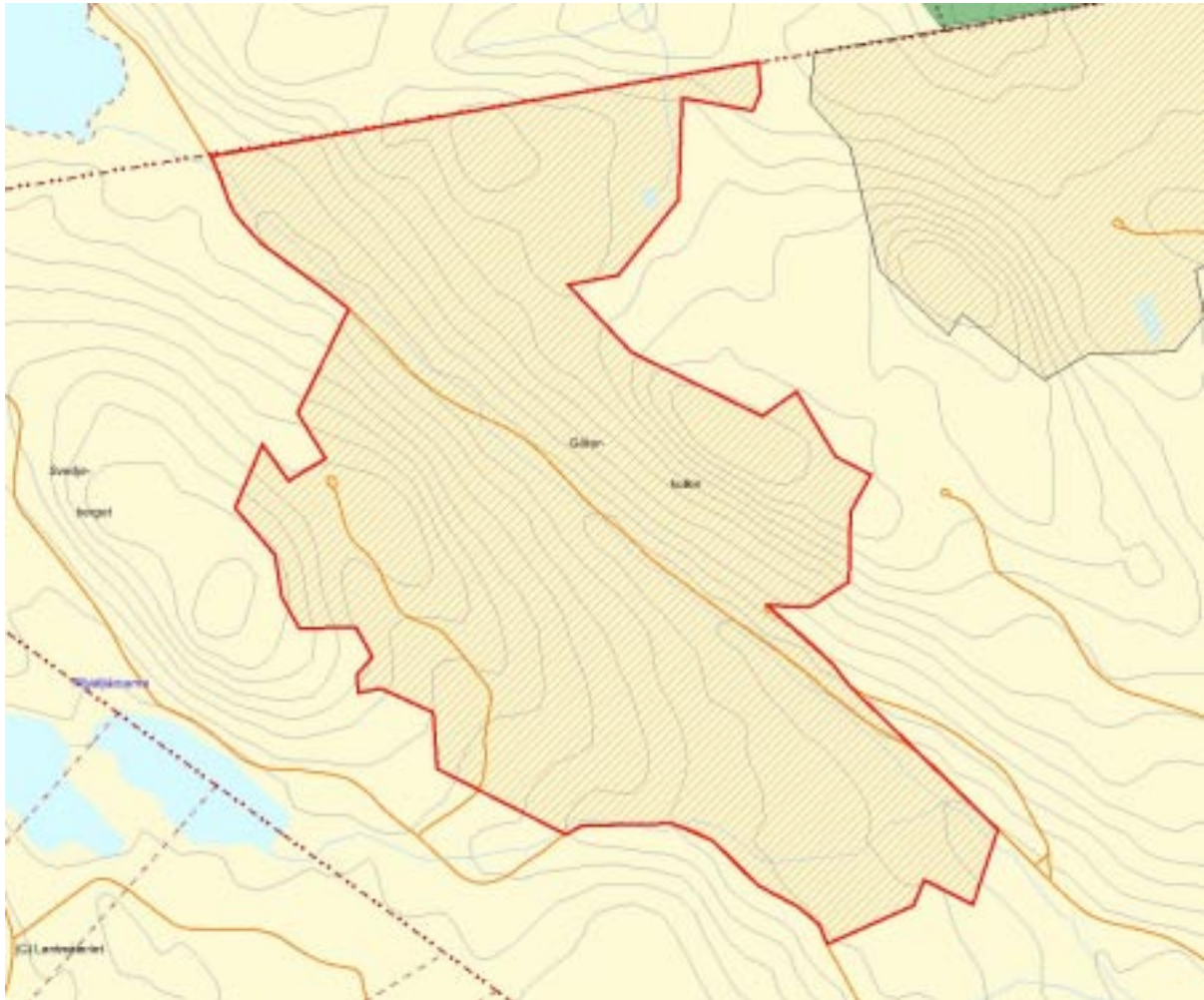

Svedjeberget hyser en stor andel tallnaturskog med ett stort inslag av gamla träd och död ved.

Länsstyrelsens bedömning

Området hyser en stor andel tallnurskog med ett stort inslag av gamla träd och död ved. Vissa delar är mer påverkade men bedöms ha en mycket god utvecklingspotential, särskilt som området är talldominerat och beläget i en trakt med en koncentration av tallnurskogar med höga naturvärden. De fuktiga grandominerade delarna

är urskogsartade med gamla granar och allmänt – rikligt med lågor. Natskogar utgör en bristvara i regionen och Svedjeberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3324 Storberget 2

Kommun	Åsele	Totalareal	38 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	38 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	38 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	38 ha
Areal värdekärna	37 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Objektet ligger ca. 2 mil sydväst om Fredrika i Åsele kommun. Storberget är ett jättelikt berg och det avgränsade objektet utgör en mindre del av bergets moränsluttning åt sydväst. Altituden inom området är 290 – 460 m.ö.h. Hela objektet omges av hyggen och yngre skogar, förutom ett område på andra sidan kraftledningen som har likartade kvaliteter. En skogsbilväg skär genom området och bildar även dess nordgräns. Kraftledningsgatan utgör gräns i sydost. Hela objektet består av natur- och urskogsartade barrblandskogar med inslag av asp och sälg. Huvuddelen av området är talldominerat. Delvis är det frågan om en fullskiktad talldominerad urskog med rikligt med död ved och gott om 250 – 350 år gamla tallar. Det finns mycket få dimensionsavverkningsstubbar och inga spår av sentida avverkningar. En del av området består av mycket grov och välvuxen barrblandskog där marken delvis är täckt med ett ”plockepinn” av lågor, främst tallar. Markvegetationen är mestadels av frisk ristyp men i fuktigare svackor förekommer inslag av örtvegetation. Mindre delar av området består av grandominerad barnaturskog med allmänt med gamla träd och död ved i olika stadier av nedbrytning. Vid inventeringen noterades följande arter: fläckporing,

dvärgbägarlav, gammelgransskål, doftskinn, sidensvans, lunglav, stuplav, bårdlav, skinnlav, kötticka, timmerticka, citronticka och torta.

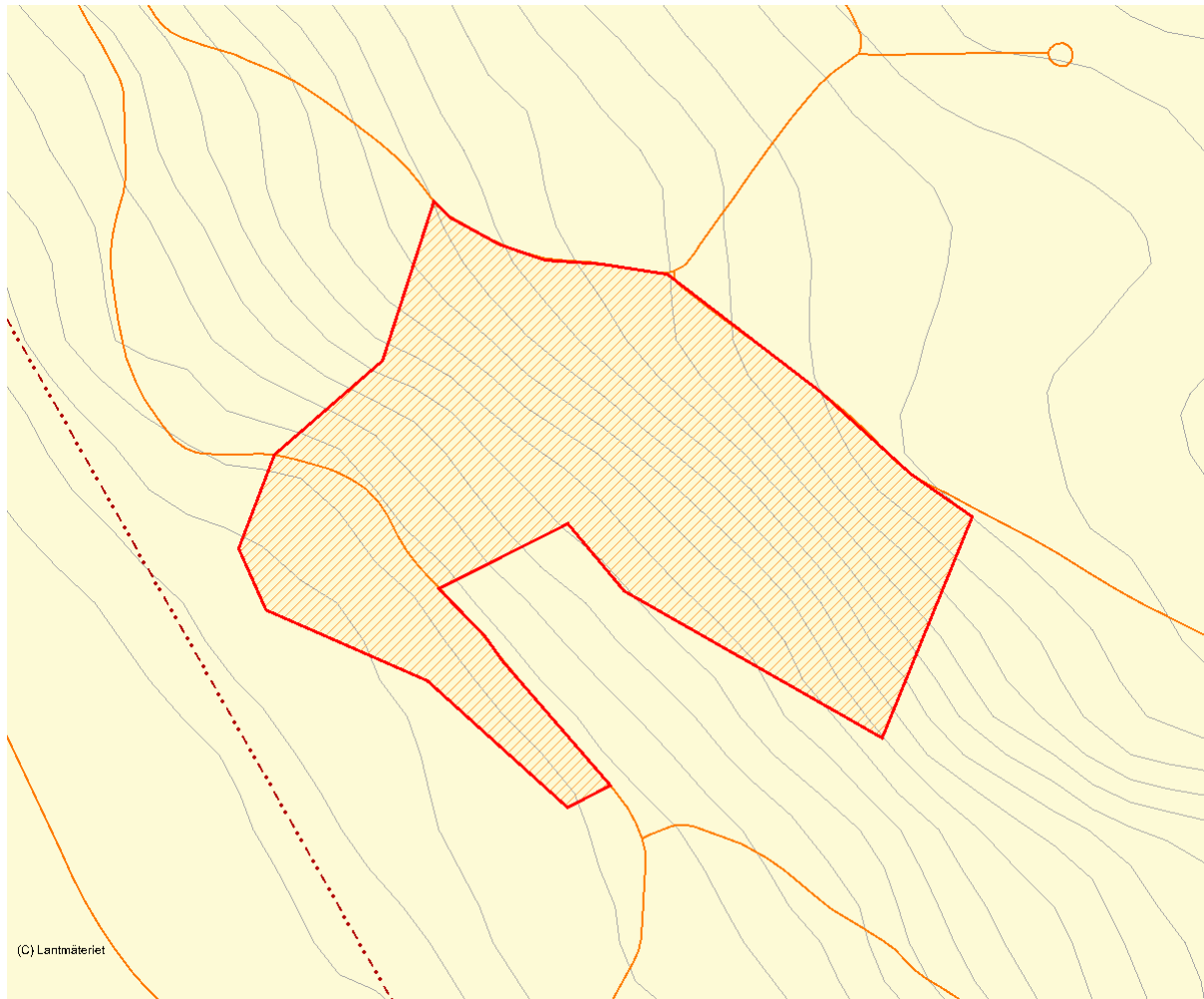

Området domineras av välvuxen tallskog.

Länsstyrelsens bedömning

Storberget är ett mindre naturskogsområde med högkvalitativ talldominerad barrnaturskog. Skogen är välvuxen och grov och marken är delvis mycket bördig, vilket är ovanligt i regionens skyddade skogar. Ytterligare ett fint naturskogsområde har avgränsats på Storbergets nordostsluttning, ca 700 meter längre norrut. Närheten till

Björnlandets nationalpark och andra naturskogsobjekt stärker områdets bevarandevärde. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Storberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3282 Björnlandet syd

Kommun	Åsele	Totalareal	147 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	146 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	133 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	133 ha
Areal värdekärna	85 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	52 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Björnlandet syd ligger ca. två mil sydväst om Fredrika i Åsele kommun och gränisar i norr och öster mot Björnlandets nationalpark. Höjden över havet varierar mellan 420 – 530 m. Området utgörs av toppen och nordostslutningen av Gätarkullen samt Kattögelkullens flacka nordvästslutning. Två skogsbilvägar gör små avstickare in i området. Större delen av objektet karakteriseras av gammal skiktad tallskog med delvis gott om död ved och riktigt gamla tallöverståndare. Dimensionsavverkningsstubbar förekommer dock relativt allmänt. Vissa delar som toppen av Gätarkullen liksom områdets sydligaste delar är hårdare plockhuggna och saknar den äldsta tallgenerationen. På Gätarkullens östslutning är inslaget av gran, asp och björk betydande och ett par mindre rena aspkloner förekommer. Nedanför Gätarkullens östslutning finns ett äldre hygge där återbeskogning helt misslyckats och återväxten nästan uteslutande består av björk. En liten bäck rinner genom björkungskogen och i anslutning till denna är björkskogen tät och frodig, men i övriga delar är det rätt glest även mellan björkarna. I den östligaste delen mot Björnlandets NP finns ett talldominerat bestånd med mer trivial slutavverkningsskog med enstaka äldre tallöverståndare. (I detta bestånd finns även en

försöksyta för SLU's "dödvedprojekt".) Vid inventeringen noterades följande arter: gnag av reliktböck, dvärgbägarlav, stor aspticka, lunglav, bårdlav och skinnlav.

Större delen av området karakteriseras av gammal skiktad tallskog.

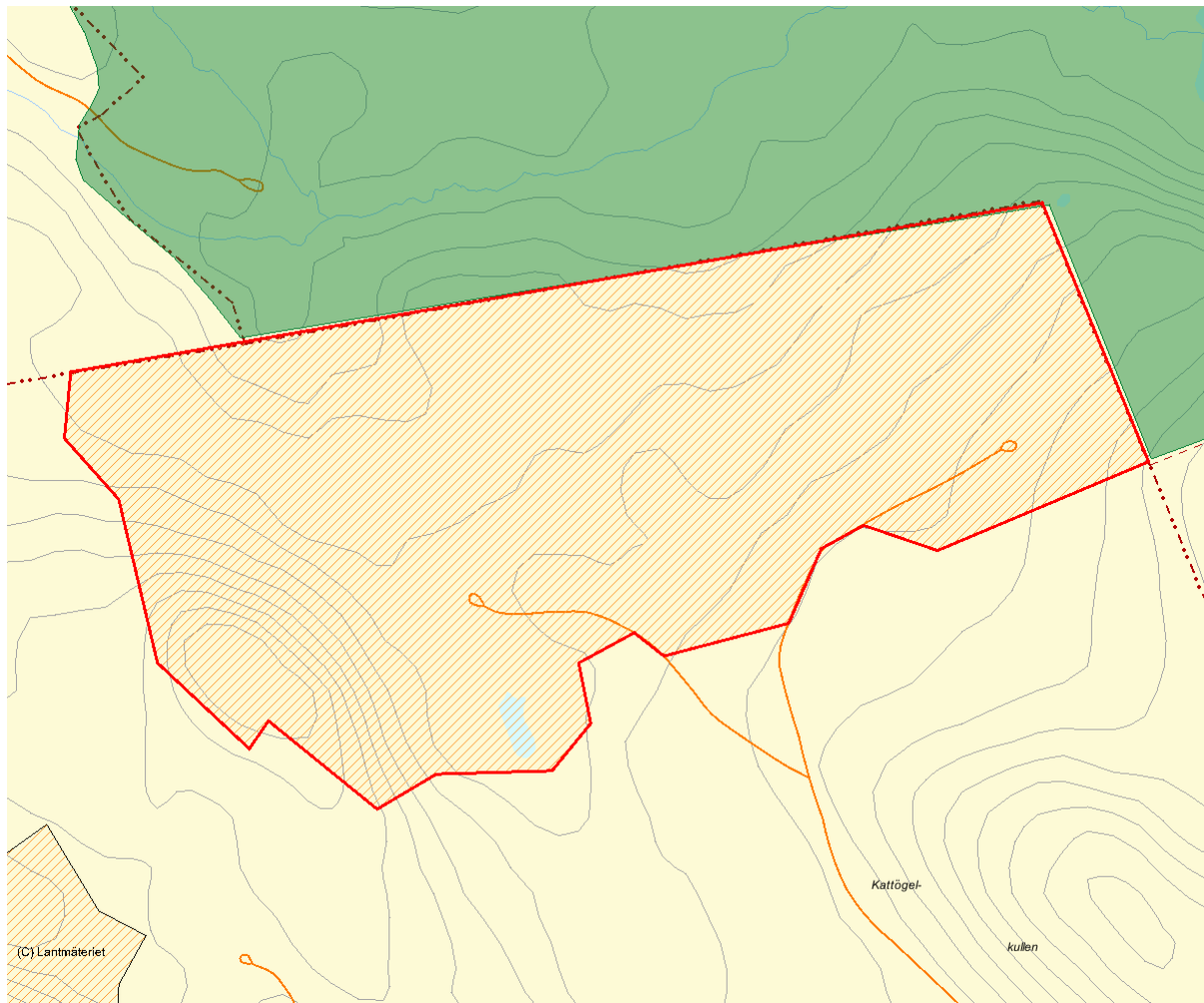
Länsstyrelsens bedömning

Stora delar av området utgörs av högklassig tallnatskog med mycket höga naturvärden knutna till gamla tallar och död tallved. Det gamla björkskogsbeväxta hygget har god utvecklingspotential. Den mer triviala slutavverkningsskogen i öster tas med främst på grund av läget mellan tallnatskogen och nationalparken. Området

är dessutom beläget i en trakt med flera talldominerade naturskogar. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Björnlandet syd är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 20I9B02

Skala 1:15 000

4036 Mesjöliden

Kommun	Åsele	Totalareal	424 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	422 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	341 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	341 ha
Areal värdekärna	341 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Mesjöliden ligger knappt 3 mil sydost om Åsele och utgör de övre delarna av ett stort höjdområde. Höjden över havet varierar mellan 380 och 587 meter, men större delen av området ligger på över 500 meters höjd. Området är kuperat med flera flacka bergstoppar med myrmarker emellan. Åt sydväst finns höga stup. Området omges till största delen av trädplanteringar. Större delen av skogen består av fullskiktad, granurskog med gott om 150-300 år gamla granar. Det finns ett allmänt lövinslag i form av klenare björk, sälk och enstaka gamla aspar. Dessutom finns det ett måttligt inslag av 200-500 år gamla tallar (kanske ännu äldre), med ökande frekvens söderut. Det finns mycket gott om både stående och liggande död ved i olika dimensioner och nedbrytningsstadier i den norra delen av området men i något lägre frekvens i södra delen. På den flacka toppen i söder är skogen av höjdlägeskaraktär och påfallande gles. Den innehåller rikligt med gamla senvuxna granar och tallar, varav många har toppbrott. Det finns genomgående rikligt med hänglavar och bara enstaka gamla avverkningsstubbar. I den östra utlöparen av objektet finns mer påverkad, ca 130-årig, skiktad, mestadels grandominerad barrblandskog med mer tall i sydlägena. Tallarna är oftast grova och spärrgreniga men sällan över 150 år gamla. Det förekommer allmänt med lövträd, mest björk men även en hel del sälk och asp. Klenare lågor förekommer måttligt till allmänt men det är sparsamt med grövre lågor och torrträd. Gamla avverkningsstubbar förekommer men i måttliga antal. Kring sydväststuppen finns orörd, klenare, talldominerad hållmarksskog.

Det är sannolikt en gammal bränna som är orsaken till att det även i branten bara förekommer måttligt med äldre tallar och död ved. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, taigaskinn, liten sotlav, gammelgransskål (allmän), doftskinn, rosenticka, gränsticka, harticka, rynkskinn, stor aspticka, skrovellav, ullticka, kötticka, blodticka, trådticka, citronticka (på gran), lunglav, stuplav, bårdlav, luddlav, skinnlav, vedskivlav, tjäder, järpe, spillkråka och lavskrika.

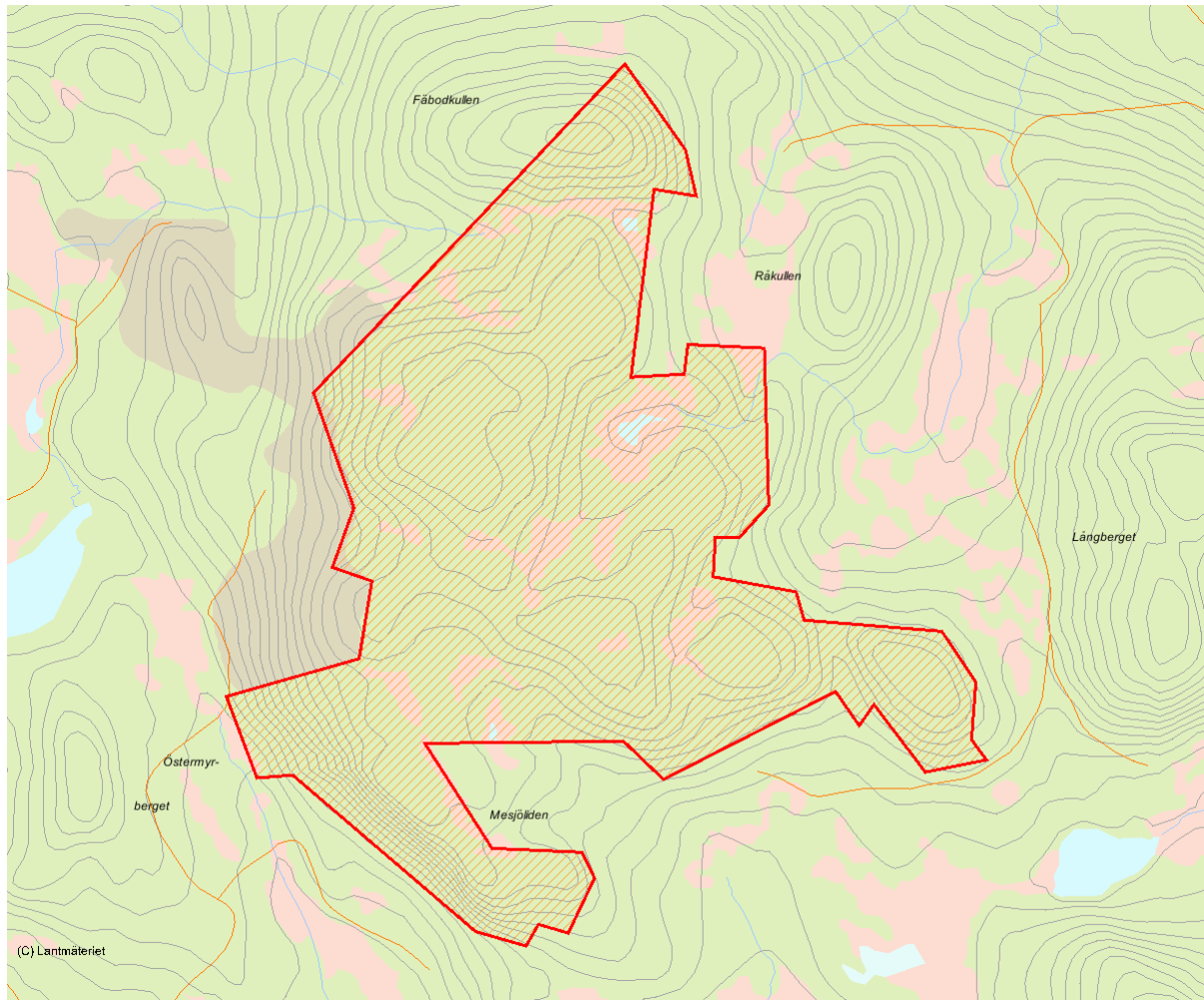

Kötticka.

Länsstyrelsens bedömning

Mesjöleden är ett stort och högklassigt ur- och naturskogsobjekt med mycket höga naturvärden i form av gamla granar, uråldriga tallar, lövinslag och allmänt – rikligt med död granved. Det allra mesta av objektet är att betrakta som ren urskog. Föga

påverkade skogar utgör en bristvara i regionen och Mesjöleden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:30 000

3322 Storberget 1

Kommun	Åsele	Totalareal	58 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	58 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	53 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	53 ha
Areal värdekärna	47 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Det väldiga Storberget ligger ca 2 mil sydväst om Fredrika i Åsele kommun. Området utgörs av delar av Storbergets topp och nordsluttning och ligger 410 – 510 m.ö.h. Omgivningarna utgörs av vidsträckt hyggen och ungsogar. I området växer gammal barrnaturskog som påverkats av tidigare dimensionsavverkningar i varierande omfattning. Toppen av Storberget är bevuxen med fullskiktad tallurskog med gott om gamla till mycket gamla träd, lågor och torrakor. Väster om detta område finns ett parti med hårt plockhuggen tallskog med rikligt lövinslag. Det finns en hel del riktigt gamla tallar men ont om död ved. Bergets nordbrant är i stort sett opåverkad av skogsbruk och består av gammal granskog med inslag av äldre tallar och enstaka sälgar. Skogen här har troligen brunnit för minst 150 år sedan och det är ont om riktigt gamla granar och sparsamt med död ved. Vid inventeringen har följande arter noterats: dvärgbägarlav, gammelgransskål, lunglav, stuplav, torta, järpe och spillkråka.

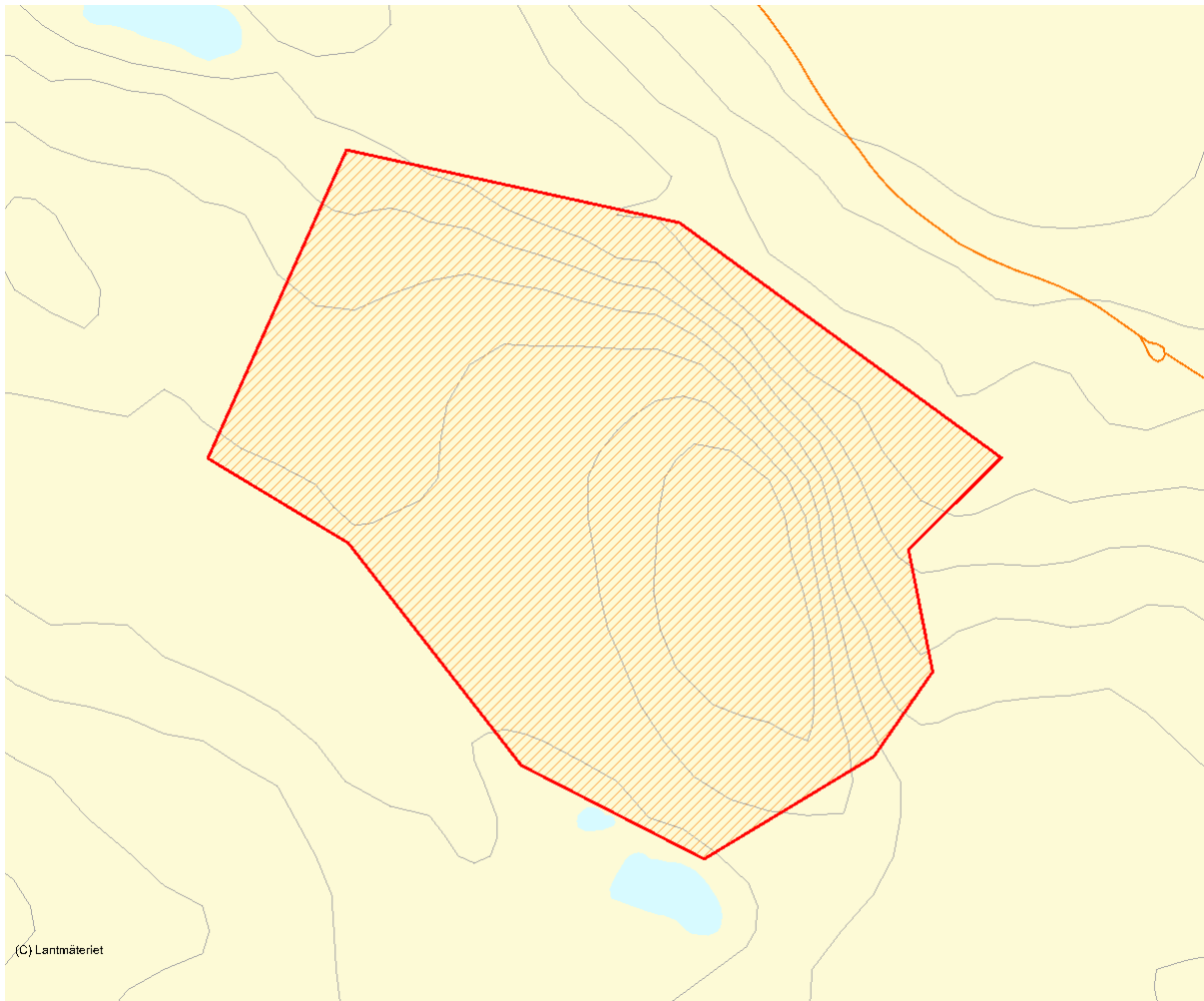

Gammal tallåga.

Länsstyrelsens bedömning

Storbergets topp och nordsluttning är ett litet och tydligt avgränsat naturskogsområde med högklassig tallurskog på toppen och en brandpåverkad gransuccession i nordsluttningen som inte har påverkats av avverkningar, men som ännu innehåller begränsat med riktigt gamla träd och död ved. Ytterligare ett fint naturskogsområde har avgränsats på Storbergets sydvästsluttning, ca 700

meter längre söderut. Dessutom förstärks områdets bevarandevärde av närheten till Björnlandets nationalpark och andra naturskogsobjekt. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Storberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3280 Björnlandet öst

Kommun	Åsele	Totalareal	327 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	327 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	320 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	320 ha
Areal värdekärna	199 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	15 ha	Areal arronderingsmark	102 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Björnlandet öst ligger ca. två mil sydväst om Fredrika i Åsele kommun och gränisar i väster mot Björnlandets nationalpark. Höjden över havet varierar mellan 270 och 370 m. Området utgörs av en relativt brant östvärd sluttning ner mot Flärkån. En skogsbilväg kommer in i området från söder. Det är samma väg som leder in till nationalparkens entré. Hela den norra delen utgörs av högklassig tallurskog med rikligt med riktigt gamla tallöverståndare och grova tallågor i alla nedbrytningsstadier. Dimensionsavverkningsstubbar förekommer sparsamt. Kring skogsbilvägen i områdets södra hälft ligger ett större hygge som kommit med i första hand av arronderingsskäl. Dock finns en utvecklingspotential i form av en fröträdsställning som genererar naturlig förnygring och en skiktad ursprunglig tallskogsstruktur. Därtill finns flera öar med lämnad hänsyn. Söder om hygget fortsätter tallnatskogen men den är här inte lika gammal och har något svagare förekomst av strukturella element såsom torrträd och lågor. Vid inventering av området har hittats följande arter: dvärgbägarlav, gnag av reliktböck, lunglav, bärdlav

och skinnlav.

Den norra delen av området utgörs av högklassig tallurskog.

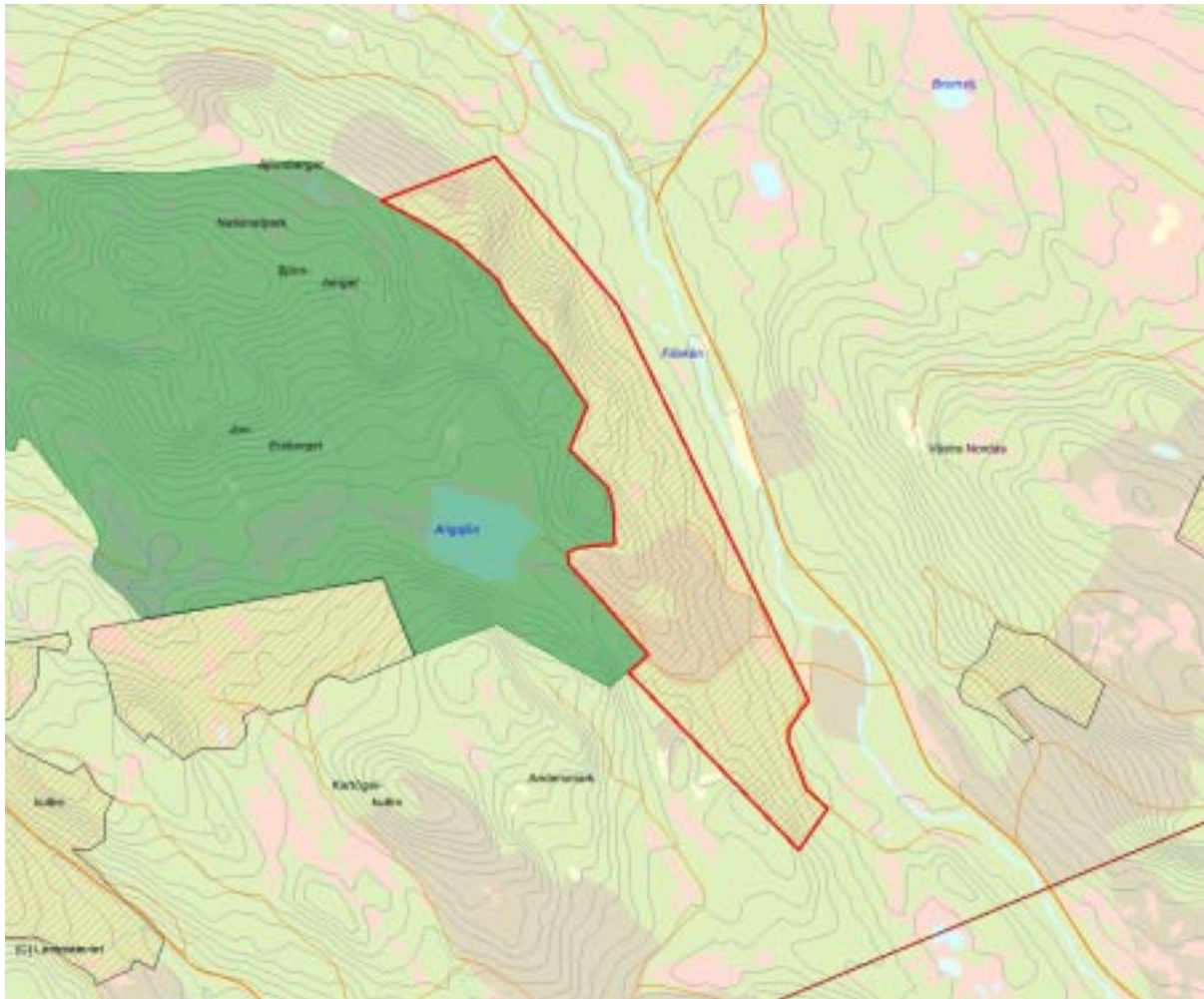
Länsstyrelsens bedömning

Hela området utom om fröträdsställningen har mycket höga naturvärden. De norra delarna håller lika hög klass som själva nationalparken. Fröträdsställningen har god utvecklingspotential och ansluter till nationalparkens entré, den kan ses som en långsiktig investering med fina förutsättningar

till restaurering i form av bränning. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Björnlandet öst är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för naturvård NRO24063

Skala 1:50 000

3328 Värniksberget

Kommun	Åsele	Totalareal	225 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	225 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	200 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	200 ha
Areal värdekärna	165 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	28 ha	Areal arronderingsmark	4 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Objektet utgörs av delar av Brännberget och Värniksberget. Området ligger ca 2,5 mil västsydväst om Fredrika i Åsele kommun, höjden över havet är 380 – 550 meter. Den norra delen av området är helt omgivet av hyggen, medan den södra delen delvis gränsar mot äldre skog och myr. Ett par skogsbilvägar går in i området och ytterligare ett par vägar löper längs objektets gränser. I den centrala delen löper en smal rygg med urskogsartad skog uppe på bergstopparna. Den domineras av 150-200-årig, skiktad granskog, med inslag av gamla grova 200-400-åriga tallar. Denna del är i stort sett opåverkad av skogsbruk. Död ved förekommer måttligt till allmänt, främst som färskare granlågor. På den högsta toppen är skogen gles och björkinslaget kraftigt, men i övriga delar är skogen välsluten och björkinslaget måttligare. I områdets nordvästra del och i sydostsluttning finns grov, högvuxen granskog med tydligt inslag av 150–200-årig tall och en hel del grov asp och björk. Speciellt i nordväst är aspinslaget mycket kraftigt med kanske 20 procent asp samt stor mängd asplågor. Död ved förekommer annars rätt sparsamt i området som har tydliga spår efter dimensionsavverkningar. Skogen längs den lilla bäcken som rinner i områdets sydöstra del är av sumpskogskaraktär. Vid inventeringen noterades följande arter: skrovellav,

knottrig blåslav, gammelgransskål, dofticka, stor aspticka, gränsticka, sidenssvans, lunglav, stuplav, bårdlav, skinnlav, ullticka, torta, spindelblomster, tjäder, gärdsmyg, koltrast och ortolansparv.

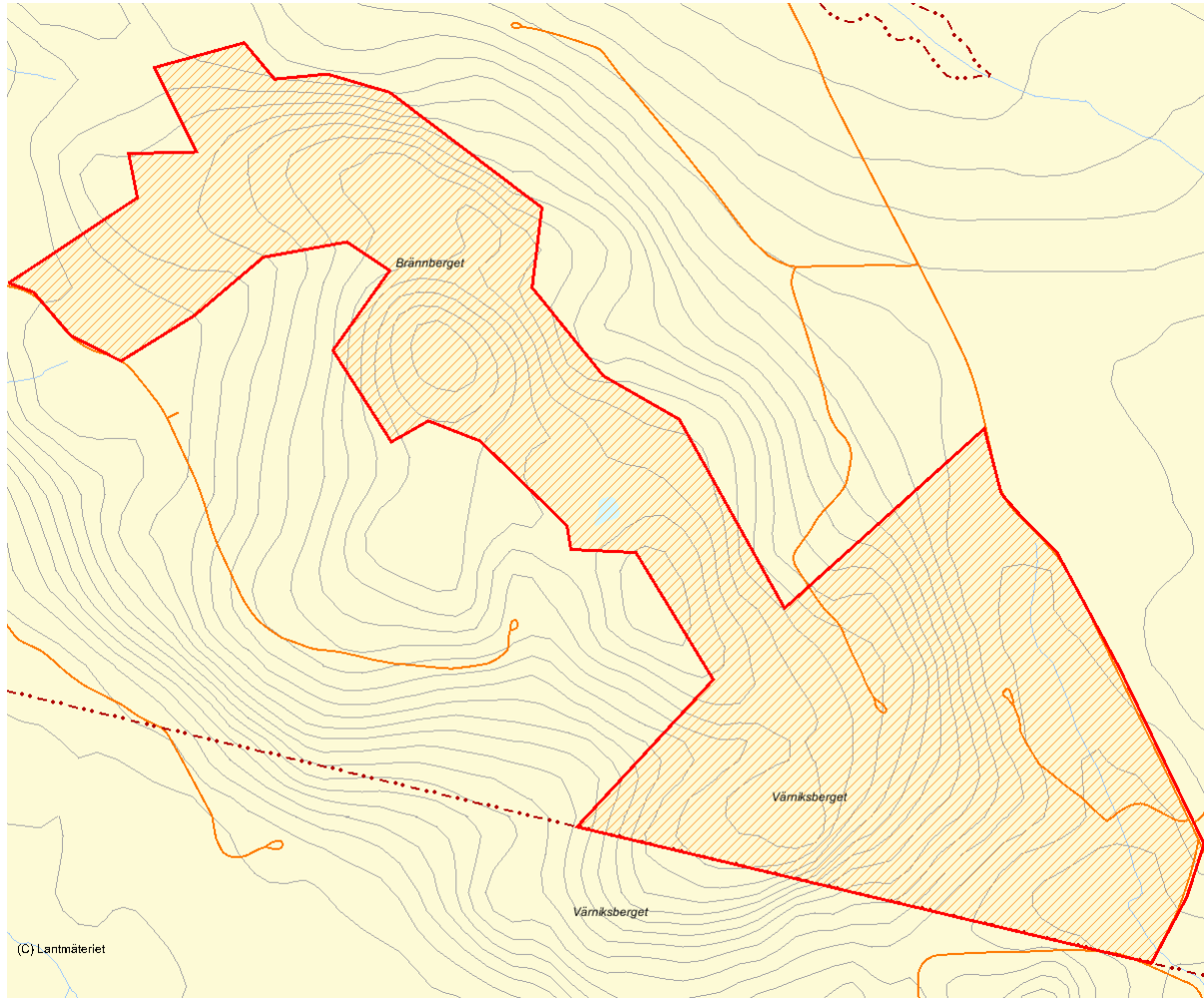

Värniksberget domineras av grandominerad barrnaturskog med inslag av grova tallöverståndare.

Länsstyrelsens bedömning

I stort sett hela objektet utgörs av värdefull grandominerad barrnaturskog med gamla grova träd, död ved och rikt inslag av grova aspar. Delar av området är nästan helt opåverkat av skogsbruk och har utpräglad urskogskaraktär. Det är ett relativt stort sammanhängande område, även om det är långtsträckt. Objektet

ligger i en trakt med många andra värdefulla naturskogsområden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Värniksberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3320 Blakliden

Kommun	Åsele	Totalareal	134 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	134 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	120 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	120 ha
Areal värdekärna	105 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	9 ha	Areal arronderingsmark	4 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Blakliden ligger i östra delen av Åsele kommun, ca 12 km västsydväst om Fredrika, och höjden över havet varierar mellan 360 – 540 meter. Hela området omges av hyggen och ungsogar. En skogsbilväg passerar genom objektets sydöstra hörn. Cirka 700 meter norrut ligger Bäckmyrkullens naturreservat, med 53 ha grandominerad urskogsartad skog. Hela området, som utgörs av Blaklidens östsluttning, är bevuxen med starkt urskogsartad skog. Skogen är mestadels grandominerad och fullskiktad med gamla, grova träd, toppbrott och rikligt med stående och liggande död ved av olika dimensioner och nedbrytningsgrader. Det förekommer ett sparsamt inslag av flerhundraåriga tallöverståndare. Sumpdråg och trädbevuxna, sluttande backkärr med inslag av högorter finns i den i övrigt friska skogsmarken. Inne i granurskogen finns några kalhuggna gator och minihyggen gjorda för 10-15 år sedan som är mycket sparsamt förnygrade. I de nedre, flackare delarna av sluttningen ligger områden med fullskiktad tallskog med upp till ca 500-åriga, ofta höga och grova träd. Där finns gott om träd med brandljud samt allmänt med stående och liggande död ved. Två bäckar som rinner ihop letar sig vidare söderut i den flackare delen av sluttningen. Med undantag för minihyggena finns bara enstaka avverkningsstubbar, främst i tallskogen. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, gammelgranskål, rosenticka

(allm.), lappticka, harticka, gränsticka, doftskinn, rynkskinn, trådticka, ullticka, stiftgelélav, dvärgbägarlav, skrovellav, knottrig blåslav, violettgrå tagellav, lunglav, skinnlav, luddlav, bårdlav, stuplav, spindelblomster, torta, tretåig hackspett, lavskrika och sidensvans.

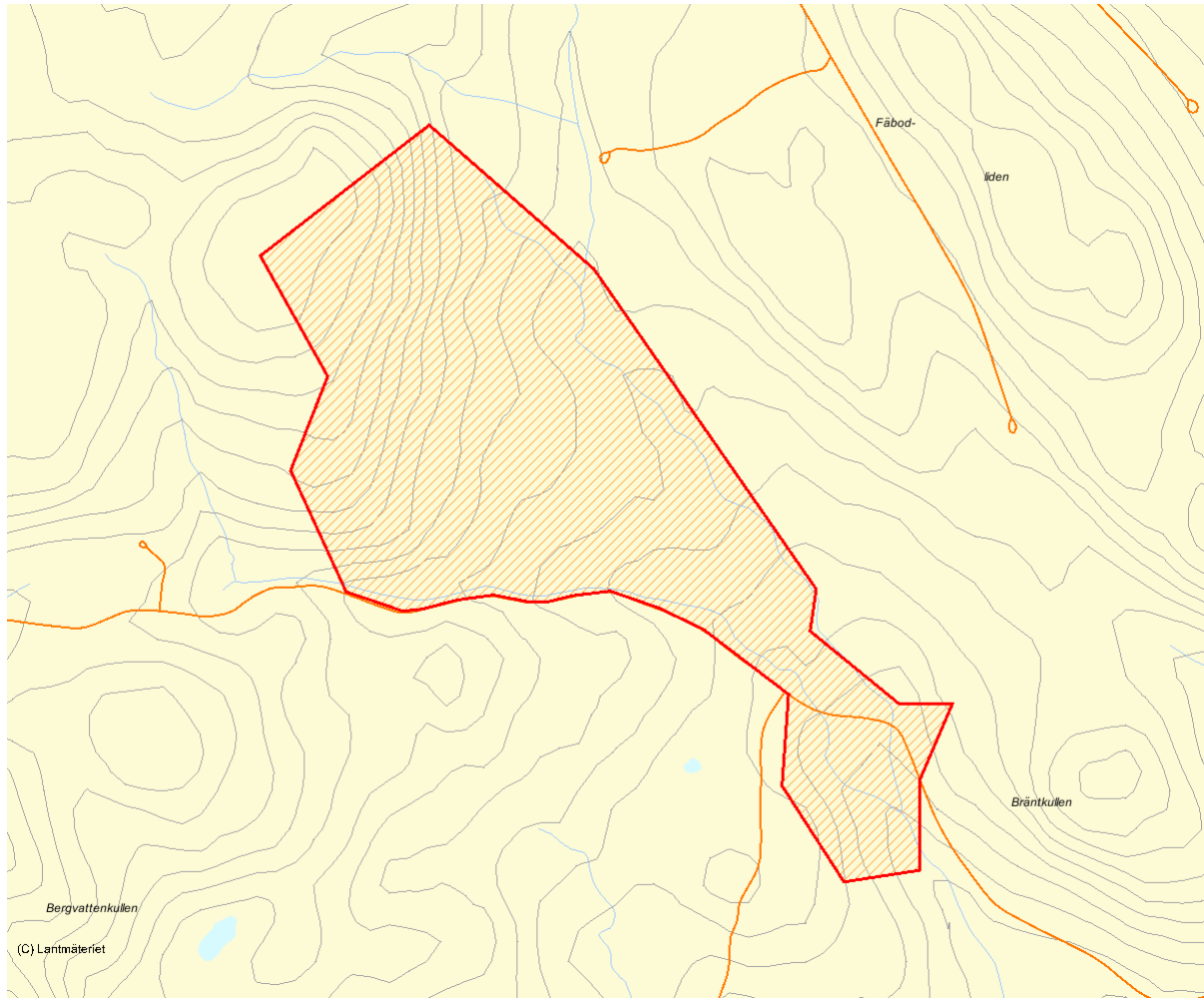

Fullskiktad tallskog växer i de flackare partierna av området.

Länsstyrelsens bedömning

Blakliden är ett större, starkt urskogsartat område med extremt höga naturvärden knutet till orördheten, stora mängder död ved och gamla träd. I områdets omedelbara närhet finns ett naturreservat med liknande värden, tillika har Sveaskog flera naturvårdsklassade bestånd

i omgivningen. Naturskogar utgör en generell bristvara i regionen och Blakliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk

Skala 1:20 000

3302 Skrakatjärnliden

Kommun	Bjurholm	Totalareal	167 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	167 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	144 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	144 ha
Areal värdekärna	142 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Skakatjärnliden ligger två mil västnordväst om Bjurholm. Det ligger 360 – 400 m.ö.h. och utgörs av svaga syd- och västsluttningar. Flera myrstråk går genom skogen. Området omges helt av hyggen och ungsogor. En skogsbilväg skär mitt genom området. All skog i området är grandominerad naturskog. I den östra delen är skogen ganska lågproduktiv med gott om 150-åriga granar med mycket hänglavar men måttligt med död ved. De västra delarna är mer produktiva med örtinslag bland blåbärsriset samt mer tall och löv. Av lövträden är det mesta björk men det finns även sälg och en hel del asp. Det är gott om grova, växtliga, ca 130-åriga tallar, men det finns även inslag av äldre tall, bla i anslutning till myrarna. I västra delen av området finns även större inslag av lågor, mestadels är det klenare lågor av såväl tall, asp, sälg och gran. I hela området är det gott om gamla avverkningsstubbar, i de västra delarna finns också mindre områden där man gallrat och röjt. Myrarna utgörs av delvis trädbevuxna sluttande kärr. I den östra delen är myrarna till stor del dikade och två yngre bestånd är fd myrmark som har ombildats till skog till följd av dikningen. Vid inventeringen noterades följande arter: koralltaggsvamp, stjärntagging, gammelgransskål,

stiftgelélav, violettgrå tagellav, skrovellav, bronsbjon, sidenssvans, ullticka, lunglav, stuplav, tjäder, lavskrika, trädkrypare, spindelblomster.

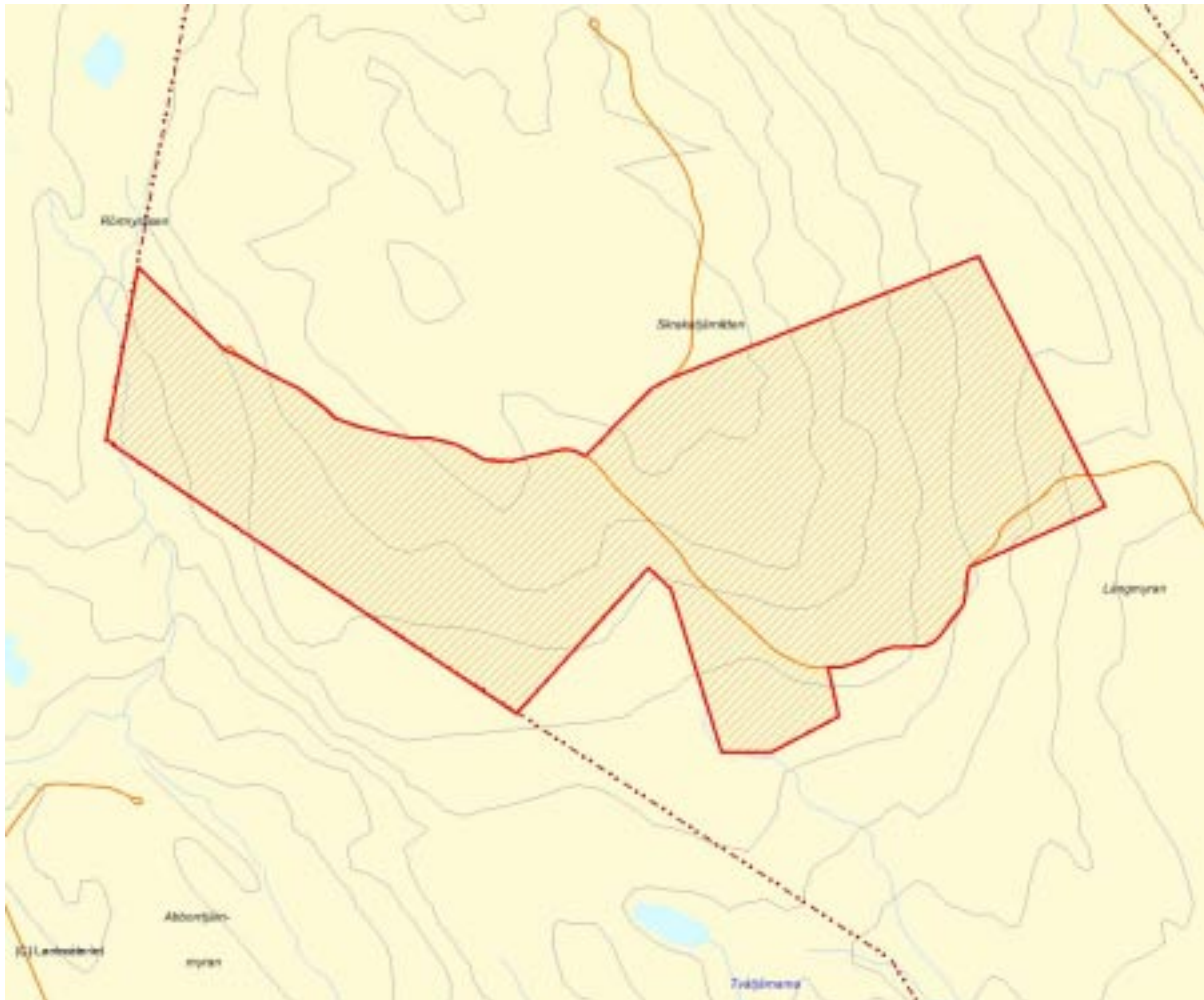

Hela området domineras av granskog med tydlig naturskogskaraktär.

Länsstyrelsens bedömning

Skrakatjärnliden är ett större område som helt domineras av granskog med tydlig naturskogskaraktär. Lövinslaget är stort, det finns relativt allmänt med död ved och flera rödlistade arter. Att området ligger i utkanten av en trakt med ett flertal naturskogsområden med höga naturvärden förstärker

dess bevarandevärde. Naturskogar utgör en generell bristvara i regionen och Skrakatjärnliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

4048 Oxtjärnen

Kommun	Bjurholm	Totalareal	46 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	46 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	45 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	45 ha
Areal värdekärna	21 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	23 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger drygt 3 mil VNV om Bjurholm på gränsen till Asele kommun, ca 260-360 m.ö.h. Två medelstora bäckar rinner parallellt genom området åt sydost och rinner ihop alldeles utanför området. I sydost gränsar området till liknande äldre skog som är privatägd. I övrigt avgränsas området av hyggen och ungsogar. Väg 92 ligger en knapp kilometer norr om området och en skogsbilväg går längs norra kanten av området. Större delen av området utgörs av svagt skiktad äldre tallskog med underväxt av yngre gran samt sparsamt lövinslag av björk, asp och sälg. Området är till största delen ordentligt genomhugget och tallar och granar äldre än 150 år är mycket sparsamma förutom i ett litet blockrikt område nära objektets sydspets. Området mellan de båda bäckarna är gallrat och underröjt och död ved förekommer mestadels sparsamt. Området är tidigare påverkat av skogsbrand och brandspår förekommer allmänt. Det förekommer också mycket hänglav i området, även i de gallringspåverkade delarna. Utmed de bägge bäckarna finns välsluten, lövrik granskog som bitvis är av sumpskogskaraktär och har ett fuktigt och skuggigt mikroklimat. I dessa miljöer hittades den starkt hotade trådbrosklaven på ett träd vardera vid varje bäck. Vid inventeringen noterades följande

arter: trådbrosklav, gammelgransskål, violettgrå tagellav, dvärgbägarlav, bronshjon, lunglav, skinnlav, stuplav, bårdlav, kolflarnlav och lavskrika.

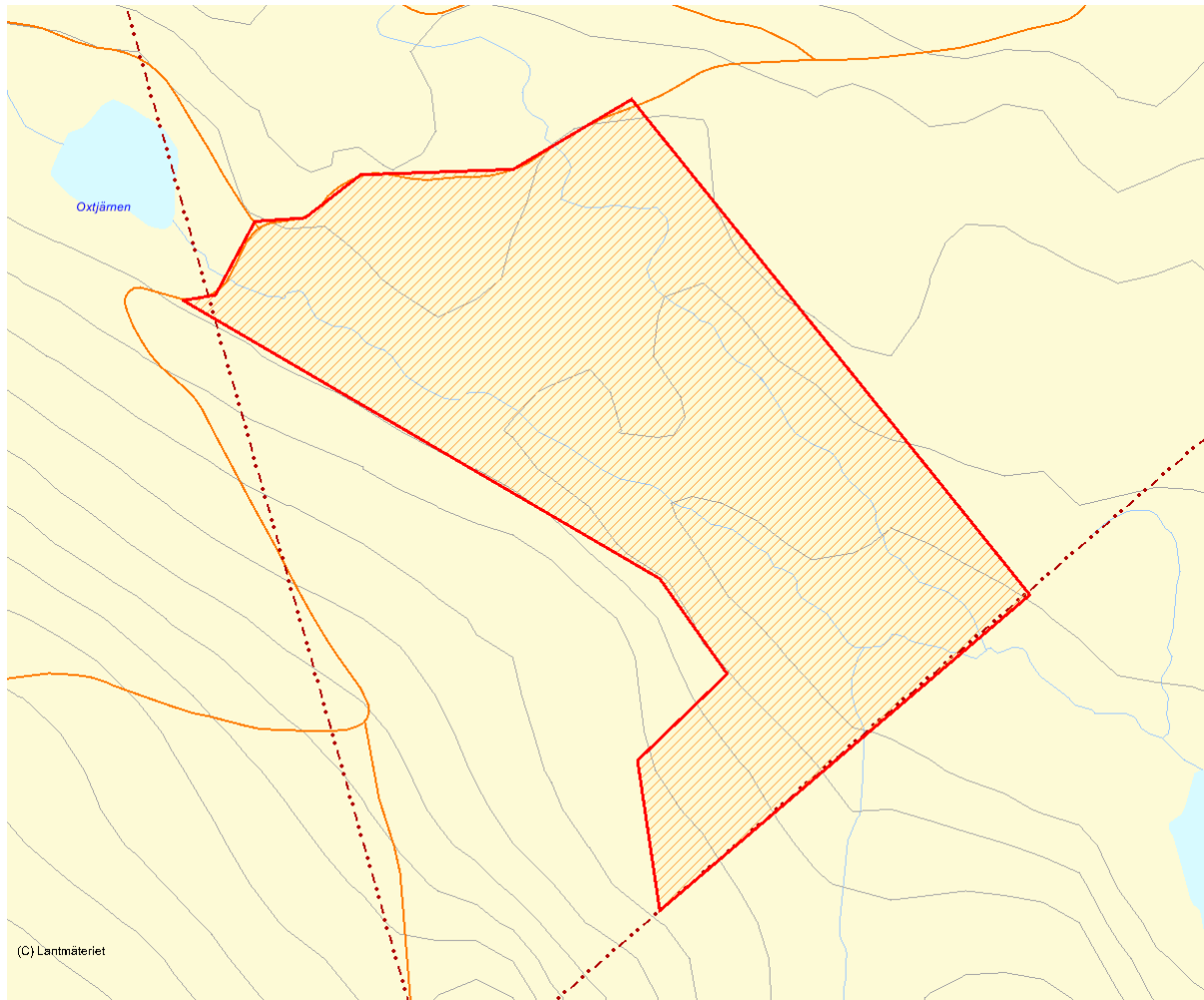

Trådbrosklav.

Länsstyrelsens bedömning

Området är ett mindre område med två fina bäckraviner med gransumpskog med förekomst av den sällsynta trådbrosklaven. Ravinerna omges av gammal tallskog, som bitvis är hänslavrik och som bidrar till att ge ett stabilt lokalklimat vid bäckarna. Området har påtagliga utvecklingsmöjligheter, inte minst eftersom det ligger i en särskilt värdefull

trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogar, vilket förstärker områdets bevarandevärde. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Oxtjärnen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3306 Storberget

Kommun	Bjurholm	Totalareal	93 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	92 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	92 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	92 ha
Areal värdekärna	69 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Storberget ligger i Bjurholms kommun norr om väg 92 och strax väster om Lögdeälven. Området omfattar delar av Storbergets topparti, sydbrant, östslutningen samt ett mindre berg norr därom. Altituden varierar mellan 315 – 430 m.ö.h. Det avgränsade området omges av helt av plant- och ungskogar av tall. I norr löper en skogsbilväg genom området. Objektets branter är delvis trädlösa, men hyser värdefull klipplevande vegetation. Östslutningen och framför allt branterna i sydost är mycket lövrika, och består av en flerskiktad, luckig barnaturskog på blockig mark av frisk blåbärstyp. Fläckvis är markvegetationen mycket frodig med stort inslag av örter och ormbunksväxter. Grova aspar och björkar förekommer allmänt, och gamla sälgar finns spridda i området. I östslutningen finns också en vid och grund sänka mot nordost som är bevuxen med en måttligt genomhuggen grannaturskog. Skogen är flerskiktad och hänslavsrik med inslag av gamla, grova granar och spridda aspar och sälgar. Framför allt i övre delen av sänkan finns rikligt med död ved. På toppen av berget växer en gammal, olikåldrig, nästintill opåverkad hållmarkstallskog med flerhundraåriga träd, grova torrakor och enstaka gamla, grova lågor. I området har följande arter noterats: lunglav, korallblylav, liten aspgelélav, stiftgelélav, dvärgbägarlav,

brunpudrad nållav, doftticka, doftskinn, fjällnejlika, fjällhüllebräken, svartbräken, gaffelbräken, torta, ormbär, grönkulla, nattviol, örnbräken, tjäjon, vispstarr, skogsviol, myskmåra, gråspett.

På Storberget förekommer ett flertal rödlistade lavar knutna till asp.

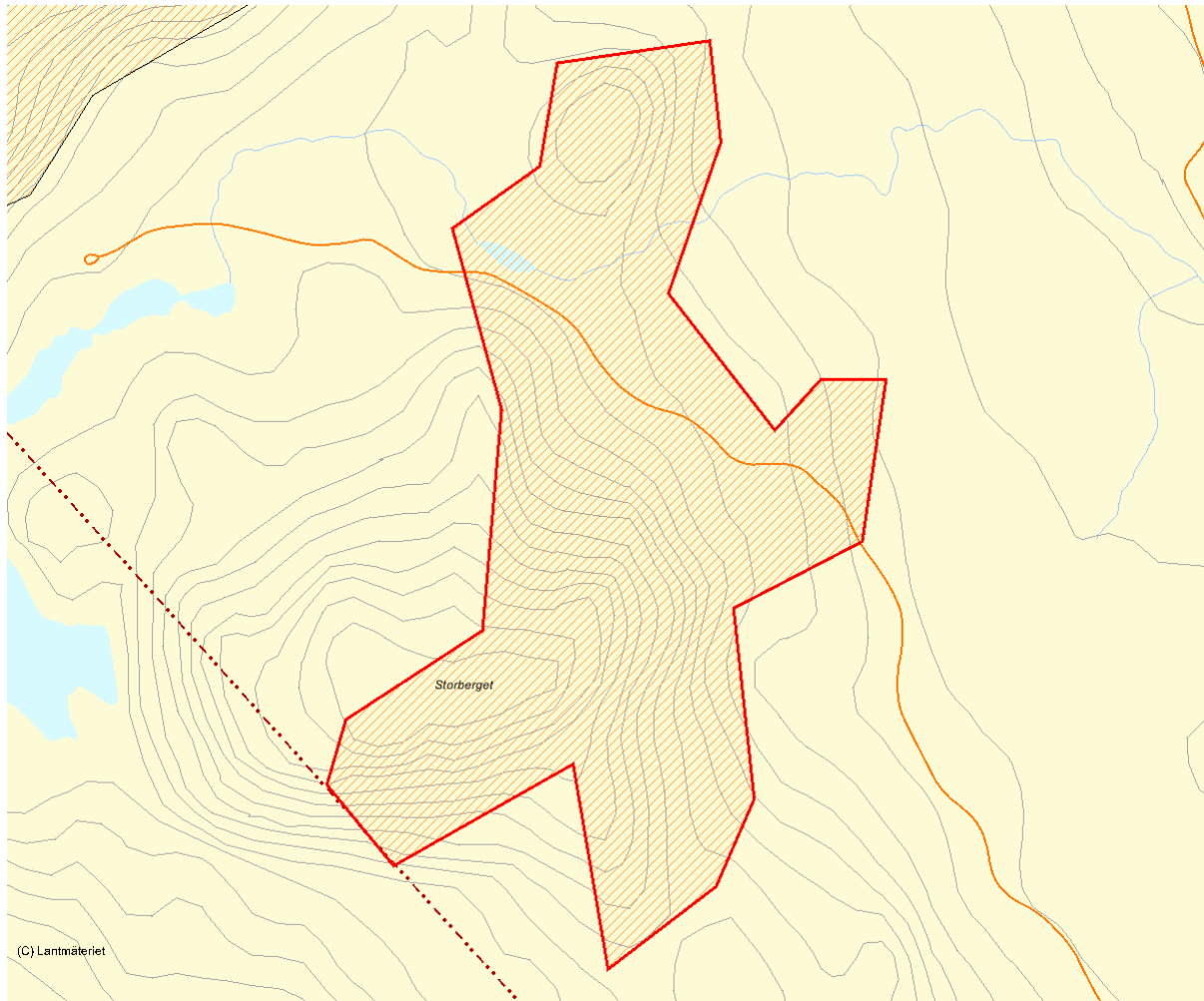
Länsstyrelsens bedömning

Storberget är ett mindre område med fin lövrik barrnatskog. Området hyser en rik kärlväxtflora knuten till sydväxtberg, lodytor samt förekomst av alpina relikter. Det förekommer också rödlistade lavar och svampar knutna till asp och sälg. Storberget ligger mycket nära de likaledes lövrika Lokmyrberget och Nymyrkullen,

i en trakt med flera andra värdefulla naturskogsområden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Storberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Sporrang, H. 1997: Bjurholms kommun. Naturinventering objekt 45 och 15

Skala 1:15 000

3330 Tallkullarna

Kommun	Åsele	Totalareal	498 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	497 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	450 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	450 ha
Areal värdekärna	390 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	18 ha	Areal arronderingsmark	30 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Tallkullarna ligger 3 mil östsydöst om Åsele och utgörs av en bergrygg på mellan 370 – 560 m.ö.h., som är belägen mellan Flärkån och Oxvattenbäcken. Området har mycket varierande topografi och ett antal sydbranter förekommer längs områdets sydkant. Några mindre öppna myrar och myrtjärnar förekommer och två mindre bäckar rinner genom området. Området omges av ungskogar och kalhyggen, varav många är planterade med contortatall. Ett par skogsbilvägar skär genom området och ytterligare ett par vägar finns i anslutning till området. Ett flertal olika skogsbiotoper förekommer inom området; generellt växer gamla granskogar i nordsluttningarna och i de flackare partierna runt myrarna medan tallskogen dominerar i sydbranterna. Huvuddelen av området är bevuxen med gammal urskogsartad skog eller gammal skog med tydliga naturskogsqualitéer och varierande mängd spår efter dimensionsavverkningar. Några mindre delområden är tydligare påverkade av skogsbruk med klenare och glesare skog utan större naturvärden. Död ved förekommer allmänt till rikligt liksom gamla tallar och granar på 150-250, i sällsynta fall finns även en del tallar på uppemot 500 år. Hänslavar förekommer rikligt över hela området och inom de grandominerade delarna finns spridda förekomster av gamla grova sälgar och björkar bevuxna med Lobaria- och Nephroma-arter. Inom de brantaste tallområdena samt många av de grandominerade skogarna finns mycket få avverkningsspår och dessa områden kan sägas vara genuina urskogar. Nedanför den västligaste sydbranten finns ett mindre område med mycket fin tallurskog på flackare mark

där vart tredje-fjärde träd utgörs av torrakor. Vid inventeringen noterades följande arter: blackticka, tretåig hackspett, violmussling, doftticka, lappticka, harticka, rosenticka, gränsticka, doftskinn, gammelgransskål, brunpudrad nållav, stiftgelélav, dvärgbägarlav, skrovellav, lappranunkel, kungsörn, sidensvans, ullticka, tallticka, kötticka, citronticka, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav, skinnlav, spindelblomster, ormbär, torta, lappmes, spillkråka, tjäder, järpe, lavskrika, huggorm.

Tallurskog nedanför den västligaste branten.

Länsstyrelsens bedömning

Området är ett stort och mycket fint urskogs/naturskogsområde som håller hög klass rakt igenom. Så här stora och orörda skogsområden är normalt mycket sällsynta nedanför den fjällnära skogen. Ett stort antal rödlistade arter förekommer

i området. Området ligger därtill i en trakt med en tydlig koncentration av många högkvalitativa naturskogar. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:50 000

4719 Svartberget

Kommun	Åsele	Totalareal	71 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	71 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	70 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	70 ha
Areal värdekärna	54 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	15 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Objektet ligger 2 mil sydväst om Åsele och utgörs av de högst belägna delarna av Svartberget omgivet av sluttningar i alla väderstreck. Några mindre, sluttande och delvis trädbevuxna myrar finns uppe på berget. Mitt i området finns också en ganska djup ravin med lodytor och en liten bäck på botten. Området omges nästan helt av unga trädplanteringar. Höjden över havet är 400-530 meter. Skogen i området är helt randominerad och delvis av höjdlägeskaraktär. Mitt i området finns ett starkt urskogsartat parti med fullskiktad, rätt gles höjdlägesgranskog med gott om 200-250-åriga granar. Många av träden har toppbrott och det finns allmänt med granlågor av olika grovlek, rikligt med stående döda granar och mycket få avverkningsspår. I sydligaste delen finns en ganska märklig blandning av hårt genomhuggen ca 100-årig granskog som omväxlar med nästan urskogsliknande partier med rikligt med både gammelgranar och lågor. Det finns emellertid en hel del både lågor och 200-åriga granar även i de mer genomhuggna delarna och allmänt med gamla avverkningstubbar i de urskogsliknande delarna. I den nordligaste delen av objektet växer en rätt gles och klen granskog som domineras av 100-130 år gamla granar. Men det finns ett visst inslag av betydligt äldre träd och en hel del sälg med lunglav. Här finns också gott om gamla avverkningstubbar och ganska sparsamt med död ved. Både längst i öster och längst i väster växer svagt

skiktad, 100-årig granskog med inslag av enstaka äldre granar och sälgar. Spridda yngre björkar och enstaka tallar förekommer i hela området. Vid inventeringen noterades följande arter: liten sotlav, tretåig hackspett, gränsticka, doftskinn, gammelgransskål, skrovellav, brunpudrad nållav, ullticka, trådticka och lunglav.

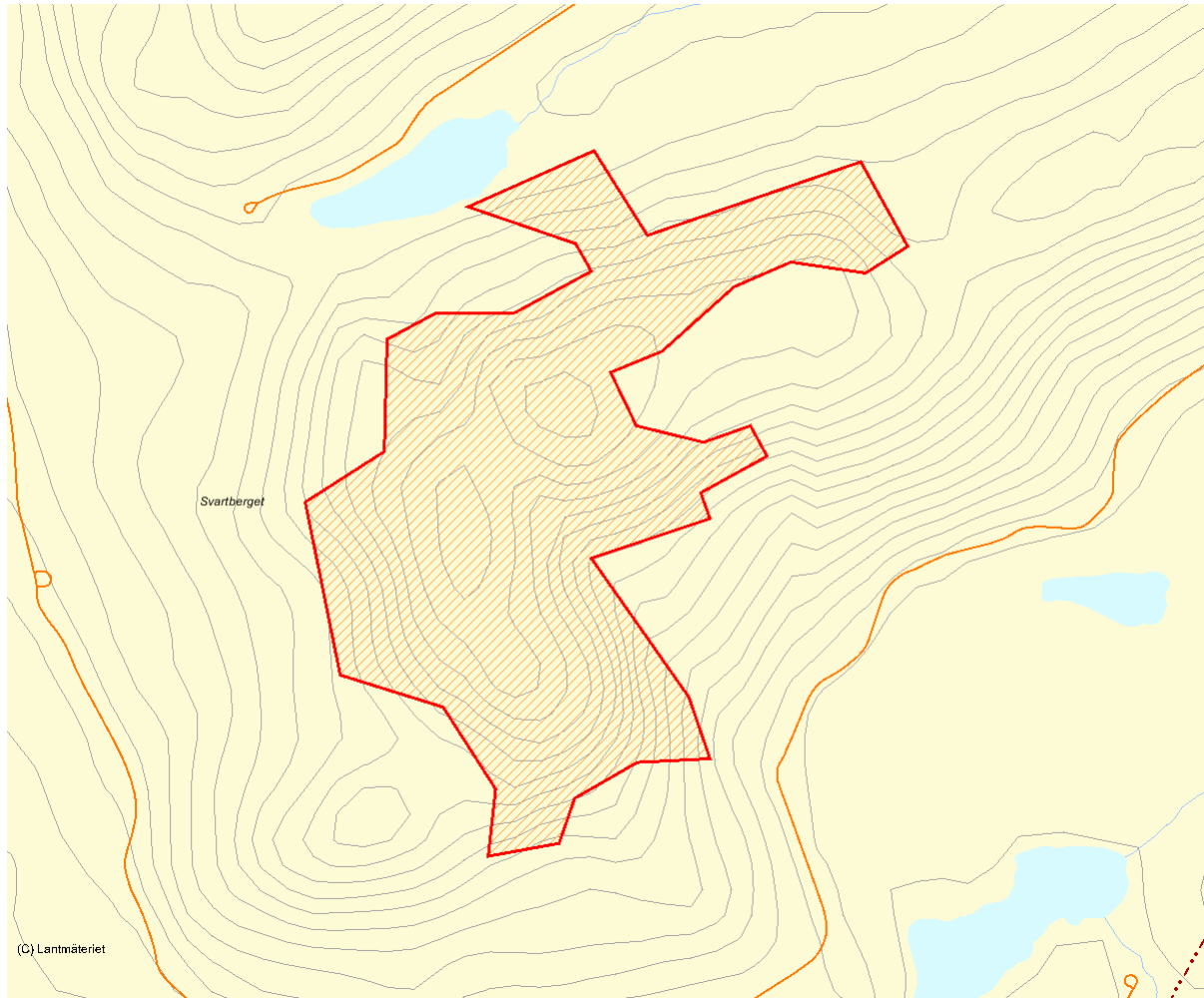

I de centrala delarna av Svartberget finns rikligt med stående döda granar och mycket få avverkningsspår.

Länsstyrelsens bedömning

Svartberget domineras av grannaturskog av höjdlägestyp med starkt urskogsartade kärnområden. Höga naturvärden är knutna till det stora inslaget av gamla granar, granlångor, torrträd och äldre sälgar. Området ligger bara 3 km från Stenbithöjdens naturreservat vilket

ökar områdets värde. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Svartberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3310 Nymyrkullen-Björnmyrberget

Kommun	Bjurholm	Totalareal	90 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	90 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	78 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	78 ha
Areal värdekärna	66 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	6 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Nymyrkullen - Björnmyrberget är beläget 350 – 450 möh, strax väster om Lögdeälven och norr om väg 92, i Bjurholms kommun. Området omfattar 90 ha på statlig mark (totalt 115 ha) och utgörs av Nymyrkullens övre delar och branta sydvända sluttningar samt Björnmyrbergets topparti. Det avgränsade området omges helt av plant- och ungskogar av tall, gran och contorta. I norra delen finns en liten myr med några små tjärnar. Sydostsluttningen och delar av Björnmyrberget består av äldre lövblandad barrnaturskog präglad av tidigare brand. Åldriga sälgar, aspar och björkar förekommer talrikt, liksom äldre barrträd. Sydbranten och de flackare, myrrika områdena ovanför branterna är talldominerade med en stor andel hållmarkstallskog. Plockhuggning har förekommit, men enstaka äldre tallar finns spridda, och det är gott om torrakor och brandstubbar. Markvegetationen i objektet domineras av blåbär, men i Nymyrkullens branter finns inslag av örter, och på toppen finns partier med lav-ristyp. Området är en ypperlig hackspettmiljö genom det stora antalet gamla och döende aspar. Måttlig genomhuggning har skett för ca. 50 år sedan. I branterna har skogen delvis underröjts och enstaka grova stammar plockats bort. I området har följande arter noterats: lunglav, skrovellav,

kvistspikar, kortskaftad ärgspik, aspgelélav, skinnlav, ullticka, torta, liljekonvalj, ögonpyrola, nattviol, lavskrika, tretåig hackspett och gråspett.

Lunglav och skrovellav på sälg.

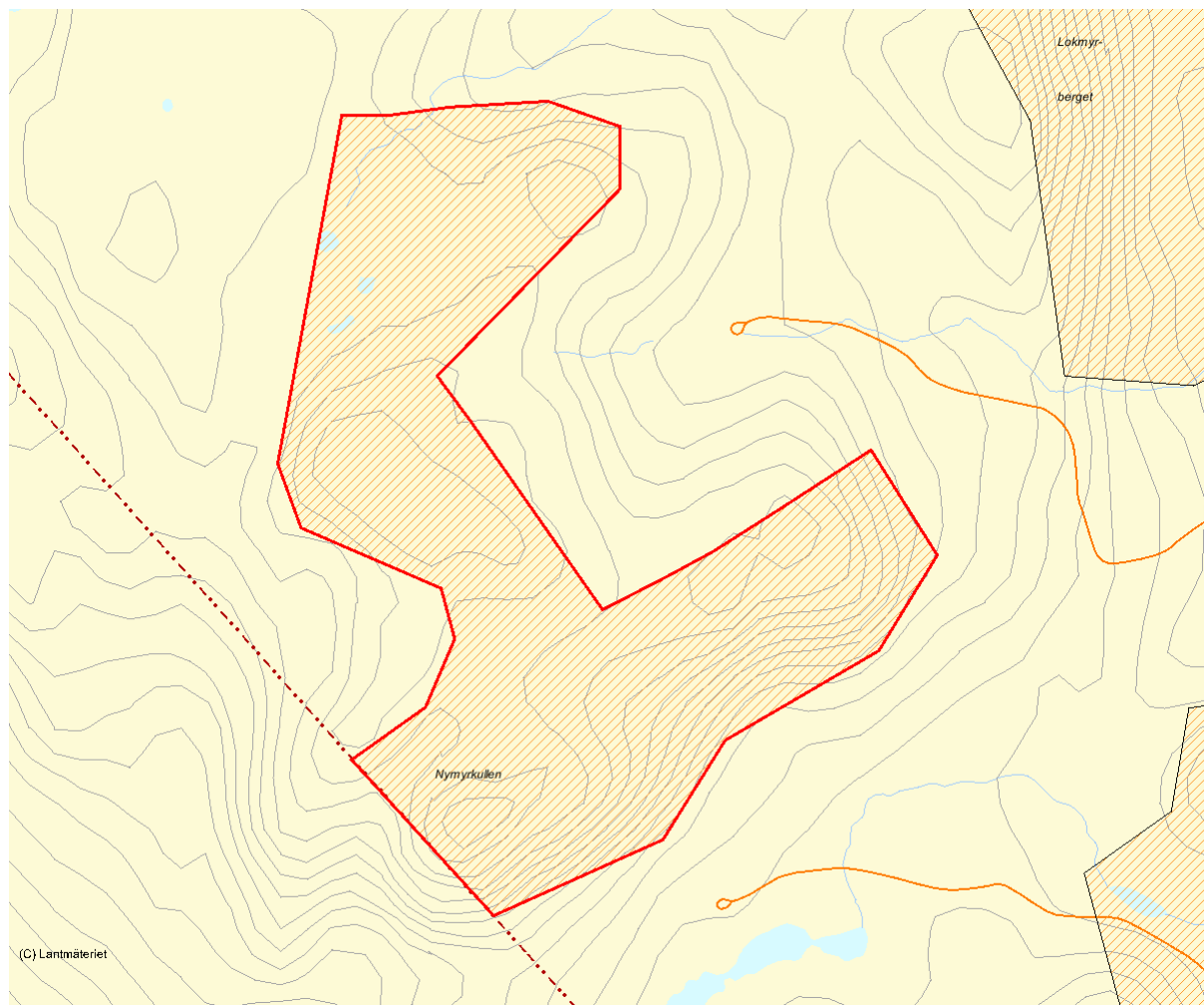
Länsstyrelsens bedömning

Gammal lövrik barnnaturskog. Förekomst av rödlistade lavar knutna till asp och sälg. Fin hackspettmiljö. I närområdet finns andra likaledes asprika naturskogsobjekt; Storberget och Lokmyrberget. Naturskogar utgör en bristvara i

regionen och Nymyrkullen-Björnmyrberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Sporrang, H. 1997: Bjurholms kommun. Naturinventering objekt 49

Skala 1:15 000

4725 Oxhuvudet

Kommun	Åsele	Totalareal	98 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	98 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	97 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	97 ha
Areal värdekärna	90 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	6 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Oxhuvudet ligger på västra sidan av Skinnmuddselet, ca 7 km sydväst om Fredrika i Åsele kommun. Objektet utgörs av mindre delar av Oxlidens flacka nordostsluttning. Oxhuvudets topp och branta nordostsluttning ligger i den norra delen av området. Terrängen inom området är genomgående blockig. Omgivningarna består av hyggen, trädplanteringar och gallringsskog. En skogsbilväg tangerar området i dess östra kant. Höjden över havet är ca 300-400 meter. Oxhuvudets blockrika, ganska branta nordostsluttning är bevuxen med äldre talldominerad blandskog med ett allmänt inslag av björk och asp samt några sälgar. Överlag är det rätt kläna dimensioner. Lågor av tall, björk och asp förekommer allmänt. Inga avverkningsstubbar sågs i branten. På toppen av berget och nedanför den branta sluttningen växer talldominerad skog med spridda överståndare men det är endast måttligt med död ved. Söder om berget övergår skogen i en äldre granskog med enstaka gammelgranar. Det finns gott om 150-250-åriga tallöverståndare, ofta med brandljud och lövinslaget är måttligt. Det är allmänt med död lövved, en del klenare granlågor samt sparsamt med grövre tallågor. I detta område hittades den starkt hotade arten liten aspgelélav på två aspar och de hotade svamparna fläckporing och gräddporing på en tallåga vardera. I den allra sydligaste delen av området växer ett glest bestånd av 200-400 år gamla och mycket grova tallar med underväxt av gles, röjd och delvis gallrad

skog med 70-80-åriga granar och inslag av björk, asp och sälg. Död ved förekommer här sparsamt. Förutom i Oxhuvudets nordostbrant är skogen relativt genomhuggen. Vid inventeringen noterades följande arter: liten aspgelélav, gräddporing, fläckporing, dvärgbägarlav, dofticka, skrovellav, ullticka, barkticka, lunglav, bårdlav, stuplav, skinnlav, torta.

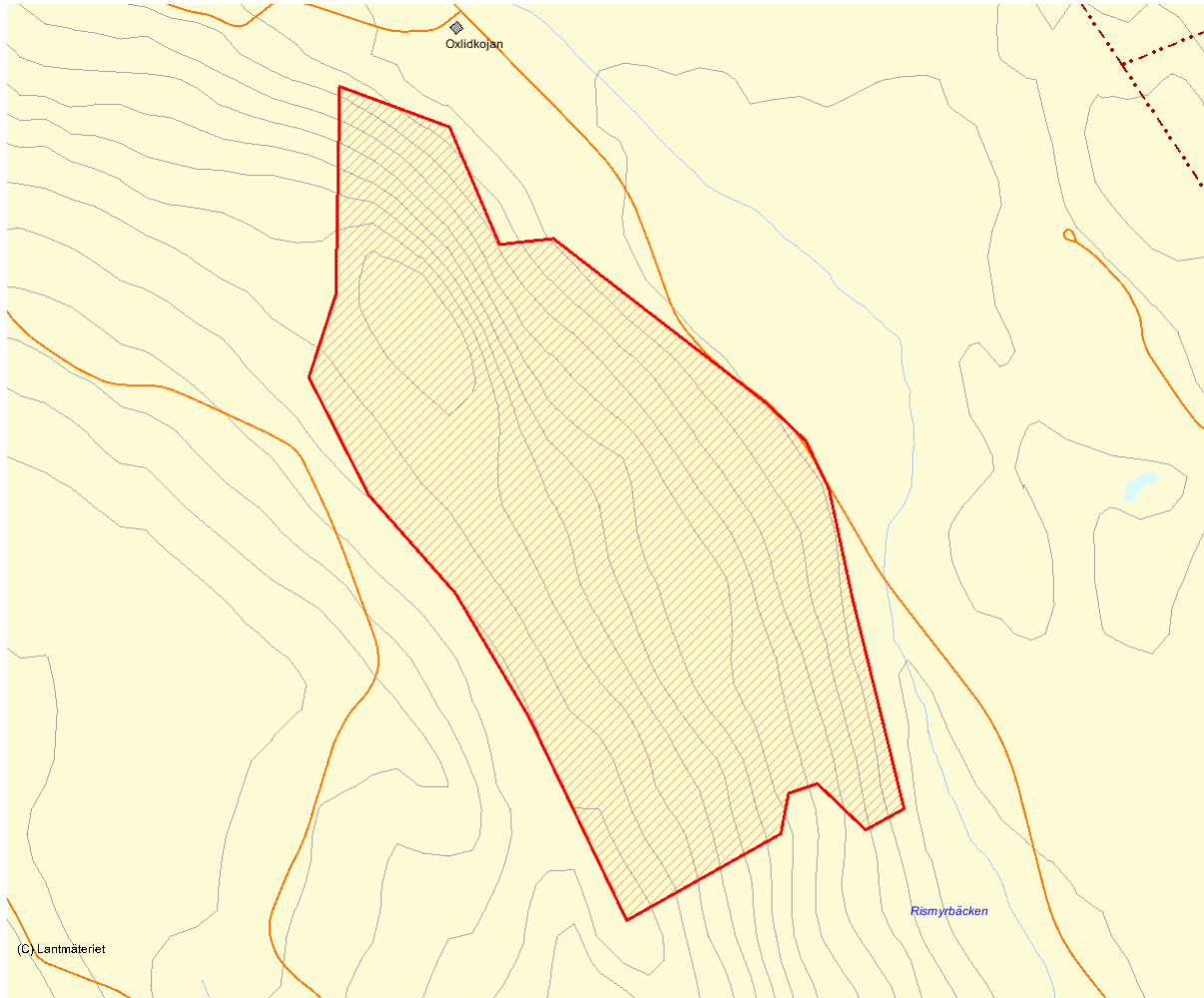

Tallöverståndare.

Länsstyrelsens bedömning

Oxhuvudet är ett naturskogsområde med värdena i första hand knutna till tallöverståndare, ett stort inslag av asp och sälg samt förekomst av hotade arter som liten aspgelélav och fläckporing. I södra delen finns allmänt med grova, flerhundraåriga tallar och den norra delen tycks

vara helt orörd av skogsbruk. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Oxhuvudet är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3312 Middagsberget

Kommun	Åsele	Totalareal	60 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	60 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	60 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	60 ha
Areal värdekärna	39 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	19 ha	Areal arronderingsmark	1 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Middagsberget ligger omedelbart söder om väg 92, ca. 7 km ostsydost om Fredrika i Åsele kommun. På vägens norra sida ligger byn Lögdasund. Området utgörs av Middagsbergets topp samt dess nordostsluttning. Underlaget utgörs av en delvis blockrik morän. Hela området är omgärdat av hyggen förutom i nordost där det gränsar mot en myr. En kort skogsbilväg leder fram till norra delen av området från väg 92. Höjden över havet varierar inom området mellan 300 och 430 meter. På toppen av berget samt i den östvända klippbranten växer gammal hällmarkstallskog som delvis är bergimpediment. Skogen består av 150-200-årig, skiktad tallnaturskog med inslag av asp och björk. Död ved förekommer allmänt till sparsamt, mest i form av äldre lågor. Norr, öster och sydost om bergstoppen ligger ett område med grandominerad naturskog med visst tallinslag. Området är delvis blockrikt, på frisk blåbärsrismark, men med inslag av lågorter. Fläckvis förekommer det allmänt med asp och björk, bl a en asp med liten aspgelélav. Död ved förekommer allmänt både i form av klenare lövträdslågor och äldre barrträdslågor. Den östra delen av området består av mer ordinär, delvis underröjd slutavverkningsskog med 130-140 år gamla träd samt ett måttligt inslag av tallöverståndare och gamla tallågor. Dimensionsavverkningsstubbar

förekommer över hela berget. Vid inventeringen noterades följande arter: liten aspgelélav, dvärgbägarlav, violettgrå tagellav, stor aspticka, lunglav, skinnlav, ullticka och järpe.

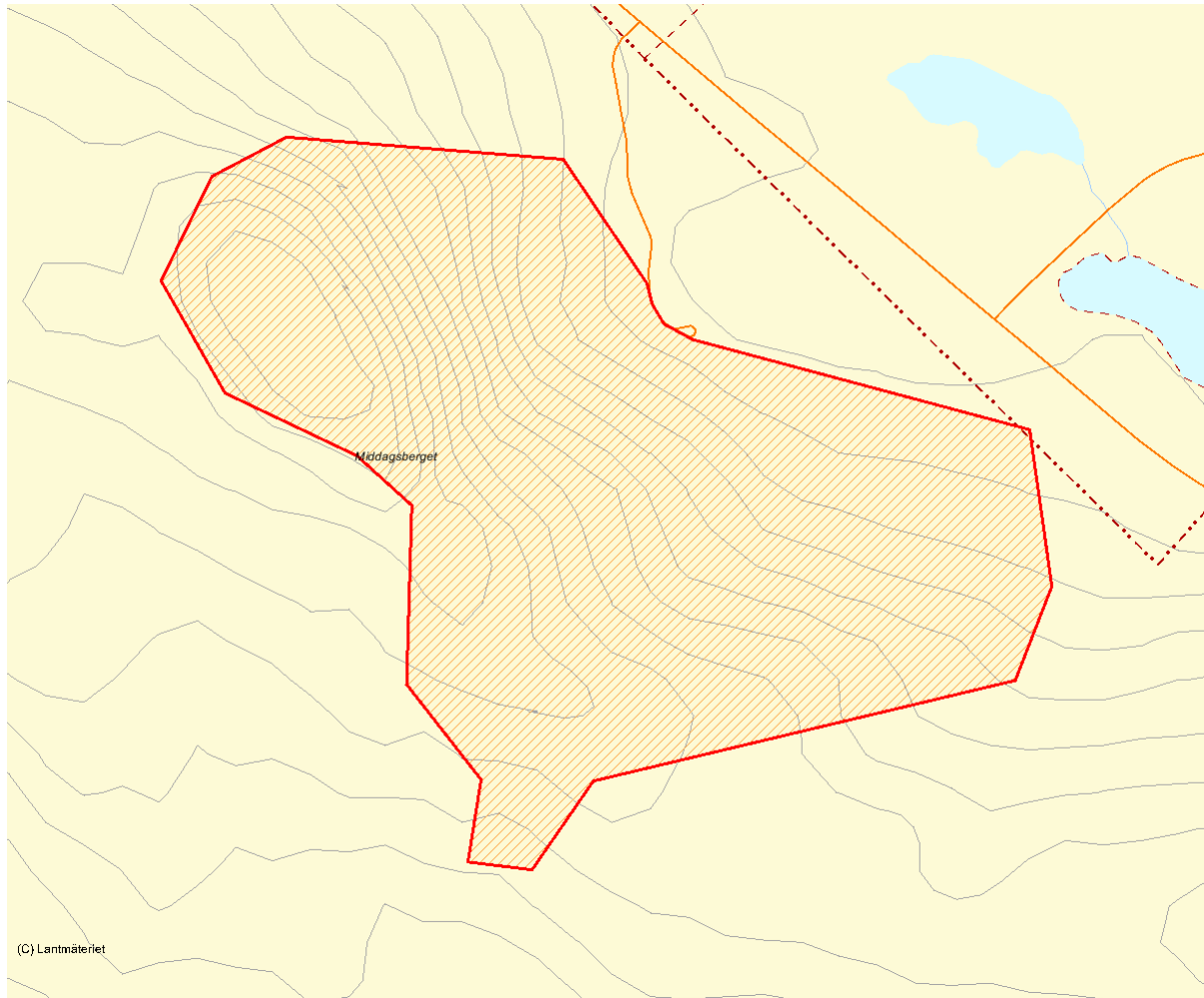

Vy från Middagsberget norrut mot Holmsjön.

Länsstyrelsens bedömning

Stora delar av objektet utgörs av tallskog med måttligt utbildad naturskogskaraktär. Området innehåller dock en hel del naturvärden i form av gamla träd, allmänt med asp och skiktade skogar. Dessutom förekommer flera rödlistade arter i området. Middagsberget ligger relativt långt österut i länet, i en

trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogsområden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Middagsberget är därför av betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3308 Lokmyrberget

Kommun	Bjurholm	Totalareal	134 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	133 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	120 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	120 ha
Areal värdekärna	59 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	51 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Lokmyrberget är beläget norr om väg 92 och strax väster om Lögdeälven, i västra delen av Bjurholms kommun. Området omfattar bergets branta, skogsklädda östsluttning, den flackare nordsluttningen samt ett flackt, myrrikt område nedanför branten. Höjden över havet varierar inom området mellan 265 och 400 meter. Det avgränsade området omges i väster och söder av ungskogar av tall och contorta. En skogsbilväg längs Lögdeälven utgör gräns i öster. Östbranten är bitvis storblockig och bevuxen med en mycket lövrik, flerskiktad barrnaturskog som är uppkommen efter en brand i mitten av 1800-talet. Tall dominerar och det finns gott om gamla aspar och björkar, samt spridda äldre sälgar. Tillgången på död ved är riklig, med bla asplågor och enstaka grova, gamla tallågor. Nordostsluttningen består av en mer genomhuggen, drygt 100-årig tallskog med en viss graninväxt. Nedanför branten är landskapet mosaikartat med grandominerade sänkor, örtrika sumpskogspartier, talldominerade moränbackar och insprängda småmyrar. Trots att skogen är genomhuggen är den tät och flerskiktad med ett stort inslag av gamla, grova granar. Flera av myrarna är relativt näringsrika. I området har följande arter noterats: lunglav, aspgelélav, dvärgbägarlav, stjärntagging,

korvskorpionmossa, kranshakmossa, bladvass, nålstarr, snip, tätört, vitstarr, kanelros, hägg, ormbär, liljekonvalj och tretåig hackspett.

Aspar i områdets östsluttning.

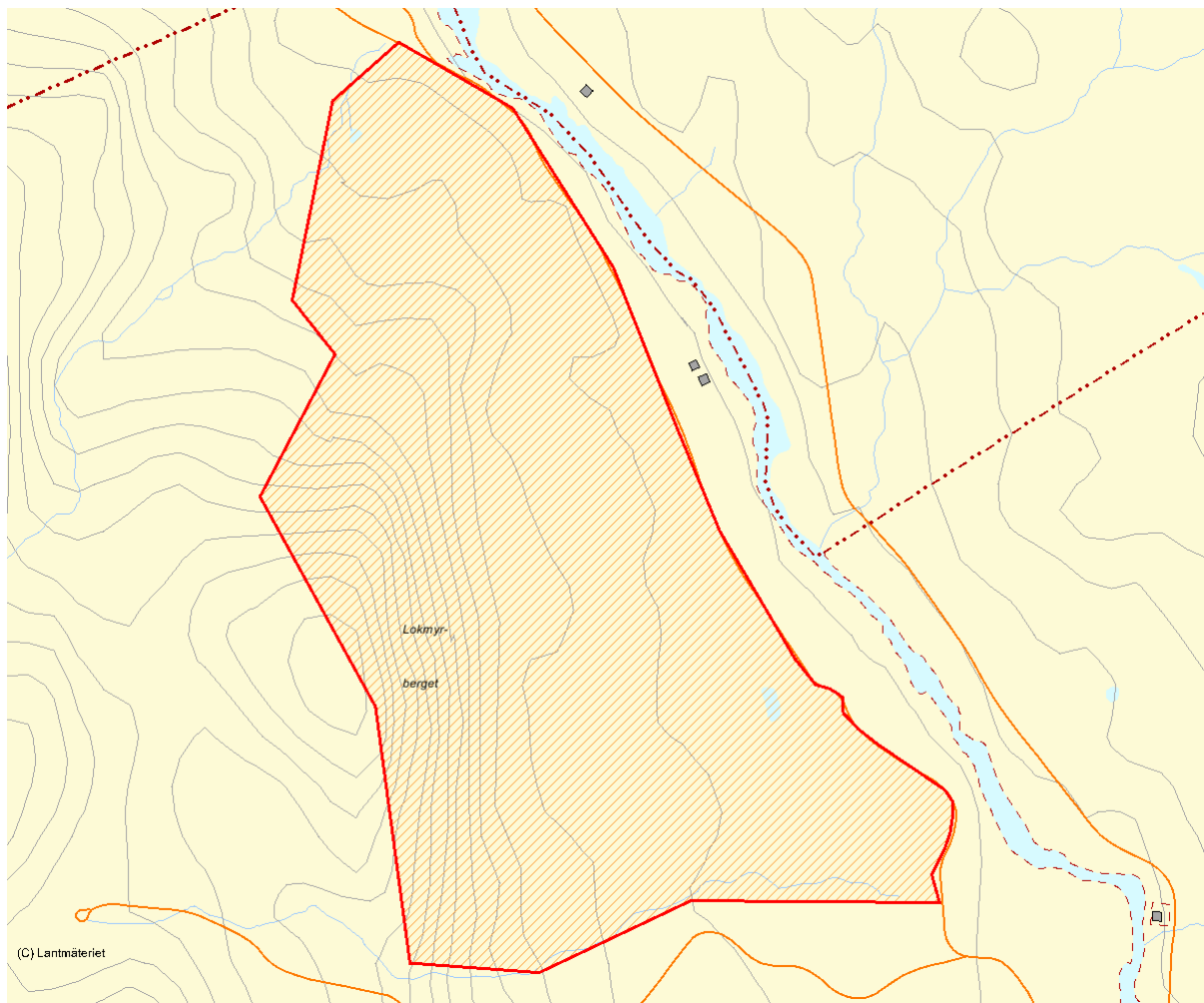
Länsstyrelsens bedömning

Lokmyrberget är en lövrik barrnatskog som växelvis domineras av gran och tall. Variationen av naturtyper är stor i området som hyser både örtrik granskog, tallskog, lövrika barrblandskogar och näringsrika sumpskogar och myrar. Det förekommer flera rödlistade arter knutna till förekomsten av grova lövträd och barrved. Områdets bevarandevärde förstärks

av att det ligger i en särskilt värdefull trakt med flera andra värdefulla naturskogsområden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Lokmyrberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Sporrang, H. 1997: Bjurholms kommun. Naturinventering objekt 50 och 15 2. Riksintresse för naturvård NRO24064 3. Riksintresse för friluftsliv FRO24010

Skala 1:15 000

3332 Svanamyran

Kommun	Åsele	Totalareal	444 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	444 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	237 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	237 ha
Areal värdekärna	203 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	19 ha	Areal arronderingsmark	15 ha

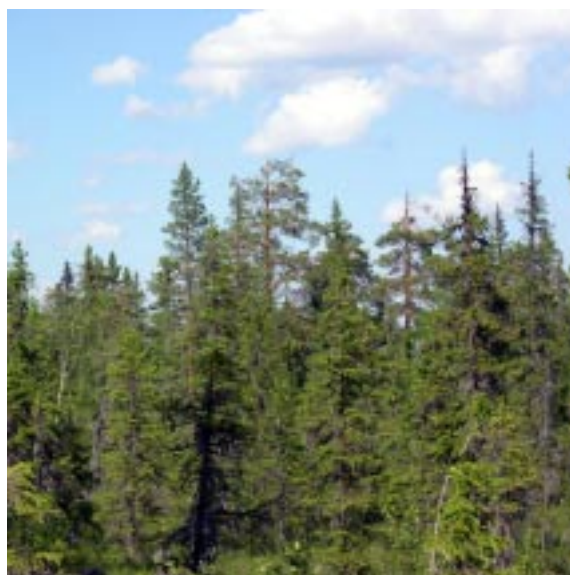
Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i myrskyddsplan för Sverige
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Svanamyran ligger 357 – 450 m.ö.h. ca. 3 mil västsydväst om Åsele. Det utgörs av myrskyddsplaneobjektet med samma namn samt omgivande skogar. Objektet omges nästan helt av trädplanteringar. Ett par mindre, delvis uträtade skogsbäckar finns. En väg som delar sig går genom området. På Näslidens östsluttning nordost om Svanamyran finns ett stort urskogsartat skogsområde som domineras av gammal gran med stort inslag av 300- till 400-åriga tallar. Ställvis finns en hel del björk samt inslag av grov asp och sälg. Det finns allmänt med garnlav men ganska sparsamt med död ved. Merparten av skogen är av frisk ristyp men det finns också ett par fuktiga myrstråk. Närmare myren finns liknande skog med lite yngre träd, mindre inslag av gamla tallar, men med mer björk. Här är marken till stor del fuktig – våt, och övergår tidvis i glesare trädbevuxna kärr. På våt mark i sydvästra delen av objektet är skogen delvis björkdominerad med en del asp, högorter och allmänt med död björkved, mest av klenare slag. Omedelbart sydost om myren finns ett område med ca 100-årig, grandominerad blandskog med stort inslag av björk och gruppställda aspar samt sälg som delvis är både gammal och grov. Några områden med utvecklingsmark med ca 100-årig, grandominerad och ganska trivial skog finns i delar av objektet liksom mindre partier med arronderingsmark. Svanamyran är en starr- och gräsrik kärr/blandmyr

med strängflarkkärr och stråk med gles myrtallskog. Vid inventeringen noterades följande arter: skuggviol, stiftgelélav, skrovellav, gammelgransskål, lunglav, stuplav, bårdlav, skinnlav, korallblylav, tibast, torta, ormbär, hägg, spindelblomster, korallrot, lavskrika, småspov och ljunpipare.

Grannaturskog i norra delen av området. Inslaget av gamla tallar är bitvis stort.

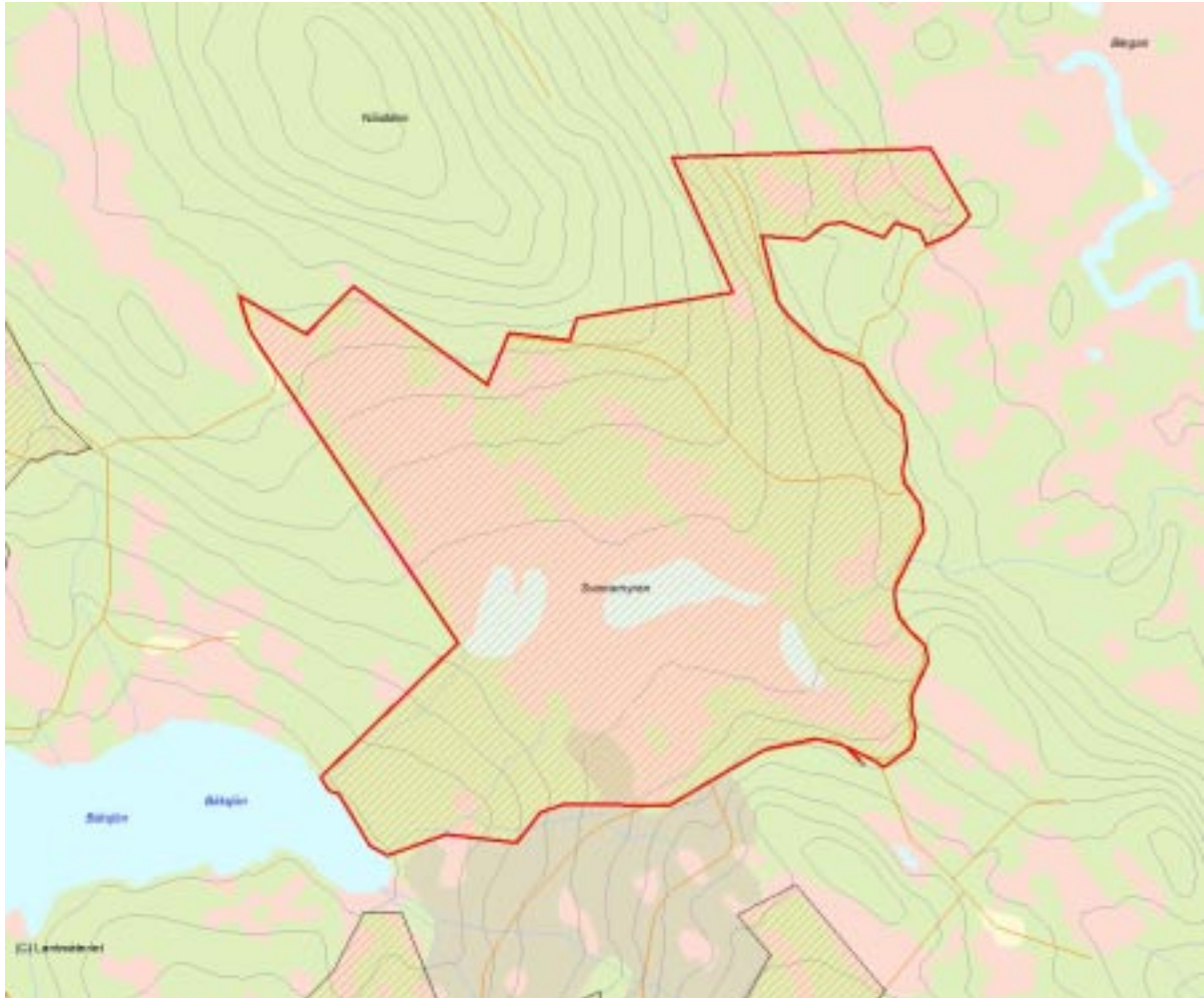
Länsstyrelsens bedömning

Objektet är ett sammansatt ekosystem med en stor, ostörd våtmark – myrskyddsplaneobjektet Svanamyran och intilliggande grandominerade naturskogar med inslag av gammeltallar och rik lövförekomst. Nordost om Svanamyran finns en stor urskogsliknande del med granskog med stort inslag av flerhundraåriga tallar. Det

ligger dessutom i en trakt med flera andra värdefulla naturskogar. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Svanamyran är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Myrskyddsplan ID 36 2. Våtmark klass 1 objekt 2111A01 3. Riksintresse för naturvård NRO24140

Skala 1:30 000

3334 Vitbergstången

Kommun	Åsele	Totalareal	184 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	184 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	166 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	166 ha
Areal värdekärna	147 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	8 ha	Areal arronderingsmark	9 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Objektet ligger drygt två mil ostsydost om Åsele på mellan 360 – 520 m.ö.h. och utgörs av syd- ost- och nordostsluttningarna av Vitberget. Två skogsbilvägar löper in i området, som är helt omslutet av hyggen och ungsogar. Större delen av området täcks av gammal grannaturskog med inslag av björk, sälg och enstaka 200 - 300 åriga tallar. Det finns spår av plockhuggning och delar är underväxtröjda. Död ved förekommer rätt sparsamt, oftast som rotvältor eller klenare dimensioner. I nordsluttningens övre delar är skogen mycket gles med lågvuxna, toppbrutna granar och bukettbjörkar. Sydsluttningarna är däremot mer produktiva och har ett betydande aspinslag med flera täta aspkloner där det även förekommer en hel del död lövved. Ett mindre område runt två små myrar nära bergets topp samt ett större område på bergets östsluttning har karaktären av riktigt fin gammal granurskog med mycket gott om granlågor, stående döda granar och träd i alla dimensions- och åldersklasser. Även i dessa delområden förekommer dock en hel del dimensionsavverkningsstubbar. I öster finns ett antal små, delvis trädbevuxna kärr och längs området nordöstra gräns ligger ett lite större delvis öppet kärr. Vid inventeringen noterades följande arter: skrovellav, vitskaftad svartspik, gammelgransskål,

rynkskinn, rosenticka, stor aspticka, sidensvans, lunglav, skinnlav, stuplav, bårdlav, torta, kärrfibbla, bergslok, korallrot, tjäder, lavskrika och videsparv.

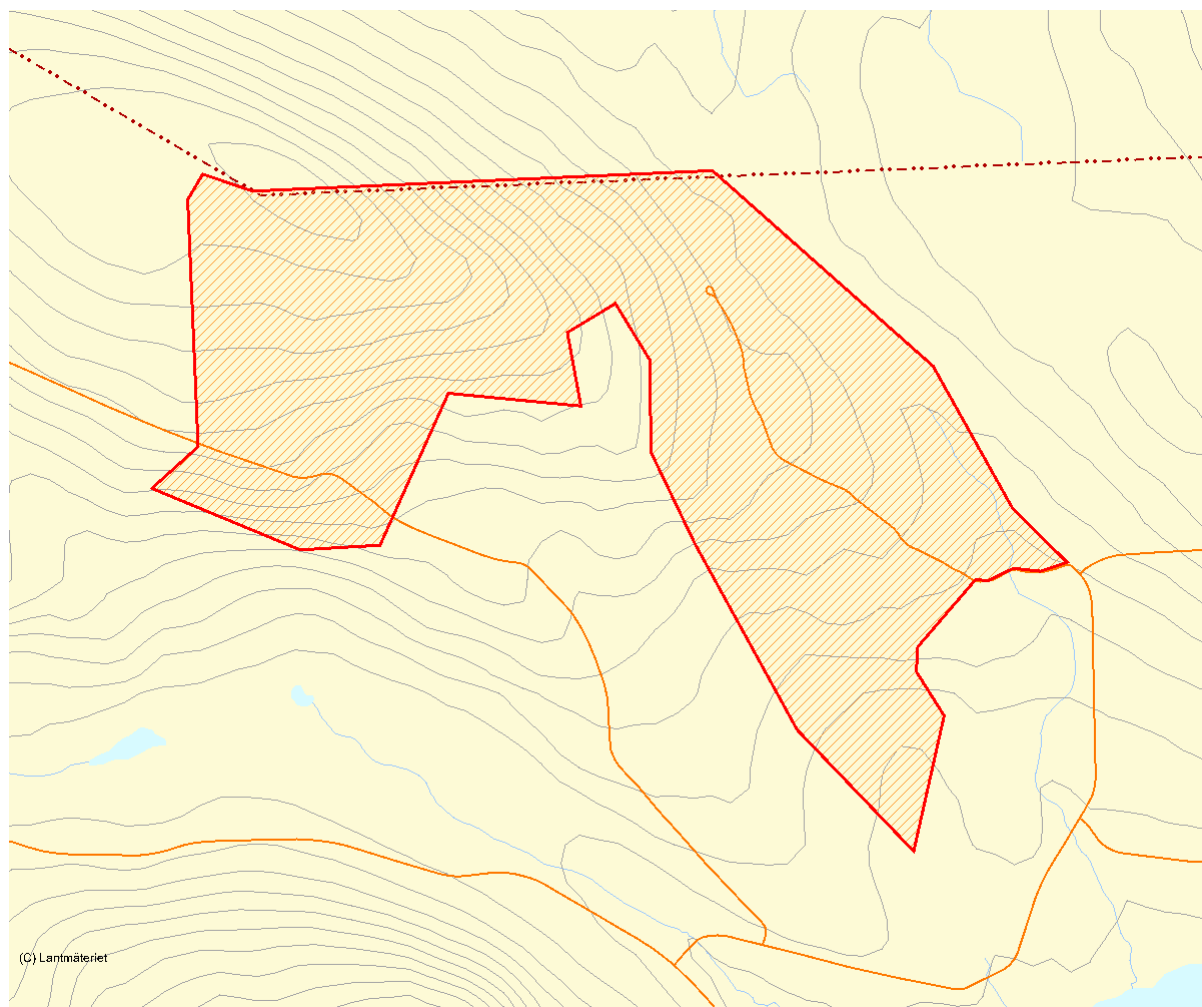

Runt myrarna nära bergets topp är skogen av urskogskaraktär.

Länsstyrelsens bedömning

Vitbergstången är ett relativt stort naturskogsområde som hyser mycket fina delområden med höga naturvärden. Granurskogarna i området innehåller mycket död ved både i form av lågor och i form av torrakor. Övriga delar av området har också höga naturvärden knutna till gamla träd och lövinslag och kommer inom inte allt för lång framtid att utvecklas

och stärka övriga delar. Objektet är dessutom beläget i en trakt med flera värdefulla naturskogar. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Vitbergstången är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3304 Mustagumbuberget

Kommun	Bjurholm, Lycksele	Totalareal	176 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	176 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	157 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	157 ha
Areal värdekärna	129 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	19 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Mustagumbuberget ligger på gränsen mellan Lycksele och Bjurholms kommuner, ca 2,5 mil västnordväst om Bjurholm. Höjden över havet varierar mellan 350 och 470 meter. Området utgörs av toppen och sydostsluttningen av Mustagumbuberget, toppen och nordvästsluttningen av berget Rönnliden samt en mellanliggande åsrygg som binder ihop de båda bergen. Området omges till största delen av hyggen och ungskogar. I sydvästra kanten av området finns dock likartad skog på Holmens mark. Både Rönnliden och Mustagumbuberget är till största delen bevuxna med lövrik grannaturskog med inslag av grova 150-200-åriga tallöverståndare. De flesta granarna är ca 100-120 år, men i anslutning till myrarna finns enstaka äldre träd. Uppe på de bägge bergstopparna är många granar lågvuxna och många träd har snöbrott. Fläckvis är inslaget av asp och sälg kraftigt. Barrträdslågor förekommer sparsamt till måttligt i området, mest i form av färska och ganska kläna lågor. Gamla multnande lövträdslågor förekommer däremot relativt allmänt. Det finns nästan inga avverkningsspår. Området är sannolikt en gammal lövbränna som håller på att utvecklas till granskog. På den blockrika åsryggen mellan de båda bergen växer en mycket fin tallurskog med många gamla grova tallar på 200-300 år, och enstaka bjässar på uppemot 500 år! Torrakor och lågor av tall i olika nedbrytningsstadier och dimensioner förekommer allmänt liksom brandljud i både levande och döda träd. Inne i tallskogen växer också små grupper med aspar och enstaka

sälgar. Tallurskogen omges nästan helt av starr- och gräsbevuxna kärr. Hela objektet är i stort sett opåverkat av skogsbruk, bara enstaka avverkningsstubbar kunde hittas under besöket. Vid inventeringen noterades följande arter: reliktböck, dvärgbägarlav, skrovellav, stiftgelélav, violettgrå tagellav, dofticka, stor aspticka, sidensvans, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav och spindelblomster.

En mycket fin tallurskog växer på åsryggen mellan de båda bergen.

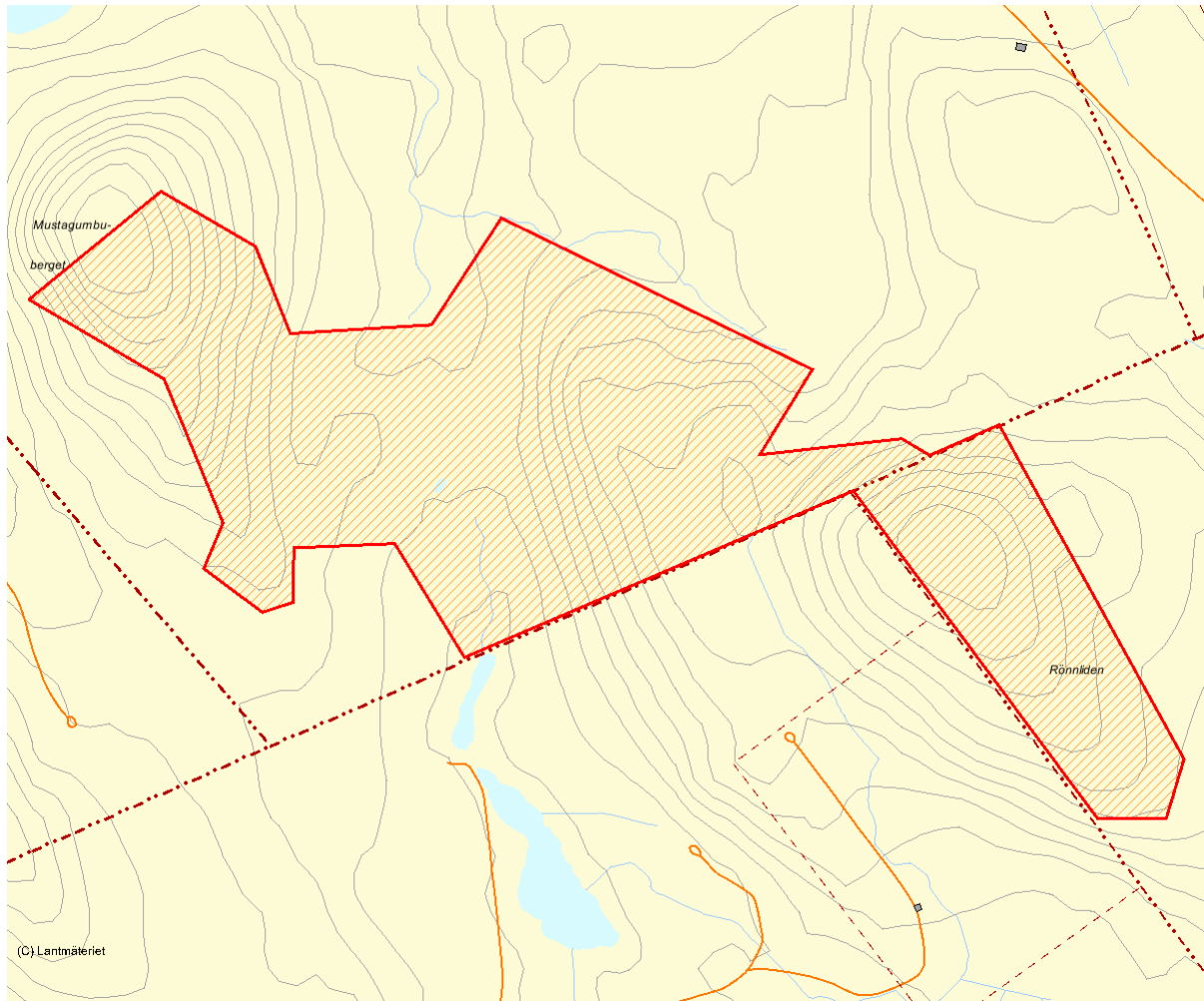
Länsstyrelsens bedömning

Mustagumbuberget innefattar både genuin tallurskog och lövrik grannaturskog. Hela objektet är i stort sett opåverkat av skogsbruk. Tallurskogsområdet innehåller gott om gamla träd och död ved. I övriga delar finns det begränsat med gamla och döda barrträd, däremot är det höga naturvärden kopplade till inslaget av gamla lövträd och lövträdslågor. Området ligger

in en trakt med en hög koncentration av värdefulla naturskogar vilket ökar objektets värde ytterligare. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Mustagumbuberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Sporrang, H. 1997: Bjurholms kommun. Naturinventering objekt 65

Skala 1:20 000

4038 Mossavattnet

Kommun	Åsele	Totalareal	82 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	82 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	67 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	67 ha
Areal värdekärna	53 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	11 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Mossavattnet ligger i Åseles sydöstra del, nära gränsen mot Bjurholms kommun ca. 14 km öster om Fredrika. Området ligger på Lögdeälvens norra sida i höjd med Lögdasundsselet och delas i två delar av en skogsbilväg som går norrut genom området. I den östra delen av området återfinns Mossavattenbergets nordvästsluttning och ett flackt landskap intill tjärnen Mossavattnet. I västra delen finns ett flackt, låglänt område som Mettjärnbäcken slingrar sig igenom ned mot Lögdeälven. Höjden över havet ligger mellan 310 och 400 meter. Den östra delen av området består av skitad tallskog med allmänt med 150-200 åriga tallar. Bitvis är skogen urskogsartad och innehåller en hel del 300-500 åriga tallbjässar. Död ved förekommer mest i form av gamla kolade stubbar samt en del klenare tallågor och törskatedödade torrakor. Enstaka gamla grova aspar och sälgar finns även i området, liksom en del äldre granar i de lägre partierna. Områdets västra delar består av tät, skuggig 100-150 årig granskog på blockrik, bitvis sumpig, mark utmed Mettjärnbäcken. Lövinslaget är allmänt, främst av björk, men det förekommer även en del gråal samt enstaka grova aspar och sälgar. Gran- och björklågor förekommer allmänt, fläckvis till och med rikligt. Några mindre odikade tallkärr och strängstarrskärr förekommer inom området. Förutom i den urskogsartade delen finns det spridda dimensionsavverkningsstubbar i större delen av området. Vid inventeringen

noterades följande arter: trådbrosklav, liten aspgelélav, reliktbock (10-15 träd), gammelgransskål, violettgrå tagellav, rödbrun blekspik, mörkhövdad spiklav, sidensvans, citronticka, lunglav (bl a på björk), stuplav, bårdlav, skinnlav, kolflarnlav, vedskivlav, blanksvart spiklav, kortskaftad ärgspik, tjäder, järpe och lavskrika.

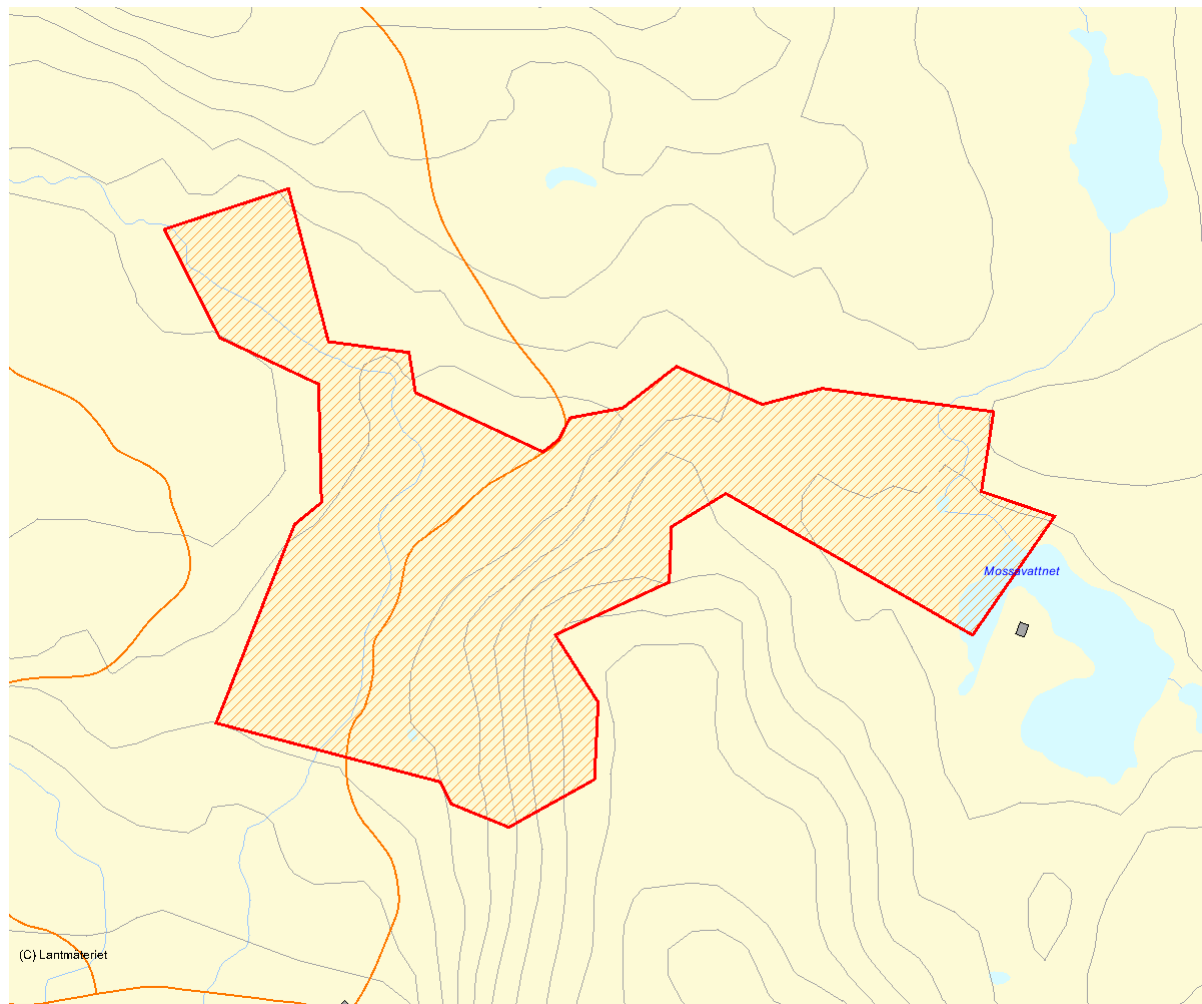

Kolad tallhögstubbe i östra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Mossavattnet består i sin helhet av mycket värdefulla naturskogar. Tallurskogen i öster och bäcksumpskogen med trådbrosklav är av vitt skilda slag men är bägge ytterst ovanliga och skyddsvärda biotoper. Området ligger i en

särskild värdefull trakt med flera andra högklassiga naturskogar, vilket ytterligare höjer bevarandevärdet. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3314 Käringberget

Kommun	Åsele	Totalareal	375 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	374 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	318 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	318 ha
Areal värdekärna	292 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	14 ha	Areal arronderingsmark	12 ha

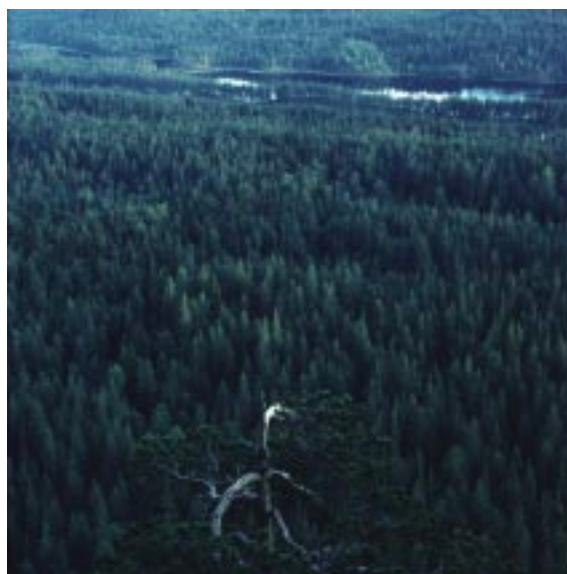
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Käringberget ligger på norra sidan om Lögdeälven alldeles nedströms Lögdasjön i den sydöstligaste delen av Åsele kommun. Det är ett stort bergsmassiv med mäktiga branter både mot Lögdeälven i söder och mot nordost. Området innefattar hela Käringberget med undantag för bergets nordvästsluttning. Det finns ett antal toppar inom "Käringbergsmassivet" där den högsta når 506 m.ö.h., medan den lägsta nivån inom avgränsningen ligger 320 m.ö.h. Våtmarker finns i svackorna mellan bergen samt nedanför nordostsidan. Stora delar av området utgörs av gammal tallnaturskog. På många ställen övergår tallskogen i magnifik flerhundraårig tallurskog med rikligt med grova lågor och torrakor i alla nedbrytningsstadier. Inom området finns också lövrika, flerskiktade blandnaturskogar, rena granskogar och ett mindre, brandrefugialt sumpskogsparti. De mest lövrika delarna ligger centralt belägna och utgörs av en cirka 150 år gammal bränna med rikligt med grov asp och sälg. I den nordöstra delen av området finns ett skog-myrmosaikområde med öppen myr och talldominerade moränbackar. På myren ligger en liten tjärn. Brandprägel är tydlig i hela området och det förekommer mycket brandspår i levande och döda träd. Stubbar efter gamla dimensionsavverkningar uppträder allmänt i området. I området har följande arter

noterats: dvärgbägarlav, stjärntagging, rynkskinn, ullticka, gränsticka, dofticka, vitpudrad svartspik, kortskaftad ärgspik, skrovellav, lunglav, tallbit, tretåig hackspett, lavskrika och tjäder.

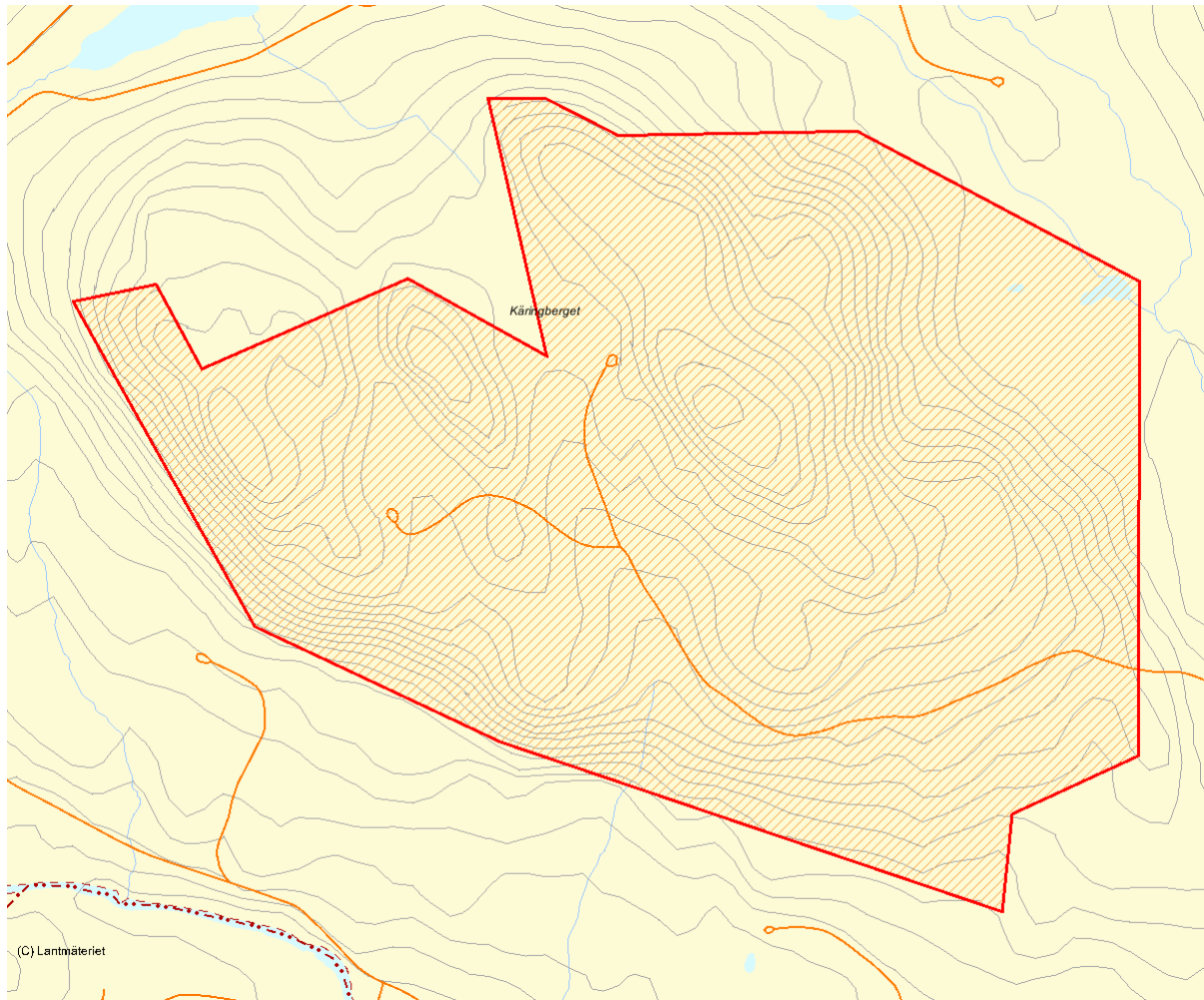

Vy från Käringberget söderut mot Storaggan.

Länsstyrelsens bedömning

Käringberget är ett stort och välarronderat naturskogsområde som har mycket höga naturvärden knutna till de urskogsartade tallskogarna, med flerhundraåriga tallar och gott om död tallved. Det förekommer även yngre lövrika skogar med grov asp och sälg och mer brandrefugiala områden med höga naturvärden. Området ligger dessutom

i en särskilt värdefull trakt med flera andra fina naturskogsområden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Käringberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3590 Skalberget

Kommun	Åsele	Totalareal	92 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	92 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	71 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	71 ha
Areal värdekärna	46 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	25 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Skalberget ligger i Lögdeälvens dalgång 9 km öster om Fredrika, nära gränsen till Bjurholms och Lycksele kommuner. Området består av Skalbergets till stor del lodräta syd- till sydvästbranter samt skog runt om dessa, mestadels nedanför branten. Söder om branten finns en liten bergknalle samt några mindre myrar. Höjden över havet är 330 – 480 m.ö.h. Kring bergets topp och nordost om lodbranten finns fullskiktad barrblandurskog med rikligt med gamla granar och flerhundraåriga tallar, ofta grova träd, samt måttligt – allmänt med stående och liggande död ved. Det finns gott om brandljud på tallar och även på flera av de gamla granarna. Närmast stupen finns orörd hållmarkstallskog med klenare träd och sparsamt med död ved. Sydost om lodbranten finns grandominerad, bördig, grovstammig blandnaturskog med stort inslag av asp och björk samt enstaka gamla tallöverståndare. Här finns det allmänt med stående och liggande, ofta grov, död ved av gran, björk och asp. Rakt nedanför bergets lodytor finns storblockiga rasmarker. Söder om dessa ligger en svag svacka med skiktad, olikåldrig granskog med inslag av bl a sälg. Det finns måttligt med död ved men rikligt med garnlav. Nordväst om lodbranten ligger ett parti med talldominerad skog med inslag av äldre träd och asp samt måttligt – allmänt med död ved. På den lilla bergknallen söder om branten finns skiktad tallskog med gott om kläna, ca 200-åriga tallar och måttligt med död ved. I nordostslutningen av knallen finns ett mindre parti med blockrik blandskog med en hel del stående död barrved. Här hittades liten aspgelélav. Längre ned i slutningen finns liknande skog med rätt mycket asp som

dock är gallrad, vilket sänker naturvärdet. Den övriga skogen söder om branten är en gallrad och ganska gles och enskiktad barrblandskog med inslag av asp och björk samt sparsamt med död ved. Myrarna i området är glest tallbevuxna starrkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: liten aspgelélav, doftskinn, stor aspticka, gammelgransskål, dvärgbägarlav, skrovellav (på klippa), violettgrå tagellav, brunpudrad nållav, fjällvråk, citronticka, lunglav, stuplav, bärdlav, luddlav, korallblylav, kolflarnlav, bollvitmossa, spillkråka och järpe.

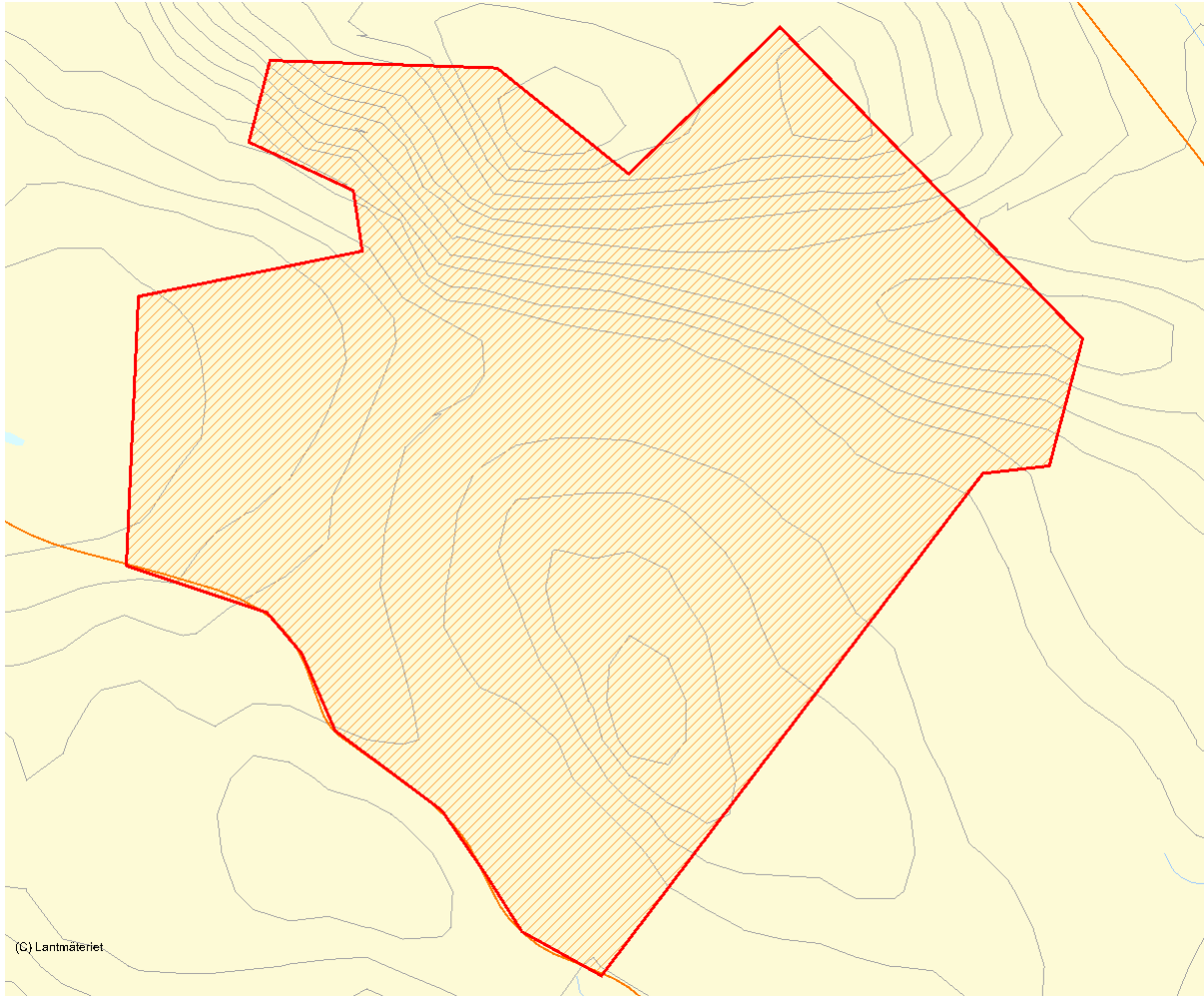

Skalbergets nordbrant.

Länsstyrelsens bedömning

Skalberget är ett ur- och naturskogsobjekt med mycket höga naturvärden knutna till förekomsten av grova aspar, flerhundraåriga tallar, död barr- och lövved. Området har god arrondering och ligger i en trakt med en tydlig koncentration av värdefulla naturskogsområden.

Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Skalberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3340 Faresmyrkullen

Kommun	Åsele	Totalareal	84 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	84 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	79 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	79 ha
Areal värdekärna	69 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	3 ha	Areal arronderingsmark	4 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Faresmyrkullen är ett litet, flackt berg som ligger ca 12 km ostsydost om Åsele. Höjden över havet varierar mellan 460 och 535 m. Större delen av området täcks av morän men i västra delen finns en blockrik hållmark. I sydligaste delen av området ligger en liten öppen, dikad myr och i nordligaste delen en opåverkad myr. På den mycket flacka nordostliga utlöparen av berget finns ett parti med trädbevuxen våtmark. Området domineras av fullskiktad, urskogsartad granskog av frisk blåbärsristyp med inslag av tallar som ofta är 300 år eller äldre, varav flera har brandljud. En gran med brandljud som borrades befanns vara knappt 300 år och brandskadad för knappt 250 år sedan. Lövinslag finns i form av björk men även några gamla sälgar samt asp. Skogen är präglad av höjdläget och är ömsom gles och luckig, ömsom tätare. I de högre delarna är träden låga och dimensionerna kläna, men några grövre tallar finns. Föryngringen är sparsam. Hänglavar inklusive garnlav förekommer rikligt. Stående och liggande död ved i olika nedbrytningsstadier finns mestadels rikligt. Tre myrstackar utgrävda av björn observerades. På hållmarken finns gles, skiktad och mycket olikåldrig tallskog med gamla överståndare. Området är svagt påverkat av tidiga huggningar, stubbar efter dimensionsavverkning finns men tycks i vissa delar saknas. Nedanför berget i sydvästra delen av området är skogen mer påverkad av skogsbruk

samt dikning, men utgör ändå en värdekärna, bl a beroende på förekomsten av asp. Vid inventeringen noterades följande arter: gammelgranskål, rosenticka, rynkskinn, doftskinn, stor aspticka, ullticka, dvärgbägarlav, skrovellav, vedtrappmossa, lunglav, skinnlav, lavskrika och spillkråka.

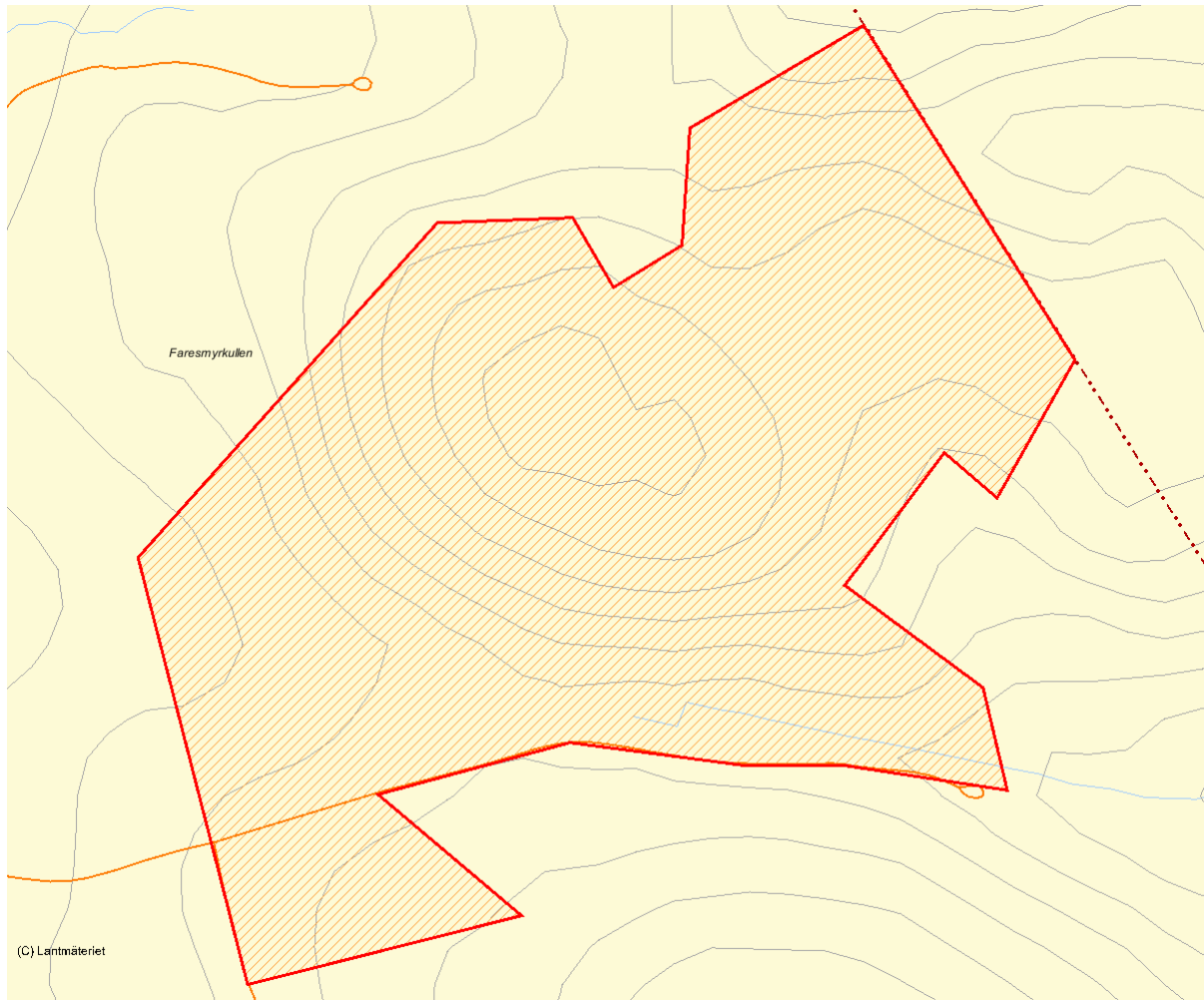

Tre myrstackar utgrävda av björn påträffades under fältbesöket.

Länsstyrelsens bedömning

Ett område med till största delen starkt urskogsartad grandominerad skog med flerhundraåriga tallöverståndare, rikligt med död ved och många rödlistade arter. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och

Faresmyrkullen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3344 Kvällåliden

Kommun	Åsele	Totalareal	61 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	61 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	61 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	61 ha
Areal värdekärna	44 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	11 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Kvällåliden i bergsmassivet Gammalgårdsberget/Kebbeberget, nordost om Kvällån, ca. 15 km sydost om Åsele. Området utgörs av en flack västsluttning med flera genomkorsande bäckdråg. Området gränsar delvis mot skogsbilvägar i ost och väst, och delvis mot hyggen eller ungsogor. I norr gränsar området mot en äldre gallringsskog och i söder mot ett nyligen bränt hygge. De centrala delarna av området genomkorsas av en skogsbilväg. Höjden över havet ligger mellan 340 och 400 meter. Området domineras av gammal granskog, delvis med betydande inslag av gamla tallöverståndare på 200-300 år, särskilt i de torrare partierna. Markvegetationen är av frisk blåbärsristyp med inslag av lågörtstyp längs bäckarna. En urskogslignande värdekärna med mycket gamla tallar (flera över 300 år) och gammal välskiktad granskog med rikligt med död ved förekommer centralt i områdets västra del. Övriga delar av området domineras av gammal välskiktad och ställvis mycket tät granskog. I östra delen av området förekommer allmänt med riktigt gamla och grova sälgar klädda i Lobaria- och Nephromaarter. Hänglavor förekommer rikligt i hela området och många garnlavsbålar är halvmeterlånga. Förutom längs bäckarna är det sparsamt med död ved. I det nordöstra hörnet finns ett odikat, mindre tallkärr kantat av gransumpskog. I anslutning till gransumpskogen finns ett par gamla kojruiner och en

kallkälla. Längst i söder ingår ett mindre avsnitt som är gallrat. Vid inventeringen noterades följande arter: dvärgbägarlav, doftticka, gammelgransskål, skrovellav, lunglav, skinnlav, stuplav, bårdlav, luddlav, citronticka, tjäder, järpe, lavskrika och spillkråka.

Mer än 300 år gamla tallar i områdets västra del.

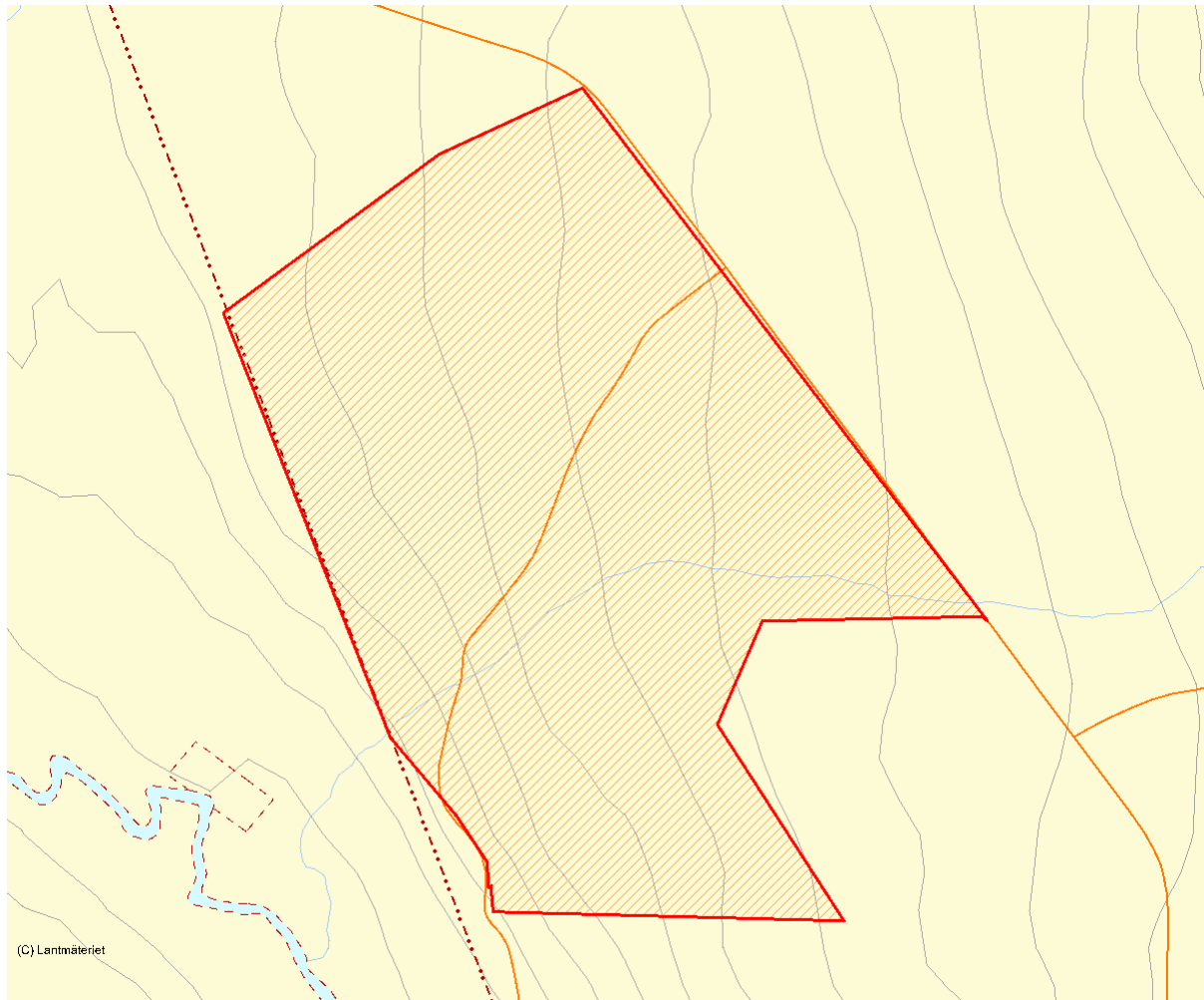
Länsstyrelsens bedömning

Kvällåleden är ett mycket fint naturskogsobjekt. Skogarna har höga till mycket höga naturvärden och hyser flera rödlistade arter och gott om riktigt gamla tallar. De områden som idag har sparsamt med död ved kommer sannolikt att börja självgallra mycket snart pga den höga stamtätheten. Området ligger bara någon

kilometer väster om den urskogsartade granskogen på Faresmyrkullen. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och faresmyrkullen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24011

Skala 1:10 000

3284 Fällsjöleden-Nybränna

Kommun	Vindeln	Totalareal	75 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	75 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	73 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	73 ha
Areal värdekärna	74 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Objektet ligger i Vindelns kommun söder om Umeälven och ca 8 km väster om Tvärålund. Området omfattar ett skogsområde som sträcker sig från Fällsjöleden i norr till Nybrännan och Långtjärns södra ände i söder. Området har en starkt bruten och varierad topografi, med branta östvända sluttningar i norr och flera ravinartade svackor. En mindre tjärn ligger i den mellersta delen av området. Skogen i området har till stor del föryngrats efter en omfattande skogsbrand som drog genom området för ca 100-130 år sedan. Brända stubbar förekommer regelbundet, medan gamla träd som har överlevt branden är mycket fåtaliga. Trots att det förekommer ganska få riktigt gamla träd i området har skogen en relativt orörd karaktär och det finns mycket få spår av sentida avverkningar. Stora delar utgörs av en lövrik grannaturskog med stort inslag av asp, men även talrikt med björk, rönn och sälg. Spridda i området finns yngre vindfällen och torrträd. Skogen är mestadels av frisk blåbärsristyp. I Fällsjöledens sluttningar finns också inslag örtristyper. Här och var i området förekommer mycket hänslavrika brandrefugier, som ofta är belägna intill myrar och fuktdrag. I områdets har hittats följande arter: garnlav, manlav, skägglav, violettgrå

tagellav, vedticka, rotticka, lunglav (även på gran), skinnlav, dubbeltrast, tretåig hackspett, lavskrika och gråspett.

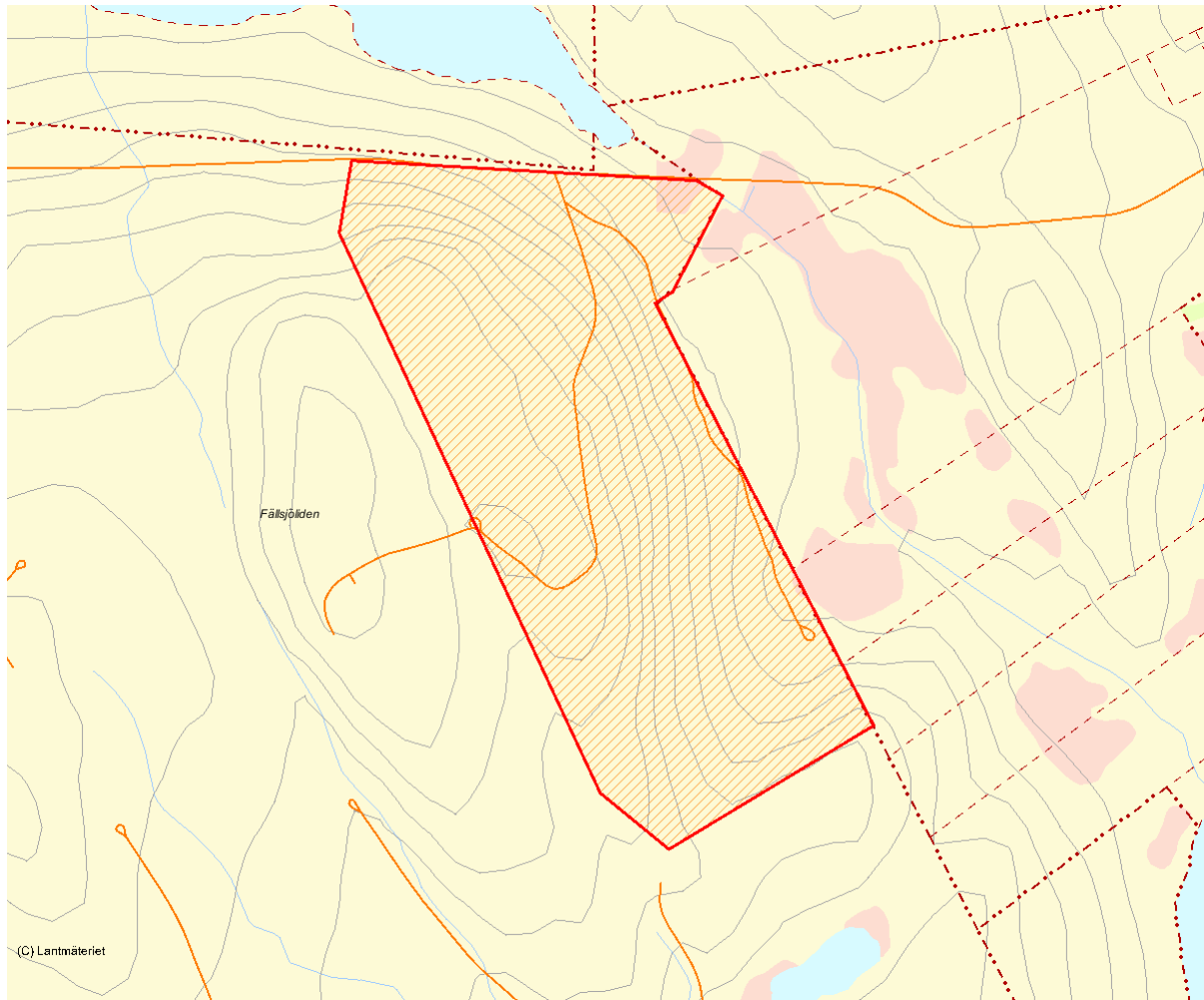

Stora delar av området utgörs av lövrika grannaturskogar. Här sälg med lunglav, skrovellav och stuplav.

Länsstyrelsens bedömning

Fällsjölden-Nybrännan utgör ett landskapsutsnitt med en mosaik av lövrika brännor och hänglavsrika brandrefugier. Särskilt höga naturvärden är knutna till det stora inslaget av grova aspar och sälgar. Naturskogar utgör

en bristvara i regionen och området är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3286 Ramsjöliden

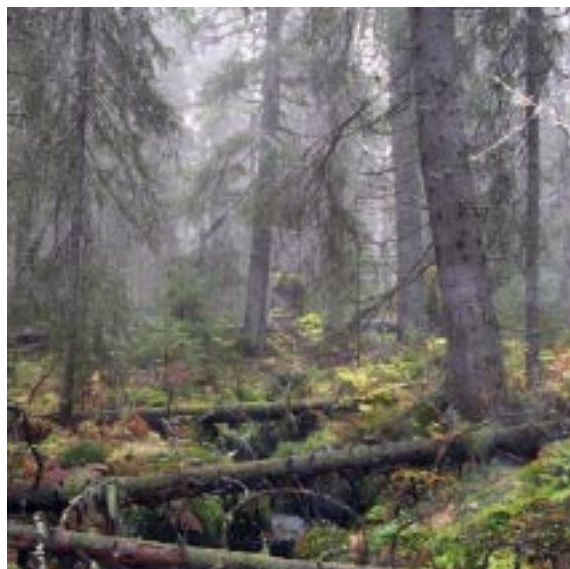
Kommun	Vindeln	Totalareal	95 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	95 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	80 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	80 ha
Areal värdekärna	70 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	12 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Området består av delar av Ramsjölidens sluttning norrut mot Stor-Ramsjön (208 m.ö.h.). Högsta punkten ligger i södra delen av området ca 290 m.ö.h. I södra delen ansluter området mot en tallskogsklädd myr. I norra delen avgränsas området av vägar och hyggen. Myren i söder avvattnas norrut genom området av ett par mindre bäckar. Jordarten är morän. Skogen i området är en flerskiktad grannaturskog med en ålder av ca. 150 år. Lövinslaget består främst av björk men det finns även enstaka rönn och några aspar. I nära anslutning till bäckarna finns rikligt med död ved och rotvältor, mestadels av färskare slag. Marken är bitvis fuktig med vitmossa och skogsfräken men den övervägande delen består av frisk blåbärsmark. Plockhuggning har tidigare förekommit. Söder om vägen som går genom området domineras av tallnaturskog med visst inslag av äldre tallar som ansluter mot en delvis dikningspåverkad tallklädd myr. Vid inventeringen noterades följande arter: rynkskinn, ullticka, knölticka, rödgul trumpetsvamp, obestämd gelélav, lunglav, garnlav och tretåig hackspett.

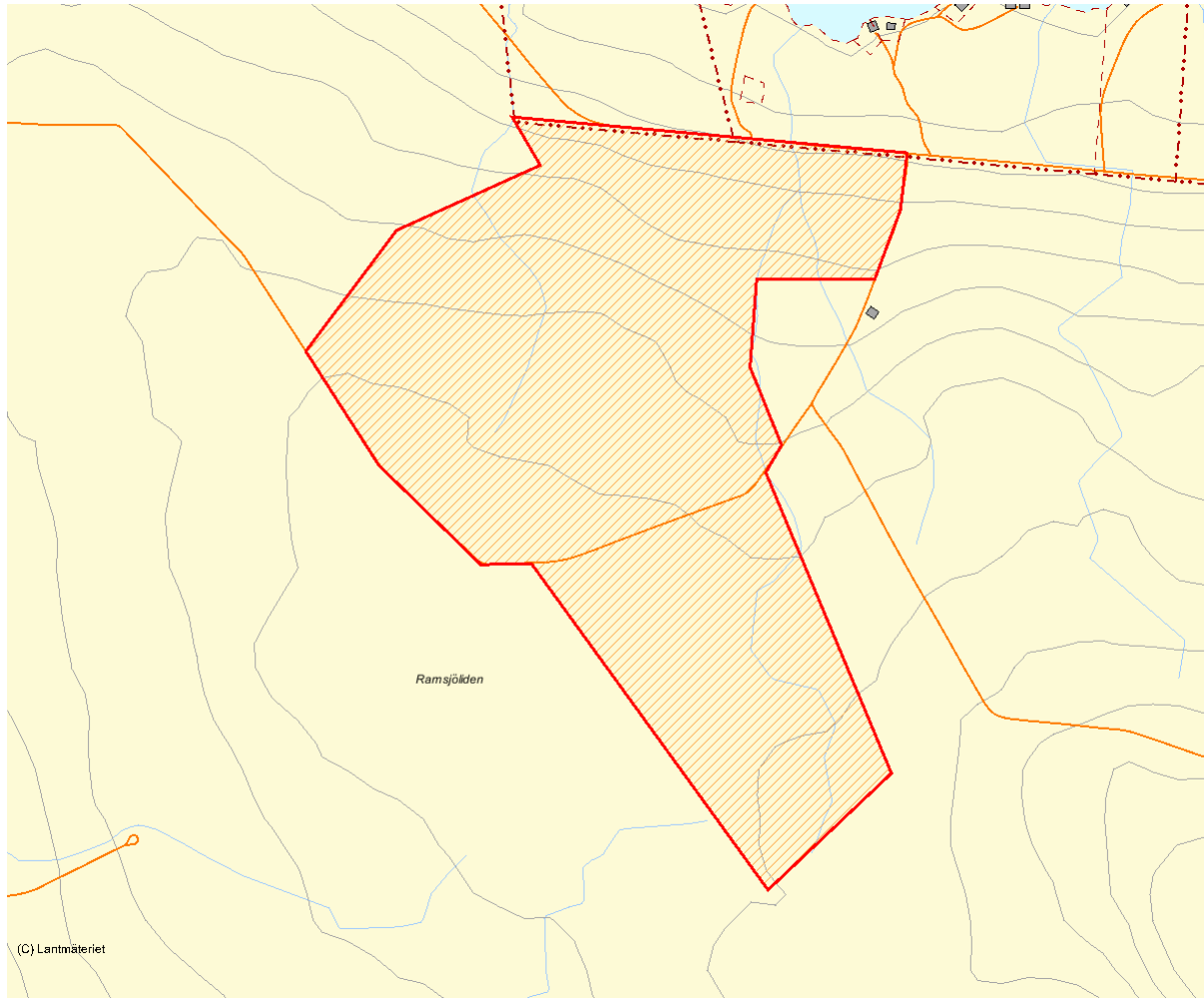

Kring de bäckar som rinner genom området ligger stora mängder död ved.

Länsstyrelsens bedömning

Ramsjöleden är ett område som domineras av grannaturskog med inslag av björk, asp och rönn. I anslutning till bäckar finns rikligt med död ved och skogens fuktstabila miljö ger goda förutsättningar för vedsvampar och lavar. Området ligger bara 2 km från Fälltjärnliden-Nybrännan vilket ger förutsättningar

för spridning av växter och djur mellan de båda områdena. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Ramsjöleden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3338 Baksjö

Kommun	Åsele	Totalareal	80 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	79 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	2 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	76 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	76 ha
Areal värdekärna	73 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	1 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Baksjö ligger 20 km öster om Åsele, ca 380-420 m över havet och utgörs av nordsluttningen på berget Gammellandet. Området gränsar i norr mot en skogsbilväg och i övriga väderstreck mot hyggen och ungsogar. Hela området är bevuxet med tät ogallrad 120-140 årig granskog med inslag av både glas- och vårtbjörk och sälj samt enstaka äldre tallar. Förekomsten av hänglav är riklig. Barrträdslågor förekommer sparsamt men en tilltagande självgallring är på god väg att tillföra mer. Gamla döda lövträd och halvmultnade lövträdslågor uppträder allmänt. Stubbar med brandspår finns spridda över stora delar av området, liksom gamla avverkningsstubbar. Områdets västligaste del har färre stubbar och innehåller också mest död ved. I den centrala delen finns ett mindre parti med blockrik tallskog där flera tallar är över 200 år och har brandljud. I den delen är det allmänt med dimensionsavverkningsstubbar. Markvegetationen utgörs av frisk blåbärstyp med inslag av lågörtstyp längs bäckar och starr-fräkentyp i fuktigare sänkor. I norra kanten finns två tjärnar omgivna av tallkärr och öppna myrar. Vid inventeringen noterades följande arter: gammelgranskål, harticka, brunpudrad nållav, skrovellav,

lunglav, stuplav, bårdlav, ullticka, sidensvans, tjäder och trädkrypare.

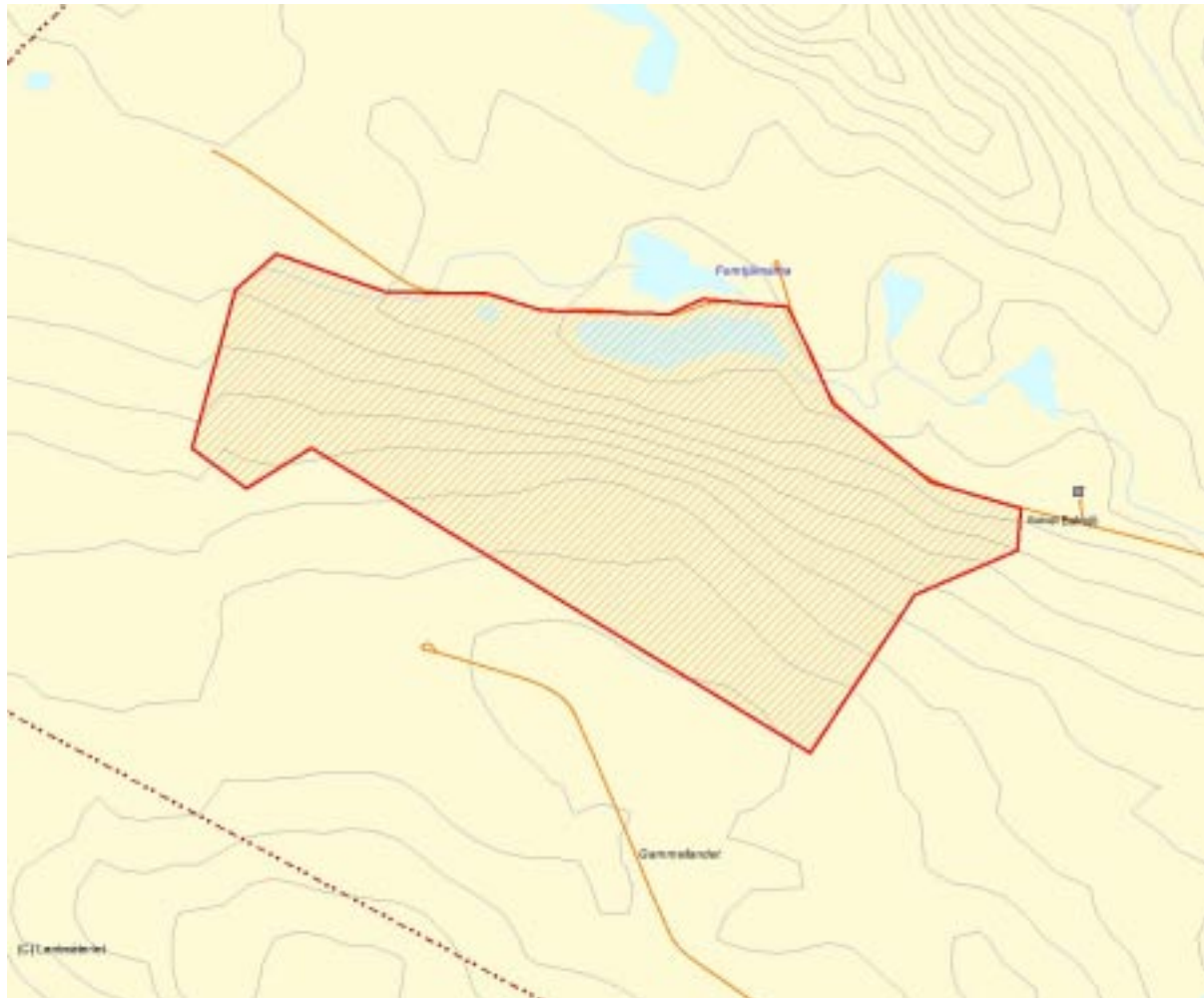

En av Femtjärnarna ligger strax nedanför berget.

Länsstyrelsens bedömning

Området utgörs av en grannaturskog. Naturvärdena är knutna till torrträd och lågor av gran och lövträd samt skiktningen och diameterspridningen i beståndet. Området har också en god potential att på kort sikt vidareförädla befintliga naturvärden. Dessutom bör närheten till ett annat

naturskogsobjekt, Kälberget, vägas in. Femtjärnarna som delvis ligger inom objektet är ett välbesökt frilufts/fiske-område. Där skogen på ett naturligt sätt ramar in tjärnarna. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3336 Kälberget

Kommun	Åsele	Totalareal	81 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	81 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	74 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	74 ha
Areal värdekärna	72 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Kälberget ligger ca. 18 km öster om Åsele, strax söder om väg 92 mellan Älgsjö och Tallsjö. Det avgränsade området utgör de högst belägna delarna av berget, mellan 380 och 510 m.ö.h. Berget är huvudsakligen flackt, men det finns brantare sluttningar mot sydväst med inslag av block och sipperpåverkade lodytor. Området är varierat och småkuperat med inslag av hållmarker och små öppna myrar. Större delen av skogen består av två- till treskiktad och ganska gles talldominerad naturskog med inslag av underväxande gran och rätt sparsamt med löv. Dominerande trädåldrar är 100-150 år, men 300-åriga tallöverståndare, ibland med brandljud, finns spridda i området. Enstaka tallar är upp emot 500 år. Skogen är mestadels av frisk blåbärsristyp med inslag av torr lavtyp. Trädförnyringen är genomgående sparsam i området och det förekommer måttligt med död ved. Dimensionsavverkningsstubbar finns spridda främst i södra delen av området. Garnlav förekommer allmänt i delar av området. I den norra delen av området växer urskogsartad barrblandskog. Skogen är grandominerad, ganska tät, och med stort inslag av minst 300-åriga tallar. Skogen innehåller allmänt med död ved, främst lågor. I norr finns ett vackert hållmarksimpediment med gles, urskogsartad tallskog.

Vid inventeringen noterades följande arter: gammelgransskål, knottig blåslav, skrovellav (på klippa), dvärgbägarlav, lunglav, stuplav, bårdlav och tjäder.

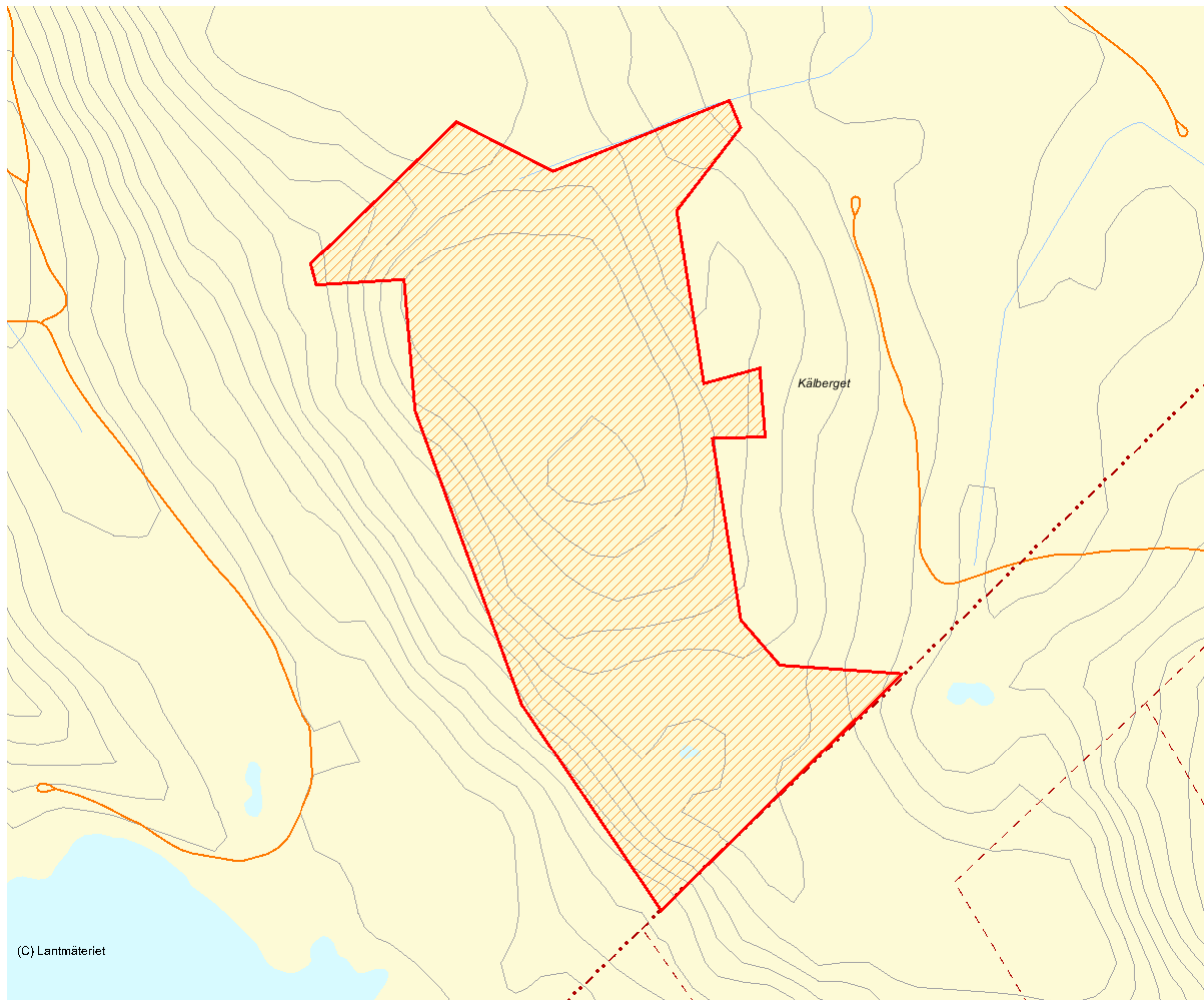

Tallöverståndare.

Länsstyrelsens bedömning

Kälberget innefattar både urskogsartade tall- och barrblandskogar. Området har mycket höga naturvärden på grund av en fin urskogsartad del och i övrigt en stor förekomst av gamla träd, död ved och flera rödlistade arter. Området ligger ca 2 km öster om Baksjöområdet och 5 km väster

om Skalbergets naturreservat. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Kälberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

4030 Björnberget

Kommun	Åsele	Totalareal	91 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	89 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	3 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	86 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	86 ha
Areal värdekärna	62 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	14 ha	Areal arronderingsmark	3 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Objektet ligger 3 mil öster om Åsele och utgörs av Björnbergets branta nordsluttning samt små myrar och en liten sjö vid foten av sluttningen. Bäcker rinner genom den norra och södra delen. En förgrenad skogsbilväg tangerar de norra och östra delarna av området, som omges av gallringsskogar och trädplanteringar. Höjden över havet är 320 – 480 m. Skogen i nordsluttningen är en grandminerad barrnaturskog med ett stort inslag av löv, främst yngre och medelålders björk, sälg och asp samt måttligt med grövre upp till 200-åriga tallar. Död barr- och lövved av olika grovlek förekommer liksom hänglavar sparsamt, medan det är gott om gamla avverkningsstubbar. I de västligaste och östligaste delarna av sluttningen finns dock partier med starkt skiktad, urskogsartad barrblandskog med lägre andel lövträd men äldre granar, allmänt med 200- till 400-åriga tallar samt allmänt med lågor av gran, tall, björk samt någon asp. Avverkningsspåren är få och den västra delen är i princip orörd. Bäckmiljön i sydöstra delen av objektet påminner om blandskogen i sluttningen men är tätare, mängden död ved är större och det finns inslag av 200- till 300-åriga tallar. Myrarna i området är svagt sluttande starrkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: doftticka,

stor aspticka, gammelgranskål, stiftgelélav, skrovellav, ullticka, lunglav (allmän; även på björk), luddlav, bårdlav, skinnlav och vitmosslav.

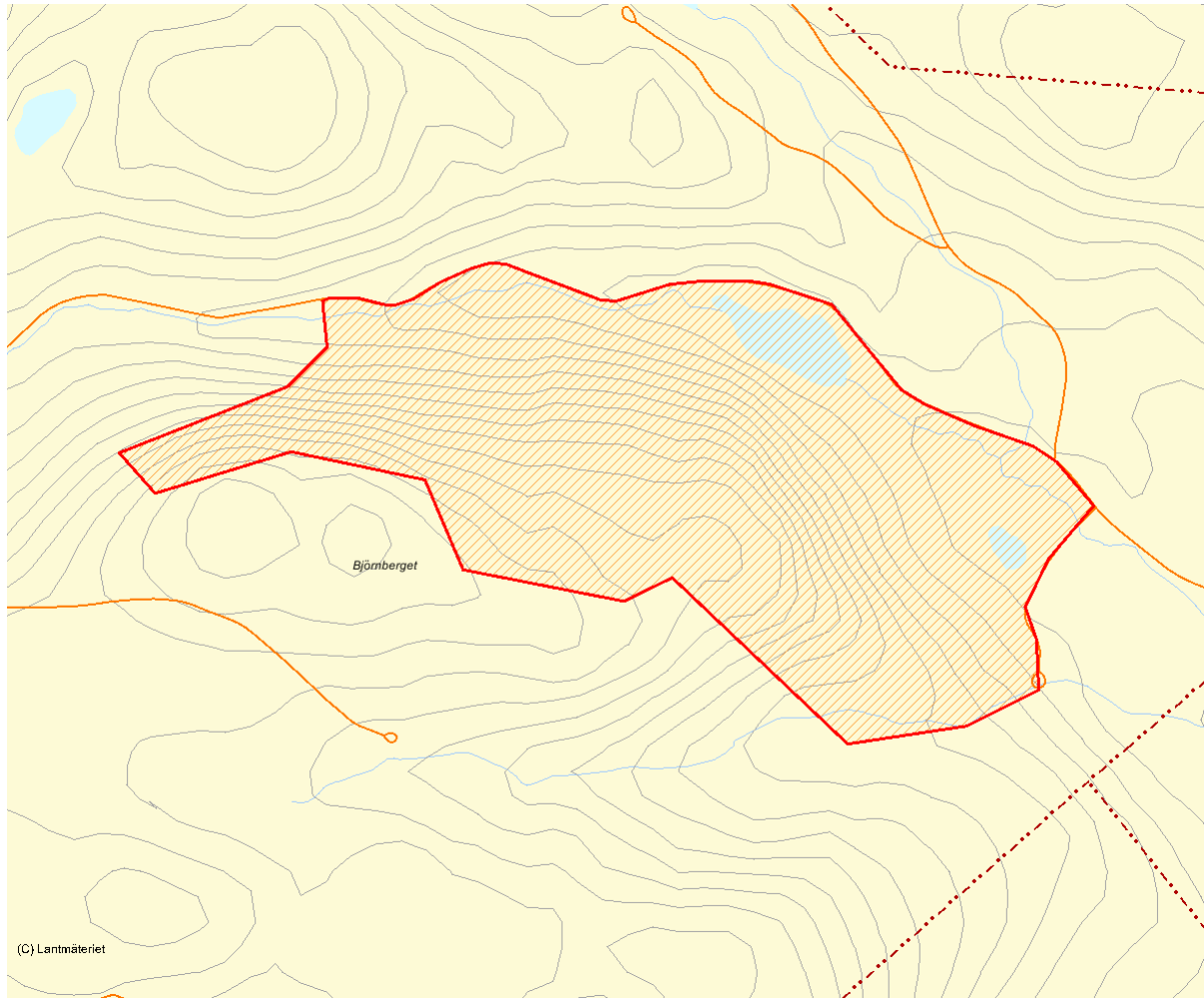

Björnberget utgörs främst av en brant nordsluttning med ett betydande lövinslag.

Länsstyrelsens bedömning

Björnberget är ett fint objekt med lövrik barrnatskog med flera rödlistade lövträdsarter. I området finns även partier med urskogsartad barrblandskog samt en fuktig och skuggig bäckmiljö. Området ligger i en trakt med flera naturreservat, dessutom finns ett antal relativt stora naturvårdsklassade

områden på Sveaskogs mark i omgivningen. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Björnberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

4120 Sandsjöberget

Kommun	Lycksele	Totalareal	129 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	129 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	108 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	108 ha
Areal värdekärna	108 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Objektet ligger i sydöstligaste delen av Lycksele kommun, ca 2,5 mil norr om Bjurholm och alldeles intill gränsen mot Vindelns kommun. Området utgörs av toppen och nordostsluttningen av Stenberget, nord- och nordostsluttningen av Sandsjöberget samt myrar och skog nedanför sluttningarna. Höjden över havet är 220 – 410 m. På de högsta delarna av båda bergen finns grandominerad, urskogsartad skog med stort inslag av 200-300-åriga tallar och ganska allmänt med asp och björk samt lite sälg. I de brantaste delarna av ost- och nordostsluttningarna finns lodytor, block och större inslag av tall. Stående och liggande död barr- och lövved av olika dimensioner förekommer mestadels måttligt. Ställvis är dock tillgången på lågor allmän till riklig. Ovanför nordostbranten på Stenberget hittades den i länet mycket sällsynta laven långskägg på några granar. I de mindre branta delarna av Stenbergets nordostsluttning finns tät, grandominerad, ca 100-150-årig blandskog med stort inslag av främst björk men även en hel del grov asp och sälg samt enstaka tallar. Klenare barr- och lövträdslågor förekommer rikligt medan det är måttligt med grövre lågor och torrträd. Lunglav och garnlav förekommer allmänt. På Stenbergets sydvästsluttning finns tät, orörd stavatallskog med ca 100-åriga träd och allmänt med 200- till 300-åriga, rätt klena tallöverståndare med brandljud. På Sandsjöbergets norra del växer grandominerad, ca 100-årig skog med inslag av björk och måttligt med asp och sälg samt måttligt – sparsamt med död ved. Skogen är till stor

del gallrad och röjd och har begränsade naturvärden, även om enstaka gammelgranar finns. Det är dock en skog som bedöms ha god utvecklingspotential och där det delvis finns inslag av äldre lövträd och död ved. Vid inventeringen noterades följande arter: långskägg, stor aspticka, doftticka, harticka, gammelgransskål, skrovellav, violettgrå tagellav, obestämd gelélav (fertil), lunglav, stuplav, bårdlav, luddlav, skinnlav och järpe.

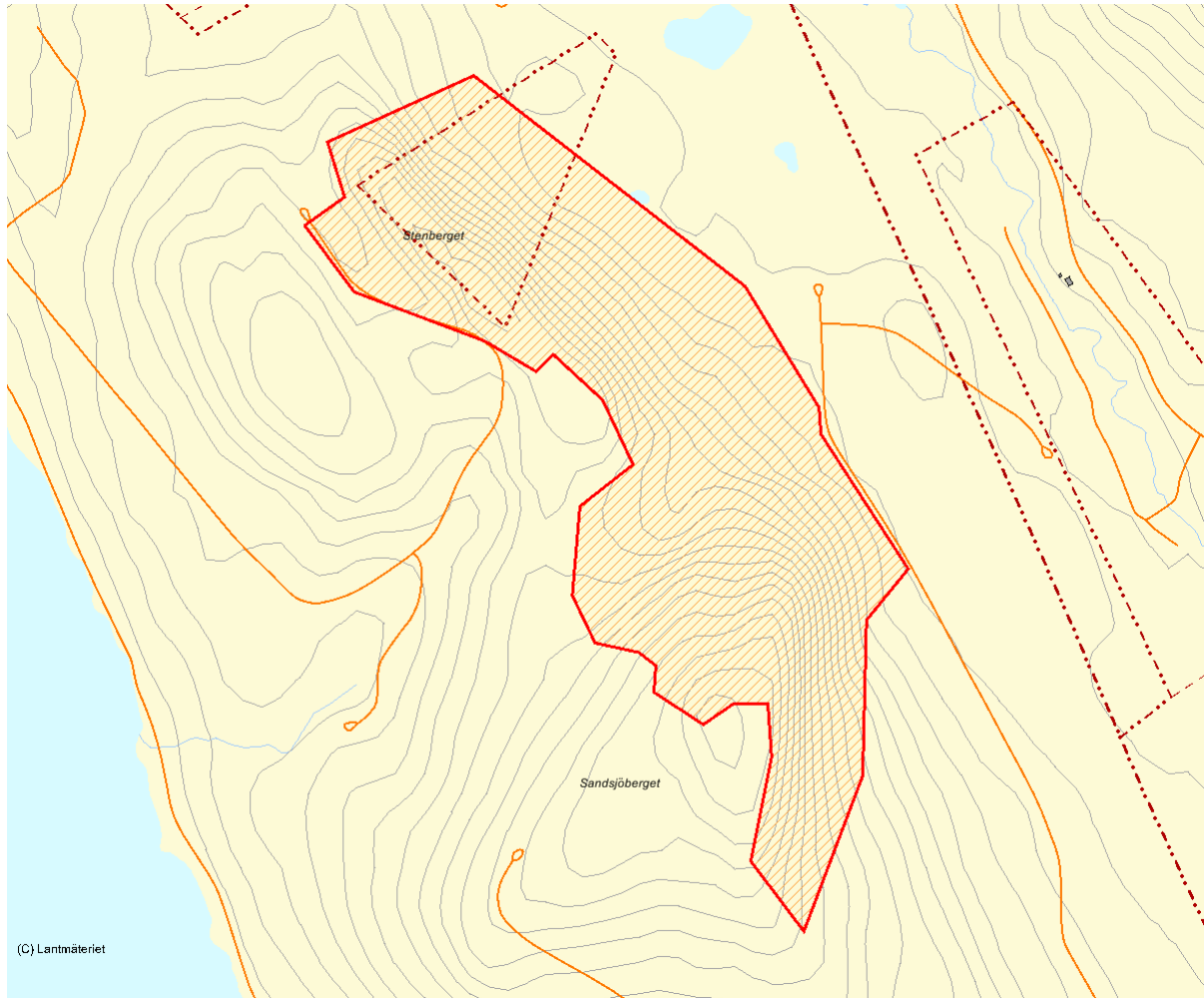

Långskägg påträffades på Stenberget, vilket är den fjärde kända lokalen i Västerbotten.

Länsstyrelsens bedömning

Objektet är mycket varierat och innefattar lövrika grandominerade naturskogar och delar med brandpräglad tallnaturskog. Kring bergstopparna och i de brantaste delarna är skogen nästan orörd med gott om gammeltallar med brandljud. Särskilt bevarandevärd är länets tredje lokal av

den sällsynta laven långskägg. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Sandsjöberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

4052 Storberget 3

Kommun	Åsele	Totalareal	65 ha
Naturgeografisk region	32c , 33h	Areal land	65 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	63 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	63 ha
Areal värdekärna	62 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Objektet ligger ca. 3 mil väster om Åsele och utgörs av toppen, östsluttningen samt delar av nordsluttningen av Storberget. Östsluttningen är brant med inslag av mindre lodytor. Området omges helt av yngre bestånd och trädplanteringar. Höjden över havet är 380 – 530 meter. Skogen är en välskiktad äldre granskog av frisk ristyp med inslag av 200-250-åriga granar. Dessutom finns det ett måttligt inslag av 250-400 år gamla tallöverståndare som ofta är påfallande höga och grova. Det finns också inslag av björk, sälg och enstaka aspar. Stående och liggande död granved förekommer sparsamt – måttligt. Garnlav är allmänt förekommande i större delen av området. Gamla dimensionsavverkningsstubbar förekommer sparsamt, men inga sentida avverkningsspår kunde noteras. Ett litet sluttande starrkärr finns i västra delen av området. Skogen är föga påverkad av höjdläget och har välväxta höga träd utan påfallande mycket toppbrott. Vid inventeringen noterades följande arter: gammelgransskål, skrovellav, lunglav, stuplav och järpe.

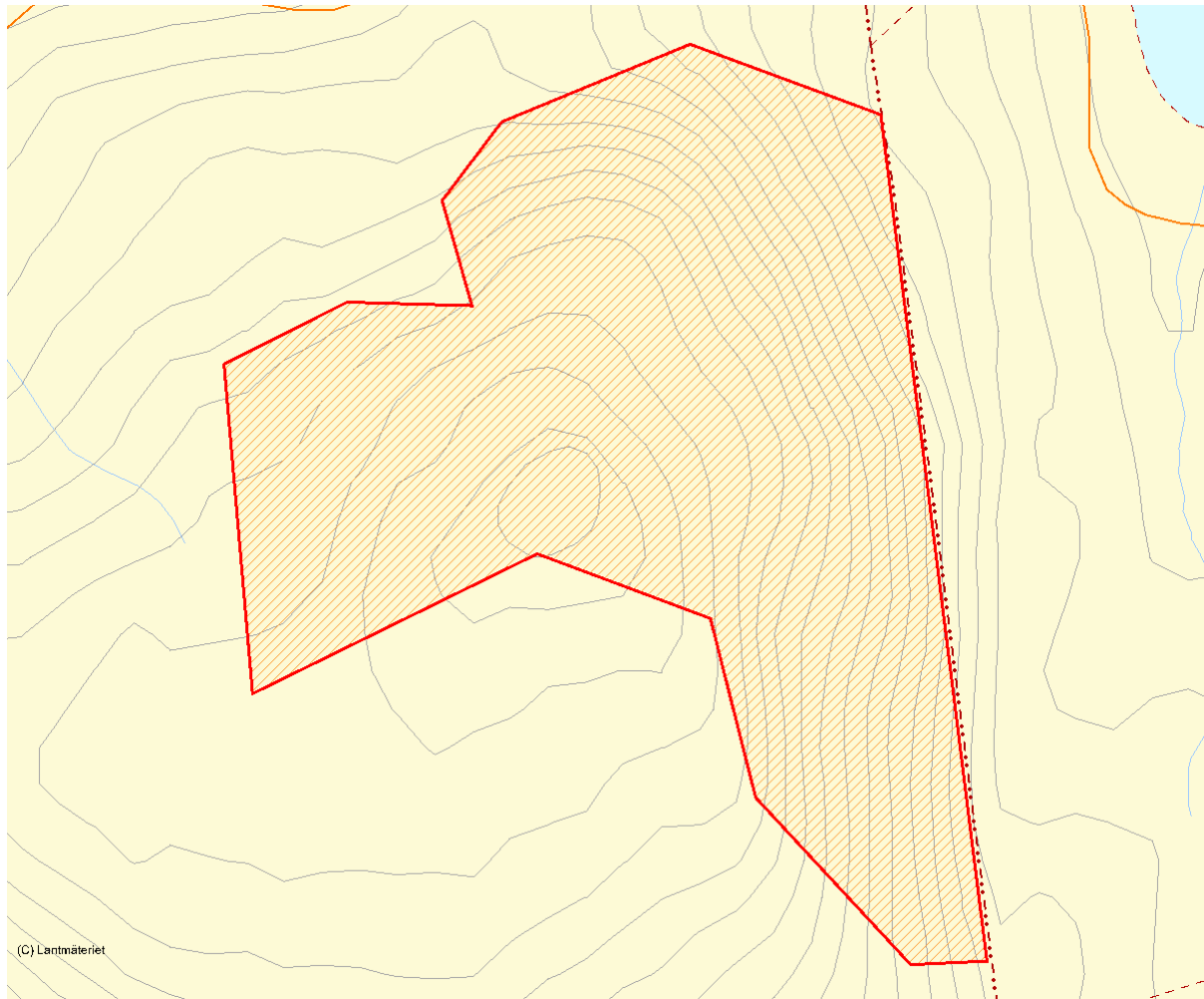

Tät grannaturskog på Storberget.

Länsstyrelsens bedömning

Skogen på Storberget är en högklassig grannaturskog med inslag av upp till 400-åriga tallar, lövträd samt måttliga mängder död granved. På Klacken, ca 500 meter norrut ligger ytterligare ett litet fint naturskogsområde. Naturskogar

utgör en bristvara i regionen och Storberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

4034 Klacken

Kommun	Åsele	Totalareal	34 ha
Naturgeografisk region	32c , 33h	Areal land	34 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	34 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	34 ha
Areal värdekärna	31 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Området ligger drygt 2,5 mil väster om Åsele och utgörs av de branta övre delarna av berget Klacken. Hela området omgärdas av hyggen och yngre skogar. Skogen består av äldre, skiktad grannaturskog med inslag av en del riktigt gamla granar samt allmänt rikligt med gamla tallöverståndare. I vissa partier förekommer rikligt med 300 – 400-åriga verkliga tallbjässar. Dessutom finns ett stort lövinslag i form av björk och asp samt en del äldre sälgar. I hela området är det gott om brandspår till viss del som kolade stubbar men framförallt som brandljud i gammeltallarna. Tyvärr finns det förvånansvärt lite död ved i området, mest förekommer gamla tallhögstubbar, vilka bitvis är allmänna, lågor är däremot sällsynta. I hela objektet finns gamla dimensionsavverkingsstubbar, vilket förklarar avsaknaden av liggande döda träd. Vid inventeringen noterades följande arter: fläckporing, stjärntagging, harticka, gammelgransskål, skrovellav, lunglav och kolflarnlav.

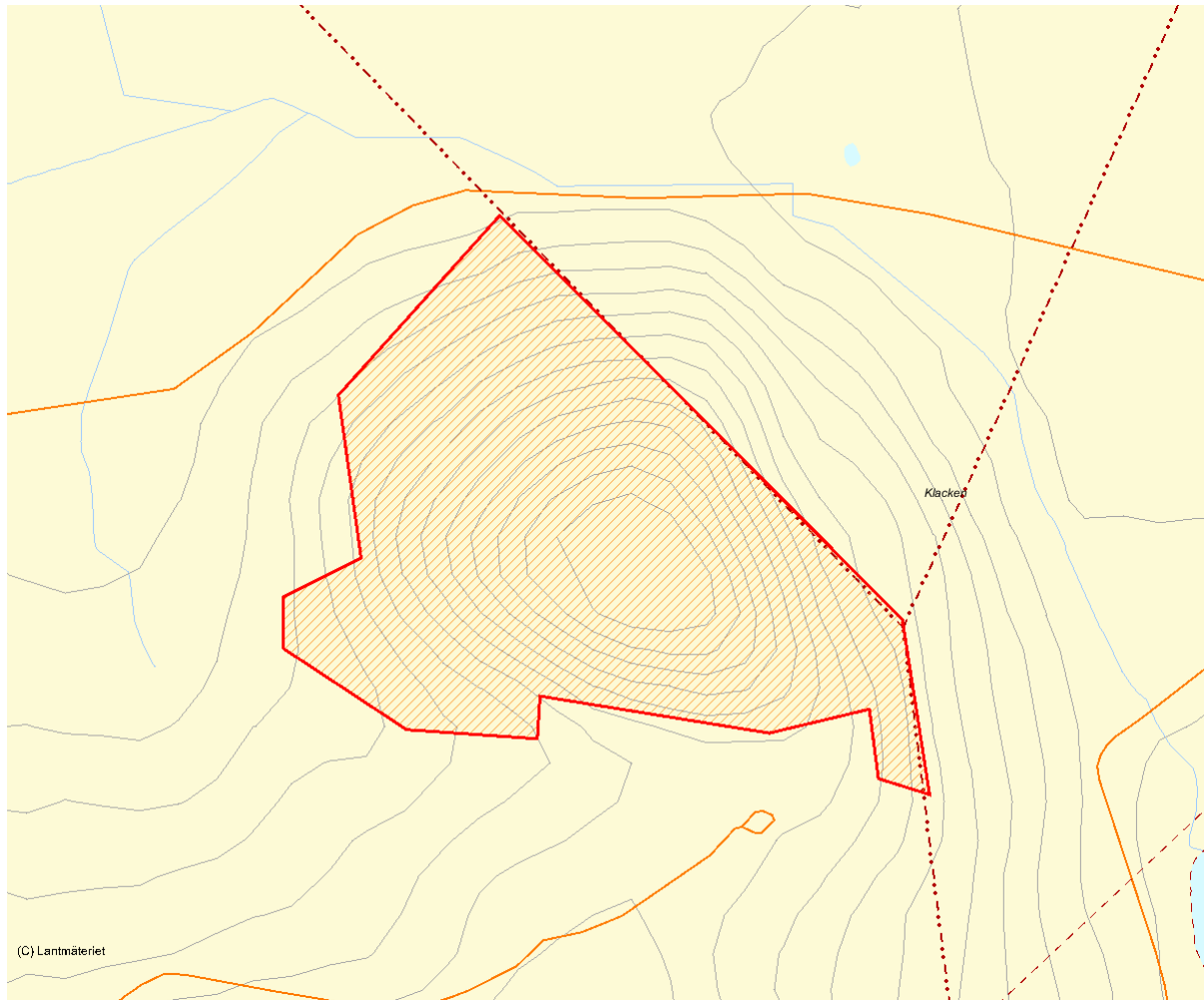

Skogen på Klacken består av äldre, skiktad granskog med inslag av upp emot 400 år gamla tallöverståndare.

Länsstyrelsens bedömning

Den kvarvarande skogen på Klacken är en fint mindre naturskogsområde som har höga naturvärden främst på grund av sitt stora inslag av riktigt gamla och grova tallar. På Storberget, ca 500 meter åt söder ligger ännu ett fint naturskogsområde med likartad

karaktär och värden. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Klacken är därför av betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

4058 Vammasjön sydväst

Kommun	Åsele	Totalareal	45 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	45 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	43 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	43 ha
Areal värdekärna	43 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Objektet ligger 3 mil ostnordost om Åsele och omedelbart väster om Vammasjöreservatet. Det lilla området utgörs av en västsluttning ned mot en liten sjö och en sydsluttning ned mot en mindre myr. Området omges av trädplanteringar i alla väderstreck utom öster, där reservatet ligger. Höjden över havet är 370 – 450 m. Skogen utgörs till största delen av en mycket bördig barrblandskog. Här förekommer allmänt med mycket höga och grova (200 - 400-åriga) tallar, gran av liknande dimensioner samt inslag av hög, grov asp och lite sälg. I bland annat sydvästra delen finns mer grandominerad skog och i västra delen tallskog med upp till 200-åriga träd. Stående och liggande död ved förekommer ganska måttligt, bland annat grova talltorrakor. I en grandominerad svacka, med flera källor, ned mot myren finns rikligt med granlågor av olika dimensioner. I tallskogen finns enstaka gamla avverkningsspår men i övrigt är dessa nästan obefintligt. Objektet inventerades i skymningen och därför hittades inte så många arter. Under inventeringen noterades följande arter; Lunglav, järpe.

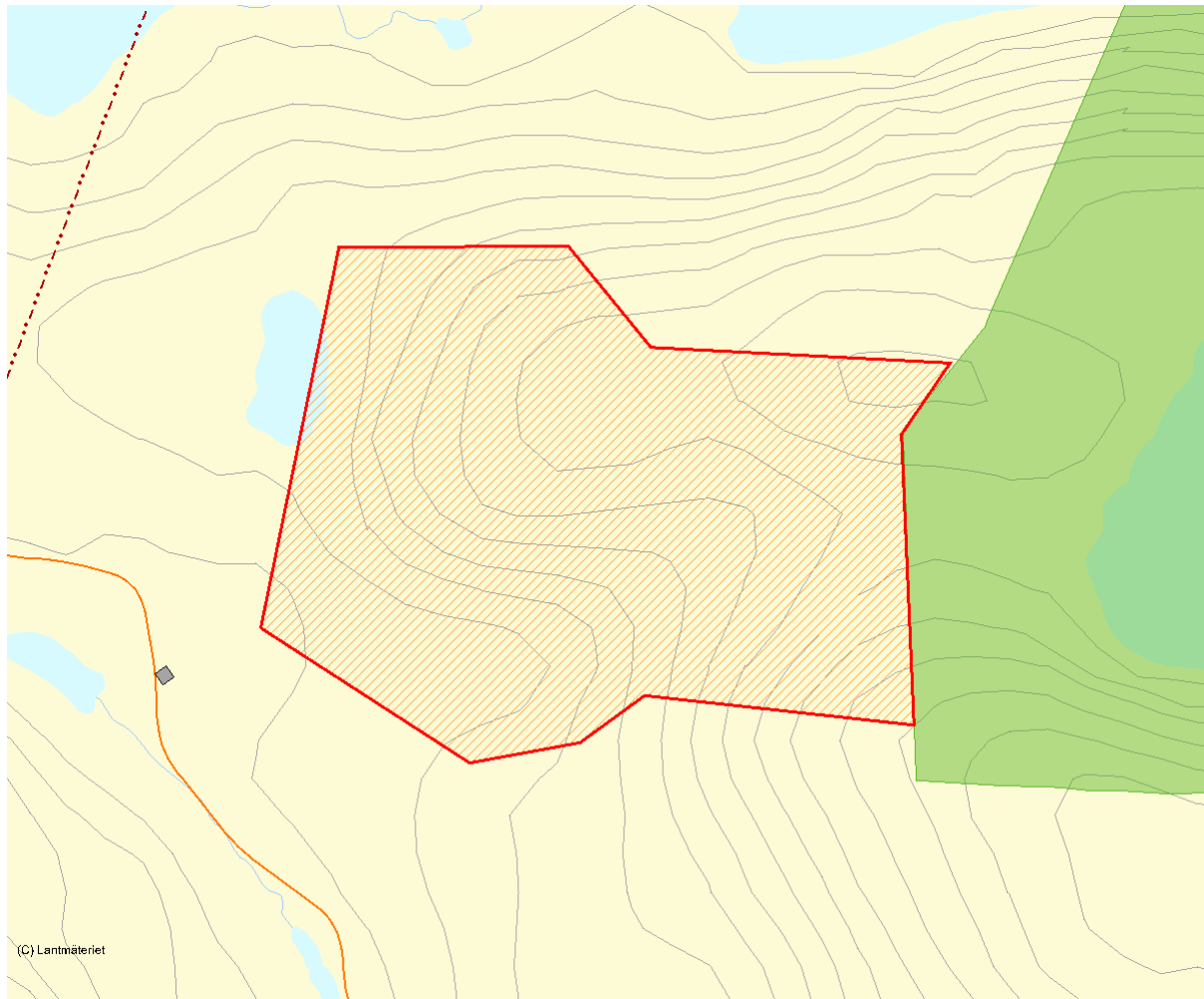

I området förekommer allmänt med mycket höga och grova tallar.

Länsstyrelsens bedömning

Mindre naturskogsobjekt som till största delen innehåller bördig, starkt urskogsartad barrblandskog med höga, grova träd, enorma flerhundraåriga tallar, grova aspar och delvis rikligt med granlågor. Det stärker upp det befintliga reservatet. Naturskogar

utgör en bristvara i regionen och Vammassjön sydväst är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3476 Kulbäcksliden

Kommun	Vindeln	Totalareal	129 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	129 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	129 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	129 ha
Areal värdekärna	84 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	35 ha	Areal arronderingsmark	10 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Objektet ligger ca 8 km västsydväst Vindeln och utgörs av den övre delen av Flakalidens nordostsluttning. På högplatån ovanför sluttningen ligger myrkomplexet Degerö Stormyr. De nordöstra delarna av myren och delar av skogsmarken närmast myren ingår i Degerö-Stormyrans naturreservat. Nordsluttningen är ganska flack, och ligger mellan 220 och 270 meter över havet. Underlaget består av måttligt svallad och ganska finkornig morän. Flera låga, smala hållmarksområden med tunt jordtäckte löper ner genom sluttningen i nord-sydlig riktning. Några fuktiga bäckdråg löper också norrut genom sluttningen. I nedre delen av sluttningen märks tydlig påverkan av rörligt markvatten. Skogen i sluttningen domineras av frisk granskog med utpräglad urskogskaraktär. Skogen är starkt olikåldrig och innehåller allmänt med mycket gamla och grova barrträd. Därtill hittas spridda mycket grova aspar och björkar, främst i anslutning till drågen. Död ved förekommer allmänt i form av grova lågor av gran i alla nedbrytningsstadier. Det finns också ett stort inslag av 250-350 år gamla tallar. Död tallved förekommer allmänt i form av torrakor, men det är sparsamt med tallågor. Markvegetationen domineras av blåbär, men det förekommer också inslag av örtvegetation. På de torrare bergryggarna som sträcker sig ner i sluttningen växer mycket gammal, delvis brandpräglad tallnaturskog. Tallskogen har sällsynt hög ålder (ca. 300 år!), men har påverkats av dimensionsavverkningar och uttag av döda träd. Skogsbrandhistoriken

är väldokumenterad inom området, med flera daterade bränder ända sedan 1500-talet. Den senaste branden inträffade i slutet av 1800-talet. I området har ett stort antal arter påträffats: ullticka, rosenticka, doftskinn, rynkskinn, lappticka, ostticka, blackticka, violettgrå tagellav, lavskrika, tofsmes, sparvuggla, tretåig hackspett, lappranunkel samt ett flertal rödlistade insekter.

Ostticka.

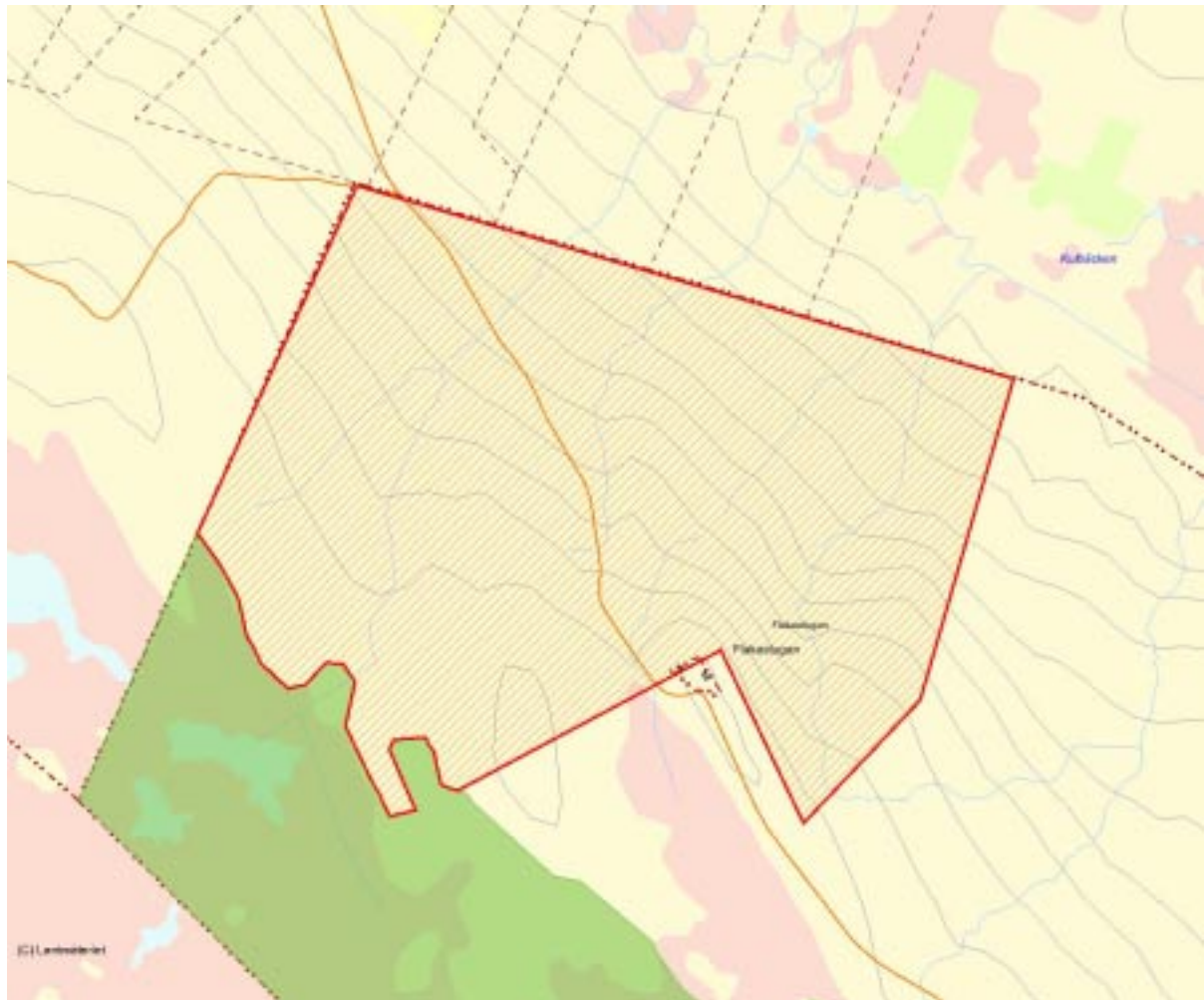
Länsstyrelsens bedömning

Området utgörs av mycket gammal och tydligt urskogsartad gran- och tallskog. Särskilt påfallande är den höga beståndsåldern. Området är väldokumenterat och hyser ett stort antal rödlistade arter, särskilt vedsvampar på gran och vedlevande insekter. Det stärks också av närheten till andra värdefulla områden. Skogen används

som försöksområde av SLU då den ingår i Kulbäckslidens försökspark. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Kulbäcksliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 21J4G01 2. Riksintresse för naturvård NRO240

Skala 1:15 000

3316 Vargen

Kommun	Lycksele	Totalareal	390 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	384 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	6 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	229 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	229 ha
Areal värdekärna	104 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	117 ha	Areal arronderingsmark	8 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Vargen ligger ca 480 - 550 m.ö.h. i ett höjdområde som utgör en sydostlig utlöpare av höjdmassivet Stöttingfjället. Landskapet i området är uppbyggt kring en större myr som omges av rundade moränhöjder. I terrängens lågpunkter finns några mindre moränkullar. Myrarna är helt orörda och karakteriseras av en stor andel kraftigt sluttande kärr som klättrar högt upp på de omgivande bergssluttningarna. I östra delen av området finns några låga moränryggar, s.k. flutings. Skogen i områdets centrala delar i anslutning till myren består av starkt urskogsartad över 250-årig höjdlägesgranskog. Skogen är naturligt gles och virkesfattig men påfallande grovstammig och med ett sällsynt stort inslag av stående och liggande döda träd av alla dimensioner och i alla olika nedbrytningsstadier. Granarna är rikt draperade med hänglavar och rikedom av knotiga, toppbrutna granar ger området en stark karaktär av orördhet. I området förekommer ett stort antal rödlistade vedsvampar. Också flera av fastmarksholmarna på myren är bevuxna med genuint naturskogsartad granskog. Inom området finns också glesare restskogar som är mer påverkade av tidiga huggningar. Regelbundet med naturvårdeselement i form av 200 år gamla granar, grova torrakor, spridda lågor etc. ger ändå skogarna naturskogskaraktär. I anslutning till myrens norra del finns även något yngre och mer produktiv granskog som är mellan 100-130 år gammal. Eftersom den inte har gallrats under lång tid är det välslutna och skiktade

bestånd som är på god väg att utveckla naturskogsqualiteter. I områdets östra delar finns blockrika småkuperade moränkullar och ryggar med äldre barrblandskog på höjderna och gammal välsluten granskog i de mellanliggande svackorna. I området har följande arter påträffats: trådticka, harticka, doftskinn, blodticka, gränsticka, rosenticka, ostticka, lappticka och rynkskinn.

Vargen domineras av starkt urskogsartad höjdlägesgranskog.

Länsstyrelsens bedömning

Vargen består av orörda myrar och starkt urskogsartad höjdlägesgranskog. I granurskogen finns rikligt med grova ålderstigna granar och död ved i form av lågor, torrakor och naturliga stubbar. Området har också en hög artdiversitet med riklig förekomst av rödlistade arter. Inom avgränsningen finns också glesare restskogar som är påverkade av

dimensionsavverkningar, ogallrade 100-130 år gamla granskogar och vacker barrblandskog på blockrik mark. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Vargen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24020 2. Riksintresse för naturvård NRO24096

Skala 1:30 000

3290 Nötmyrkälen

Kommun	Vindeln	Totalareal	54 ha
Naturgeografisk region	30a	Areal land	54 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	54 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	54 ha
Areal värdekärna	33 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	19 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Nötmyrkälen ligger 10 km söder om Granö i Vindelns kommun och utgörs av en mycket flack sydostslutning på en höjd över havet mellan 210-280 meter. Området gränsar mot hyggen eller ungskogar i alla riktningar utom i SO där det gränsar mot myrmark. Den södra delen av området genomkorsas av en väg. Skogen utgörs av en äldre granskog av frisk blåbärstyp. De utträtade bäckarna som rinner genom området i NO-SV riktning kantas av fuktigare partier av lågörtstyp. Granar på 150 år och däröver förekommer spridda över hela området och i vissa delar finns även gamla, drygt 150-200-åriga tallar med brandljud. Gamla sälgar och aspar finns utspridda längs bäckarna. I områdets norra del finns ett urskogsliknande kärnområde med stort inslag av sälg, flerhundraåriga tallöverståndare, gott om död ved i olika stadier samt flera rödlistade arter. Förekomsten av död ved är sparsam men fläckvis mer allmän speciellt längs bäckarna. I anslutning till en jaktstuga i den södra delen, nere vid vägen finns ett litet yngre bestånd med mycket asp. Spår av dimensionsavverkningar finns över hela området och kantområdena samt områdets SV spets har gallrats och underrotts. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, doftticka, gammelgransskål,

rosenticka, gränsticka, rynkskinn, ullticka, lunglav, bårdlav, stuplav, tallticka, citronticka, tretåig hackspett, bändelkorsnäbb.

Gränstikka är en av de rödlistade vedsvampar som har noterats i området.

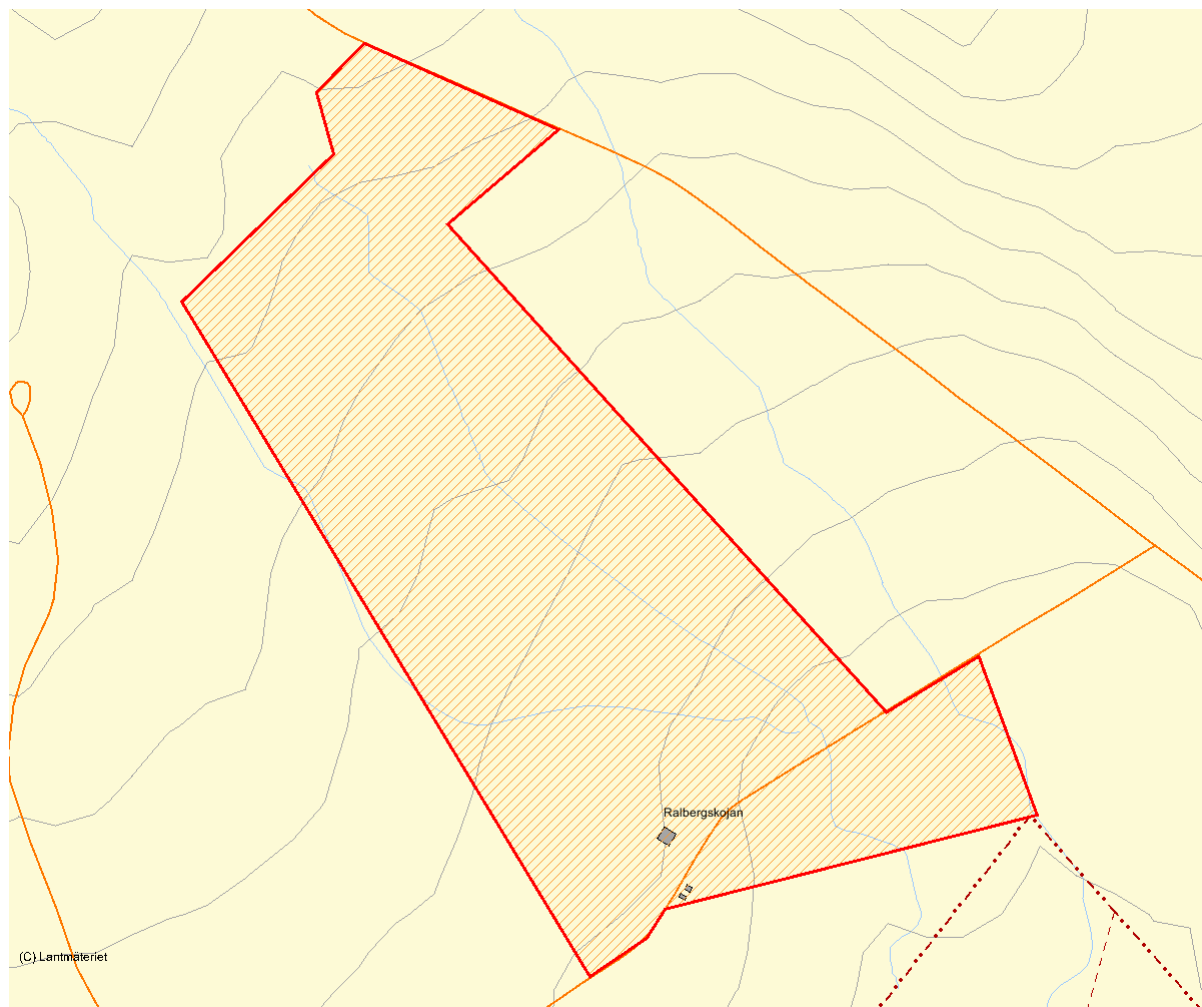
Länsstyrelsens bedömning

Skogen på Nötmyrkälen är en fin grannaturskog med en mindre urskogsartad granskog samt med höga värden värden knutna till inslaget av asp och sälg. Ett flertal rödlistade arter förekommer i området, framför allt svampar och lavar knutna till död granved samt lövträd. Området ligger i nära anslutning till ett större

naturskogsområde vid Norr-Korberberget som kommer att skyddas som reservat. Eftersom det finns stor brist på naturskogar i regionen har området stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Länsstyrelsen bedömer att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 2 objekt 21J5D01

Skala 1:10 000

3318 Stor-Rotliden

Kommun	Åsele	Totalareal	345 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	345 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	250 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	250 ha
Areal värdekärna	231 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	12 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Stor-Rotliden ligger i Åsele kommun, ca 15 km norr om Fredrika och strax öster om Lögdån. Området utgörs i huvudsak av det lilla berget Björkliden och ett flackt myrrikt område öster och sydost om berget. Markerna är grusiga och blockiga moräner som är ganska lågproduktiva. Större delen av Björklidens flacka syd- och östsluttningar utgörs av en mycket gammal grannaturskog. Trots vissa spår av dimensionsavverkningar är det gott om lågor i alla nedbrytningsgrader och det finns mycket torrträd, träd med toppbrott och gamla träd. I delar av östsluttningen saknas spår efter dimensionsavverkning. Troligen har detta område brunnit tidigare, men det är mycket länge sedan. I området finns även en yngre ca 120-årig brandsuccession utan spår av skogsbruk. Skogen är flerskiktad och har inslag av grova björkar samt asp och sälg. Gamla träd och död ved förekommer dock ännu sparsamt. Merparten av området är frisk blåbärsgranskog med inslag av fattigris. I anslutning till myrarna finns brandrefugiala granskogar med inslag av gamla granar, torrträd och lågor. Även här finns emellertid spår av gamla dimensionsavverkningar.

Brandrefugial grannaturskog i områdets södra del.

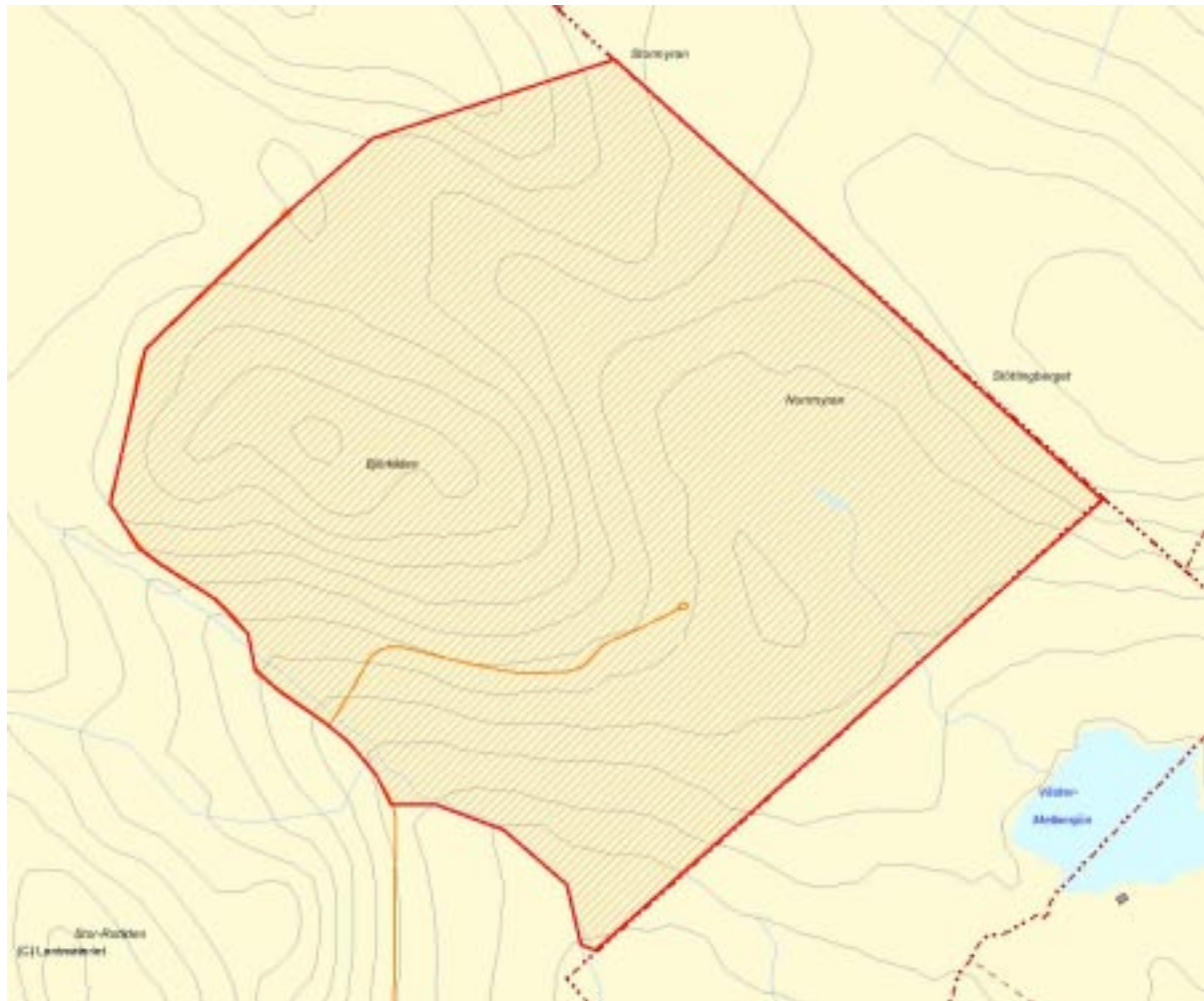
Länsstyrelsens bedömning

Stor-Rotliden är ett stort och mycket fint område med grandominerade naturskogar samt små ostörda myrområden. Naturvärdena utgörs av förekomsten av riktigt gamla granar, toppbrutna träd, mycket lågor och torrträd. Området gränsar i norr till skogar med höga naturvärden på privat mark. Stor-Rotliden ligger också i nära anslutning

till naturskogsobjektet Vargen, med motsvarande värden. Naturskogar utgör en generell bristvara i regionen och Stor-Rotliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 21I5F02 2. Våtmark klass 2 objekt 21I5F

Skala 1:20 000

3406 Ringåskullen

Kommun	Åsele	Totalareal	166 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	147 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	19 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	76 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	76 ha
Areal värdekärna	74 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Ringåskullen ligger knappt 2 mil nordväst om Åsele. Området utgörs av delar av Ringåskullens tvådelade bergstopp och syd- och västsluttningar samt myrlandskapet öster om berget ner mot Järvsjön. En skogsbilväg tangerar området i väster. Höjden över havet ligger mellan 440 och 490 meter. Stora delar av skogen i området är en äldre grandominerad, skiktad naturskog. Det förekommer dock inslag av riktigt gamla granar, måttligt med björk samt enstaka aspar och sälgar. I sydslutningen av det södra berget finns allmänt-rikligt med 200-320-åriga välväxta och grova tallar. Här är skogen tydligt urskogsartad med allmänt med gran- och tallågor. Den södra bergstoppen är också urskogsartad med flerskiktad tallskog, gamla granar, allmänt med död ved och mycket få avverkningsspår. Här finns även lite hällmark och lodytor mot myren i norr. I sydslutningen av det norra berget är det rätt sparsamt med död ved och gott om gamla avverkningstubbar. Garnlav förekommer dock allmänt-rikligt. Nedanför Ringåskullen, i de västra delarna av myrlandskapet finns allmänt (ställvis rikligt) med grova granlågor. I de östligaste delarna av objektet är skogen en halvgammal grandominerad bränna med delvis stor andel björk och allmänt med död björkved. Delvis är det en tät stavagranskog med gott om klenare död granved. Brandspår, framförallt i form av kolad ved, förekommer sparsamt. Myrkanterna är nästan urskogsartade med stort inslag av tall. Myrarna är orörda

och utgörs av svagt sluttande starkkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: blackticka, gränsticka, violmussling, doftskinn, harticka, gammelgransskål, violettgrå tagellav, skrovellav, brunpudrad nållav, vedtrappmossa, sidensvans, ullticka, kötticka, lunglav, bårdlav, stuplav, kortskaftad ärgspik, blanksvart spiklav, kornig nållav, järke.

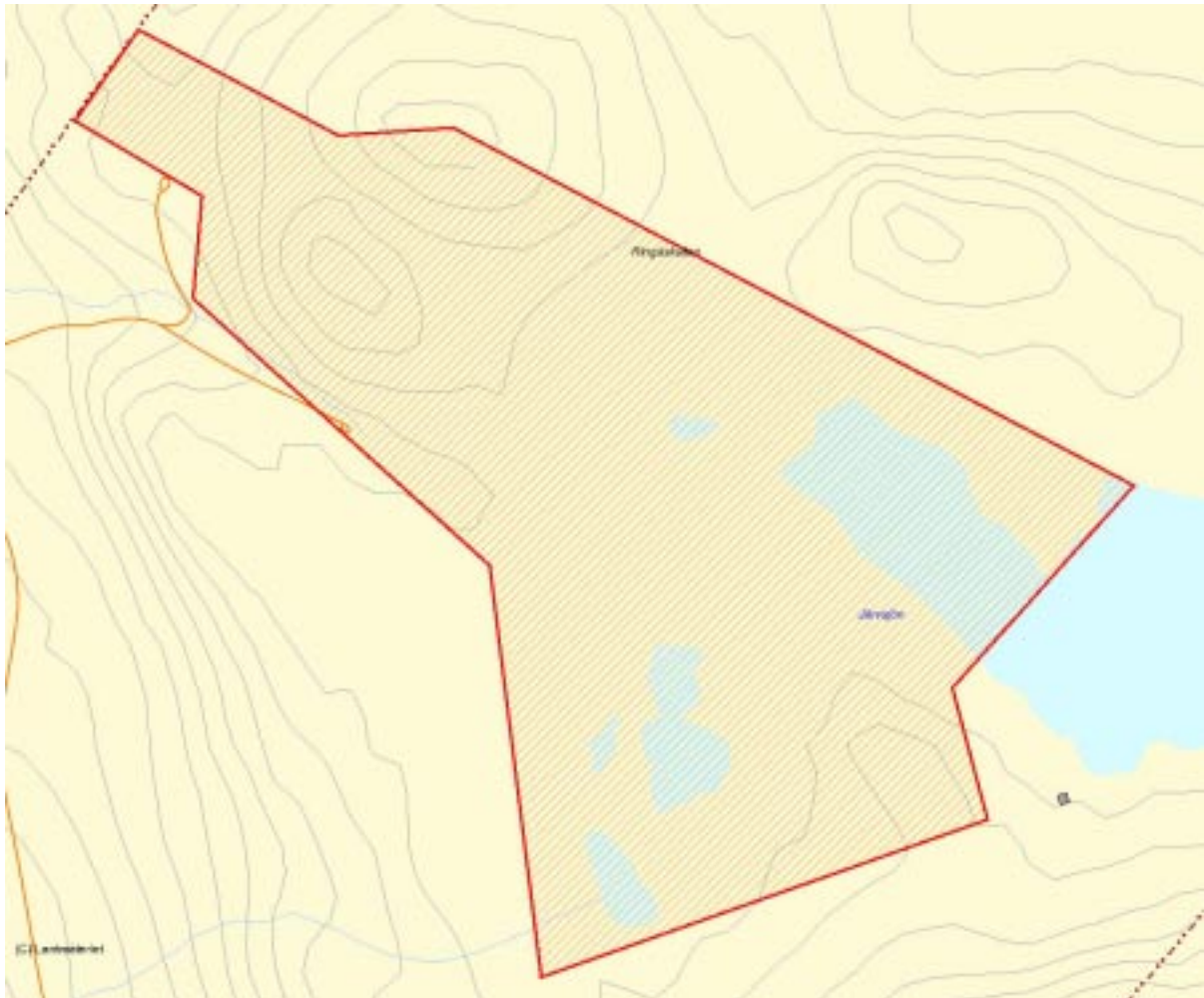

I sydslutningen finns bitvis rikligt med gamla, grova tallöverståndare.

Länsstyrelsens bedömning

Ringåskullen är ett stort och fint naturskogsobjekt med inslag av urskogsliknande skog. Objektets naturvärden utgörs av gammal, skiktad granskog med ganska gott om lågor och inslag av 200-400-åriga tallar. Området ligger knappt 2 kilometer från Rödbergets naturreservat.

Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Ringåskullen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000